XXV. évfolyam, 52. szám Ára: 1,80 Ft 1969. december 25.

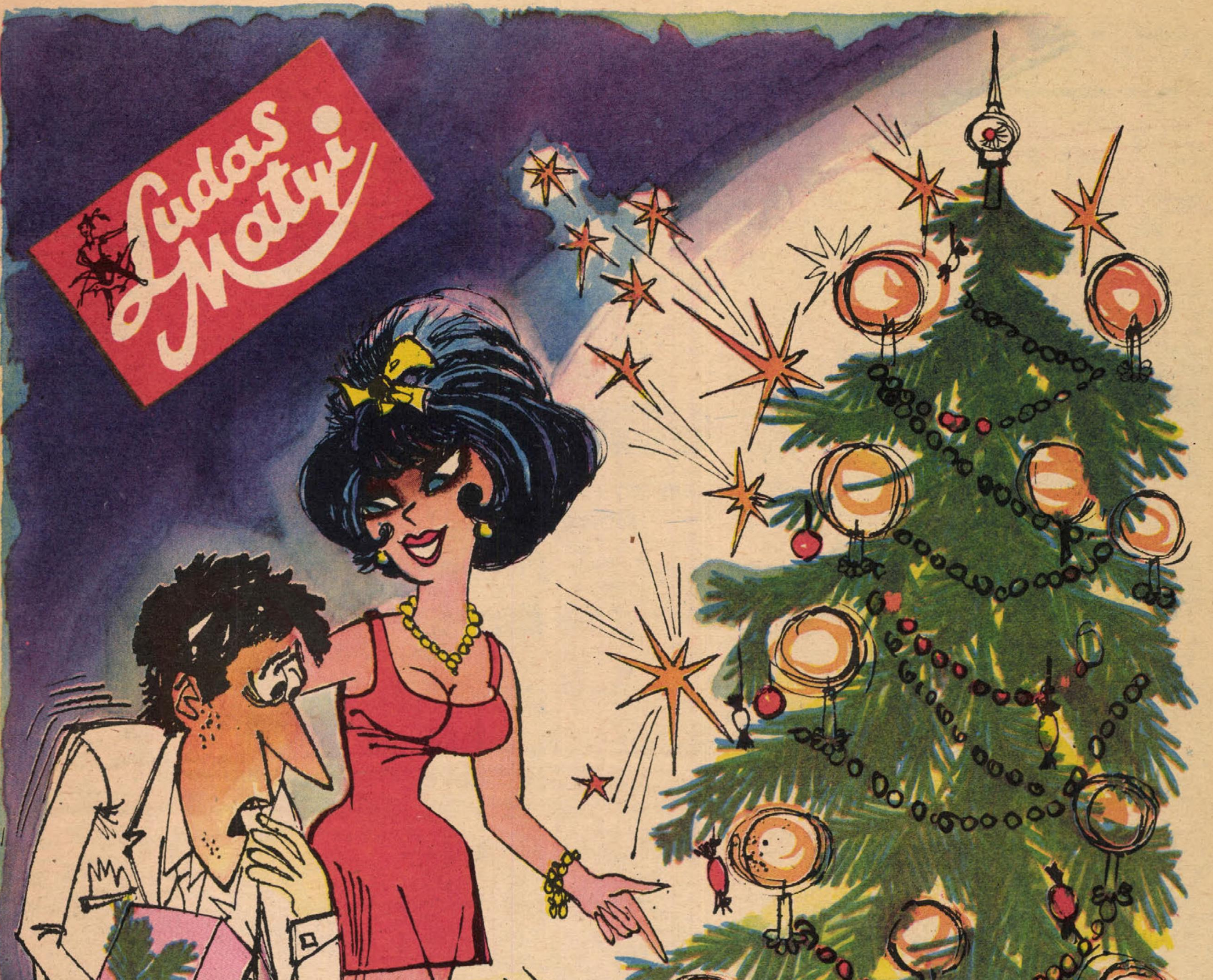
Ludas Matyi
Barát

KARÁCSONYI MEGLEPETÉS

Barát József rajza

KEDVES LUDAS!

A TERMÉSZET ÁTALAKUL

„A zsizsik, avagy tájszólás szerint zsuzsok kis, zömök, fekete bogár, amelynek lárvája főleg borsóban, vagy lencsében fejlődik és nagy kárt okoz benne.” A zsizsikkel egyetemi hallgató koromban gyakran találkoztam a téli hónapokban a menzán, amikor az egyik nap lencsefőzelék volt ebédre egy darab kemény tojással, másik nap sárgaborsó körömpörkölt-feltéttel. A zsizsik-főzeléket nem szerettük, pedig őszintén be kell vallanom, hogy a kis, zömök fekete bogarak nem éltek, mert ellentétben a borsóval, főve kerültek a tányérra. Annak idején már feltűnt, hogy nem zsizsinek hívták, hanem a szó csakis többes számban létezik: zsizsik, amiből nagy szaporaságára lehetett következtetni. Ez egyébként menzán szerzett tapasztalataimnak a legteljesebb mértékben megfelelt.

Állattani tanulmányaim alatt a zsizsikre vonatkozó ismereteim rohamosan fejlődtek. Megtanultam, hogy a zsizsik a búzát, árpát is szereti, de semmi hajlandóságot sem mutat a húsevésre. A dús keményítő tartalmú táplálkozás azonban nem vezet nála sem fogszúvasodásra, sem cukorbajra.

Külső tényezők a természetet, s így az állatvilágot is gyökeresen átalakították. Így a zsizsiket is. Mivel a lencse és a száraz bab hiánycikké vált, kénytelen volt más élelmiszer után nézni. Ez élénken bizonyítja az élő világ nagy alkalmazkodóképességét. Hiszen ez teszi lehetővé a fajok fennmaradását és fejlődését (lásd Darwin könyve 129. oldalának második bekezdését). Legszebb példája az alkalmazkodóképességnek az a tény, hogy „az ördög szükségben légyevésre fanyalodik.” Bár ez sem biztosította fennmaradását.

A legfrissebb példát a következőkben közlöm. Változatos polgári étlaptervünk alapján a minap kivételesen rántott sertéskaraj került terítékre sárgaborsó főzelékkel. A sárgaborsó nem tartalmazott zsizsiket. Amikor azonban felnyitottam a Csongrád megyei Sütőipari Vállalat modernül, műanyag tasakban kiszerelt zsemlemorzsáját (magyar nyelven prézlit). az szétfutott. A kezdetben köménymagnak vélt fekete valami tetszhalott zsizsiknek, illetve zsizsikeknek bizonyult. Tudatlanságomat bizonyítja, hogy egy percig is feltételeztem, miszerint a zsemlemorzsa sóskifliből készül. Pedig tudhattam volna, hogy a sóskifliken nagyítóval sem lehet mostanság köménymagot találni.

(J—ós)

MAI IDŐK MOZIJA

Mikor játszódik vajon a Bolondok hajója című film cselekménye?

A Magyar Nemzet kritikájában azt olvastam: 1932-ben. A Népszabadság és még néhány más lap szerint 1933-ban. A Magyar Hírlap óvatos fogalmazása szerint a harmincas évek elején.

Előkeresem polcomról a regényt, amelyből a film készült. Abban 1931 a dátum.

Most aztán nem tudom, végül is ki járatja velem a bolondját?!

*

A Képes Filmhiradó decemberi számában két teljes oldalnyi ízelítőt kapunk a legújabb magyar film, a *Virágvasárnap* forgatókönyvéből. Nem rossz reklámfogás, felcsigázza a néző érdeklődését. Csak aztán, amikor elmegy a moziba, úgy érzi, mintha egy másik filmet látott volna. A filmben ugyanis a fele sincs benne annak, amiről a reklámfüzetben olvasott, s ami benne van — az is többnyire másképp. Egy kicsit jobban szinkronba kellene hozni filmjeinket és a róluk szóló propagandát!

*

„Kötéltánc. Magyarul beszélő, angol bűnügyi film” — olvasom a nagybetűs reklámot egyik reggeli lapunkban. Nem tudom, aki a reklámot szövegezte, látta-e a filmet? Én ugyanis láttam, s mindvégig úgy tűnt, hogy a szereplők angolul beszéltek. E tévhitemben az is megerősíteni látszott, hogy a filmet végig magyar nyelvű feliratokkal látták el... **(r)**

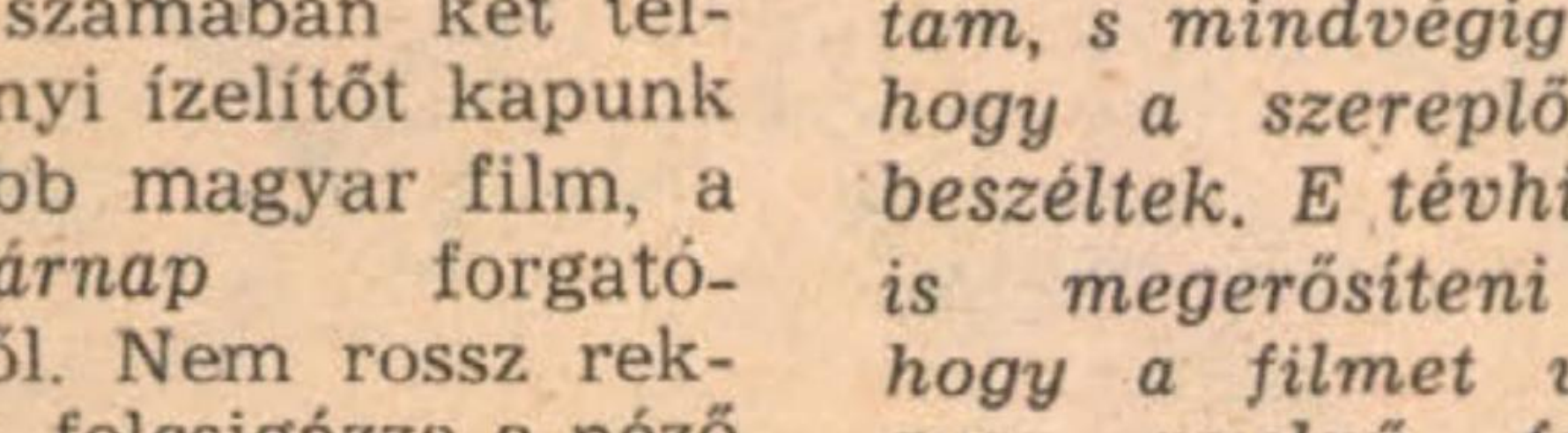

EGEREK ÉS EGYEBEK A MÁV-NÁL

1. Az ez év június 1-én életbe lépett menetrend szerint az 1037 számú személyvonatnak 7.07 órakor kell indulni Érd-felsőről Budapestre. A menetrend életbe léptetése óta eltelt 180 nap alatt legalább 160 esetben 5—15, de előfordult, hogy 20 percet is késett. Miért?

2. 31 éve külszolgálatos, utazó ember vagyok, ami azt jelenti, hogy hetenként 3—4 napot töltök vonaton. A múlt héten Győrből gyorsvonattal utaztam Budapestre, és a legnagyobb megdöbbenéssel láttam, hogy a kocsiban egerek szaladgálnak. Mikor ezt a kalauznak elmondtam, azt felelte: „Tudjuk, de nincs megfelelő takarítószemélyzet.” Még azt is megjegyezte, hogy az elmúlt napokban a nemzetközi gyorsvonaton is volt egér, amit az utasok szóvá is tettek. Kollégáimnak, akik hozzám hasonlóan állandóan úton vannak, ugyanez a tapasztalatuk.

Nem hiszem, hogy ez öregbítené a MÁV hírnevét!

K. I.
Érd

FOTÓZZON A LUDASNAK!

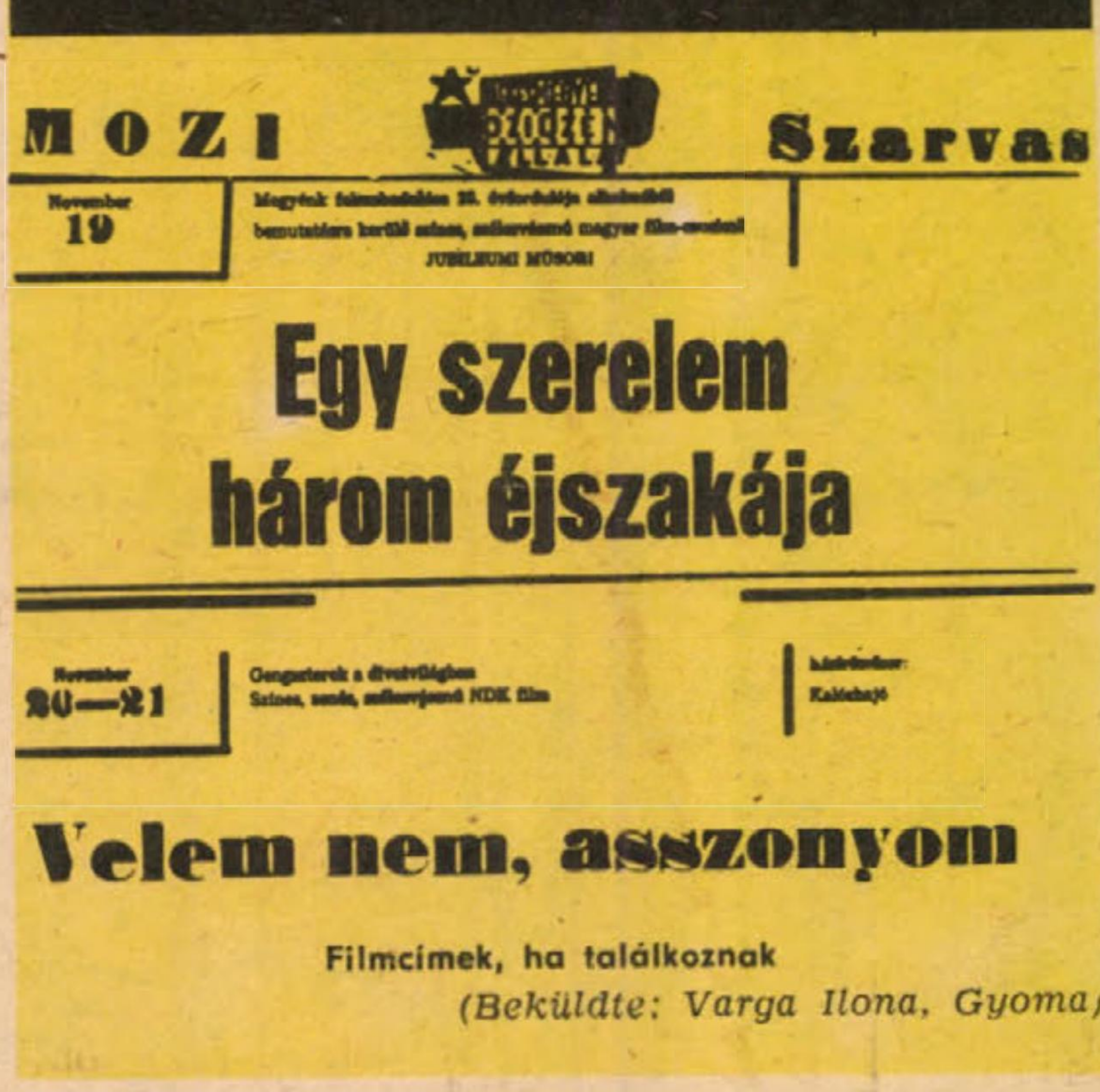

MOZI

Szarvas

November 19

Egy szerelem három éjszakája

November 20—21

Velem nem, asszonyom

Filmcimek, ha találkoznak

(Beküldte: Varga Ilona, Gyoma)

BUSZ-PANASZOK VIDÉKRŐL

Újszeged legtávolabbi részében dolgozunk, munkahelyünket csak a 12-es busszal tudjuk megközelíteni. Reggel 5 óra 30 perckor kellene indulnia az első járatnak, de legtöbbször csak 5.40-kor vagy 5.55-kor indul ki a kocsi, így rendszeresen elkésünk az üzemből. Ha reklamálunk, a forgalmisták azt mondják: ha nem tetszik, járjunk taxival. Azt hisszük, mégsem ez a megoldás, hanem az, hogy tartsák be a menetrendet a szegedi AKÖV-nél is!

Kenderfonó és Szövőipari V. szegedi gyáregységének dolgozói

Újmecsekalja legsűrűbben lakott részeit a 20-as autóbusz köti össze Pécs belvárosával. Ezt a nagyforgalmú járatot csak negyedóránként indítják, így állandóan nagyon zsúfolt. Ezzel szemben a 27-es járat, amely Újmecsekalja kevésbé sűrűn lakott területein közlekedik, egy kisegítő járatot is kapott, 28-as számmal.

Az a kérésünk: vagy sűrítsék a 20-as járatokat, vagy a 28-as járat is a 20-asnak az útvonalán haladjon!

Újmecsekaljai lakosok

CSAK RÖVIDEN!

A Ludas egyik olvasója nemrég arról panaszkodott, hogy a Nyugatiból reggel 6 óra 40 perckor Monor felé induló vonat 10—20 percet késik rendszeresen. A helyzet azóta tovább romlott, az utóbbi 4—5 hétben *(tehát jóval a nagy havazások előtt!)* többször előfordult, hogy a jelzett vonat 60 perces késéssel futott be Monorra. Pedig a menetideje — Budapest és Monor között — mindössze 54 perc!

Lovász Lászlóné
Monor, Járási Tanács

Tavaly nyáron felkeresett a Kondorosi Dolgozók Tsz megbízottja, akinél tíz tő rózsát rendeltem, darabját tizenöt forintért. A szállítást őszre ígérte. Kifizettem 100 forint előleget és vártam. Ez év márciusára elfogyott a türelmem, és levélben kértem a téeszt, hogy vagy fizesse vissza az előleget, vagy küldje a rózsatöveket. Azóta sem kaptam semmit. Az én türelmem sajnos, nem termett rózsákat...

Kiss Balázsné
Bp. XVIII., Kisfaludy u. 172.

A bonyhádi Petőfi Tsz bérel Zomba községben egy tejcsarnokot, melynek áramfogyasztásáról a számlát a DÉDÁSZ következetesen a mi bankszámlánkról emeli le, azonnali inkasszóval. Hosszú levelezgetés és utánjárás után tudunk csak minden esetben a pénzünkhöz hozzájutni. Már tiltakoztunk, kértünk, fenyegetőztünk, sőt gorombáskodtunk, de minden hasztalan maradt, nem tudtuk jobb belátásra bírni a DÉDÁSZ-t!

„Egyesült Erővel” Mg. Tsz
Zomba

KÖNYVTÁR ÉS TÚLÓRA

Szeretnem a Kunszentmiklóson és a környező tanyákon tanítók két panaszát elmondani.

Az egyik: Meglepetve tapasztaltuk, hogy a december 2-i fizetésünknél a Kecskeméti Illetményhivatal nem számfejtette részünkre a novemberi túlórákat. (Egy éve ugyanez az eset történt!) Körülbelül 40—50 tanárt és tanítót ért ez a kellemetlen karácsonyi meglepetés.

A másik: Mi, a tanyán tanítók könyvtárosi munkával is foglalkozunk, ezért havonta 200,— forint tiszteletdíjat kapunk, azaz negyedévenként 600 forintot. Legnagyobb meglepetésemre sem nekem sem néhány kollégámnak nem küldték meg a tiszteletdíjunkat. Kérdésünkre közölte a községi könyvtár vezetője: azért nem kaptunk fizetést, mert a III. negyedben a könyvtárból kivett könyvek száma csaknem felére csökkent. Nyáron, a mezőgazdasági munkák miatt, valóban kevesebben olvasnak, de én a nyarat a munkahelyemen töltöttem, a kért könyveket az olvasóknak kiadtam, tehát munkámat elláttam. Jelentettem az esetet a Járási Könyvtárnak, de választ nem kaptam, ezért felmondtam könyvtárosi munkámat, azóta nincs a könyvtárban kölcsönzés. Sem a községi, sem a járási könyvtár nem érdeklődik az ügy iránt, pedig télen bizonyára újból emelkedne a könyvtár forgalma.

Kelemen József
tanító
Kunszentmiklós-Bodakút

A SZERELEM PRÓBÁJA

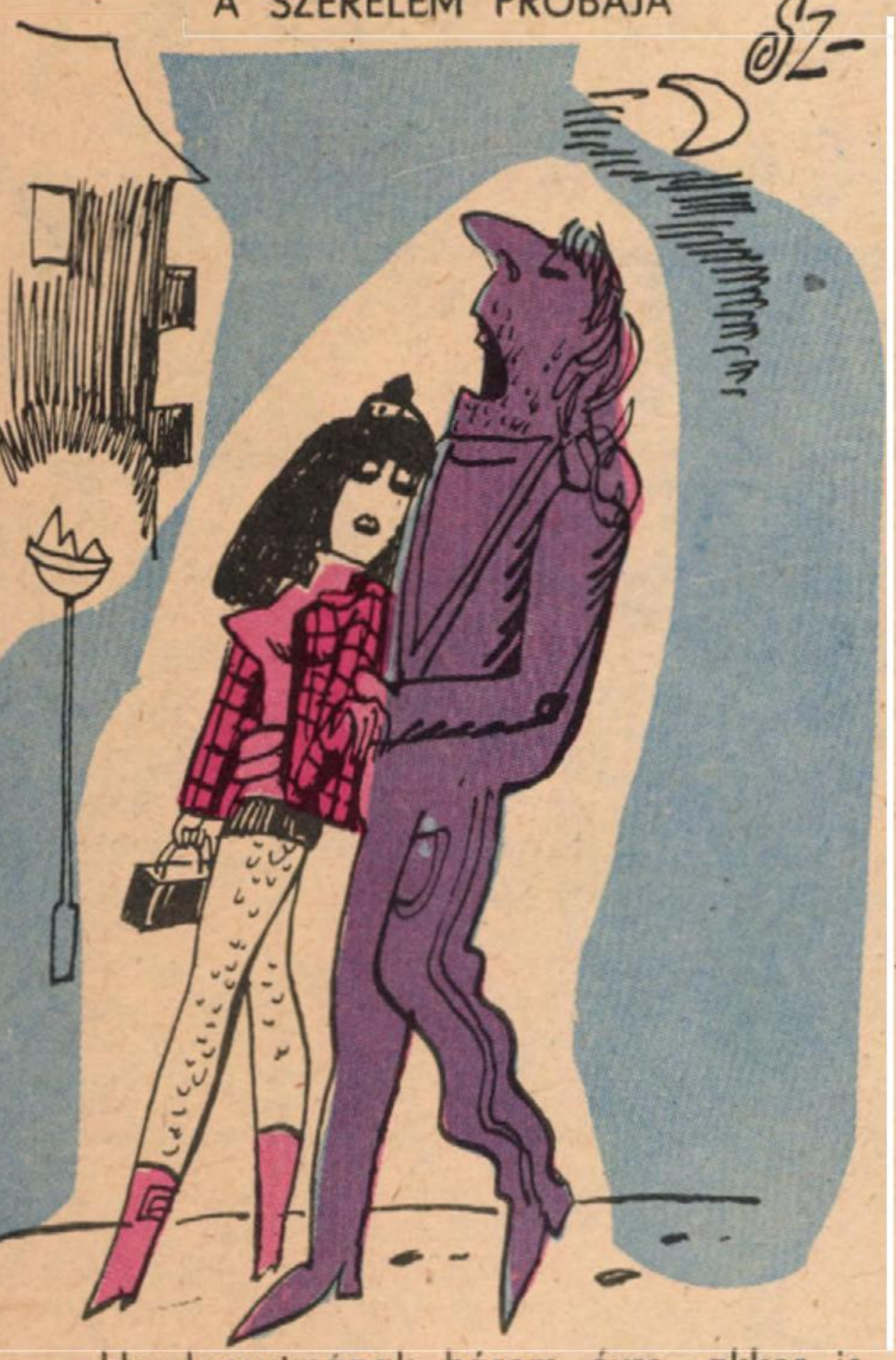

– Ha lecsuknának három évre, akkor is várnál rám?

NIXON TÁRGYALÓASZTALA

Barát József rajza

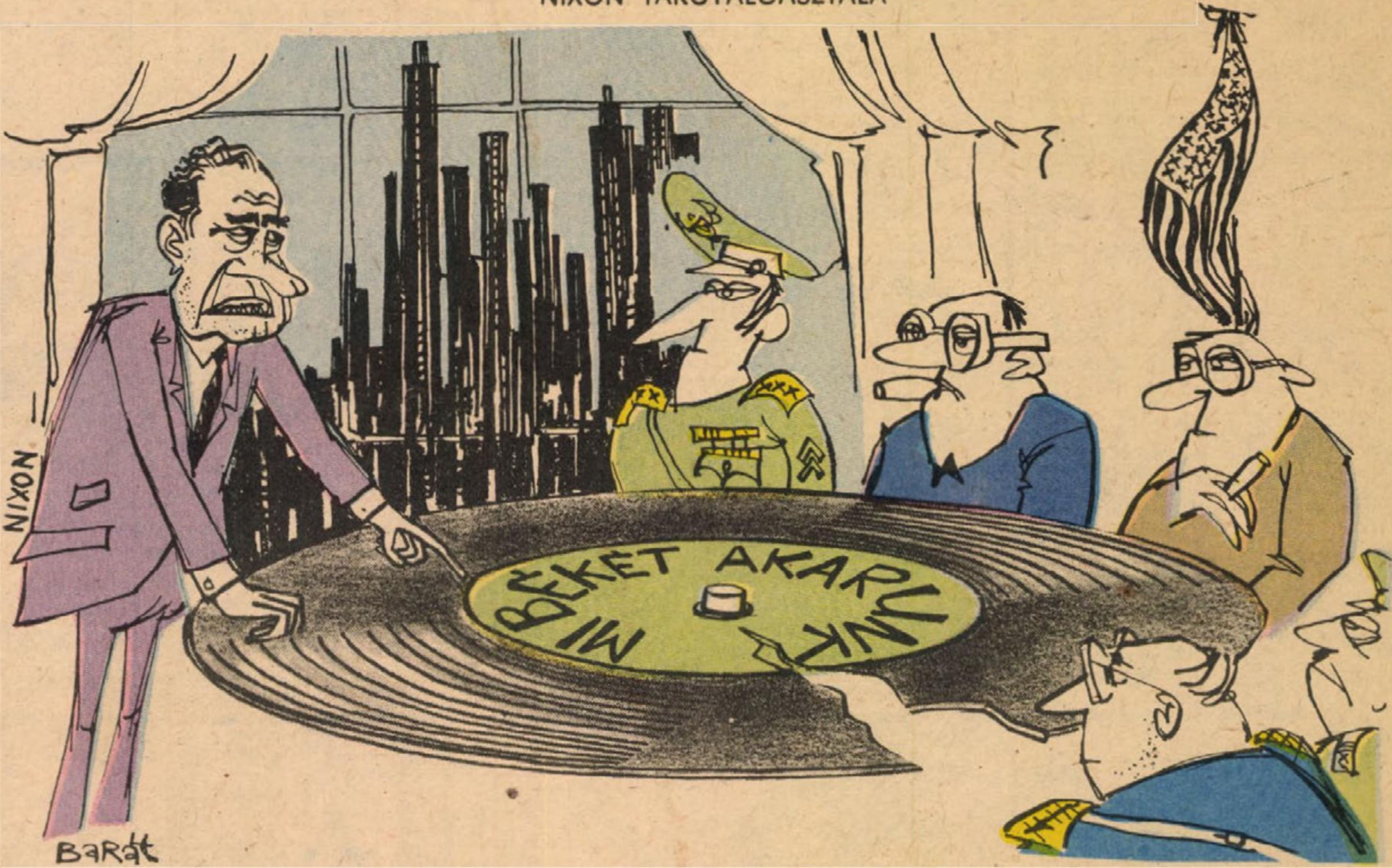

– Uraim, valami új lemezt kellene feltenni. Ezt már unja a világ.

MODERN LAKÓTELEP

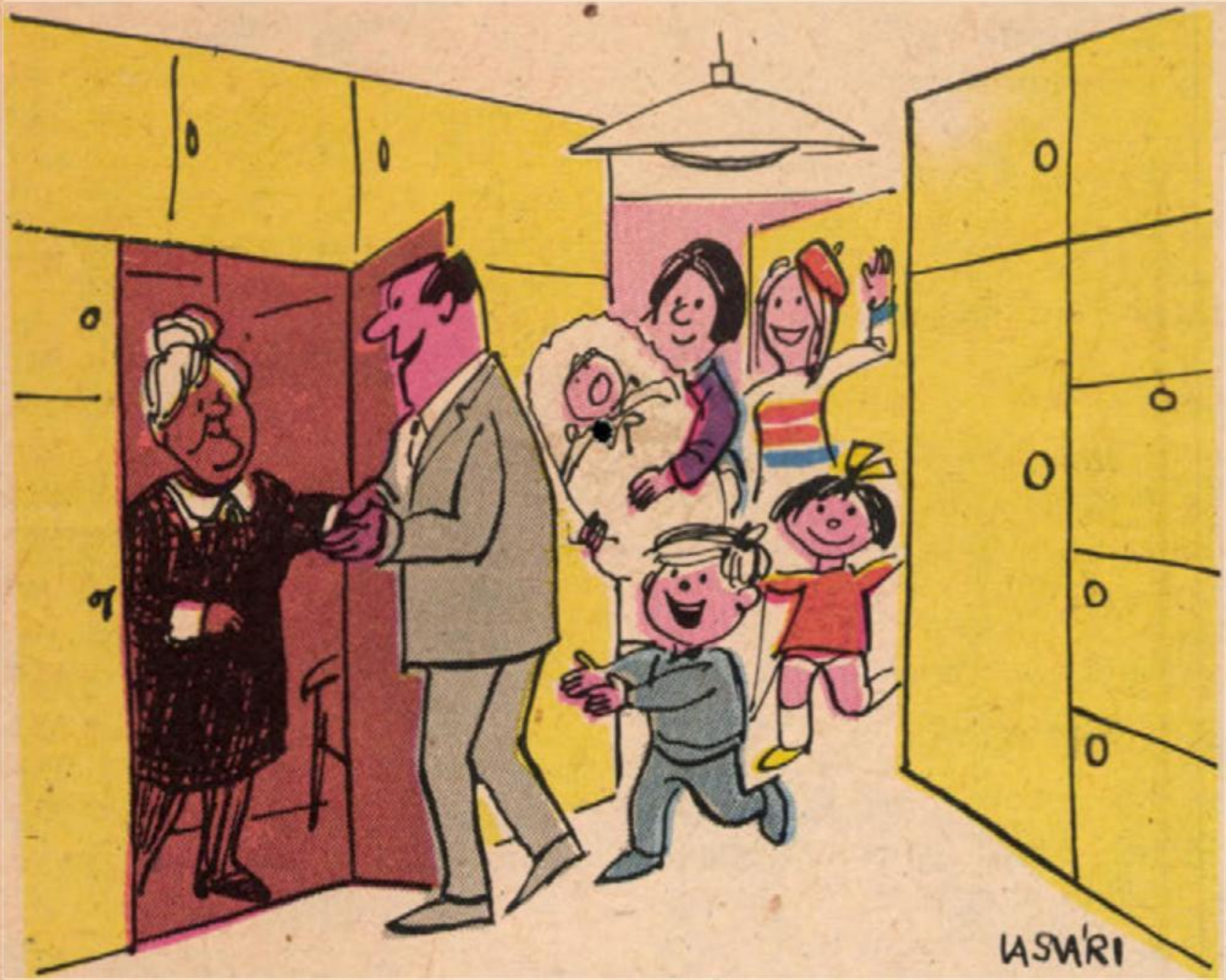

Beépített, munkaképes nagymamával.

HELYZETKÉP

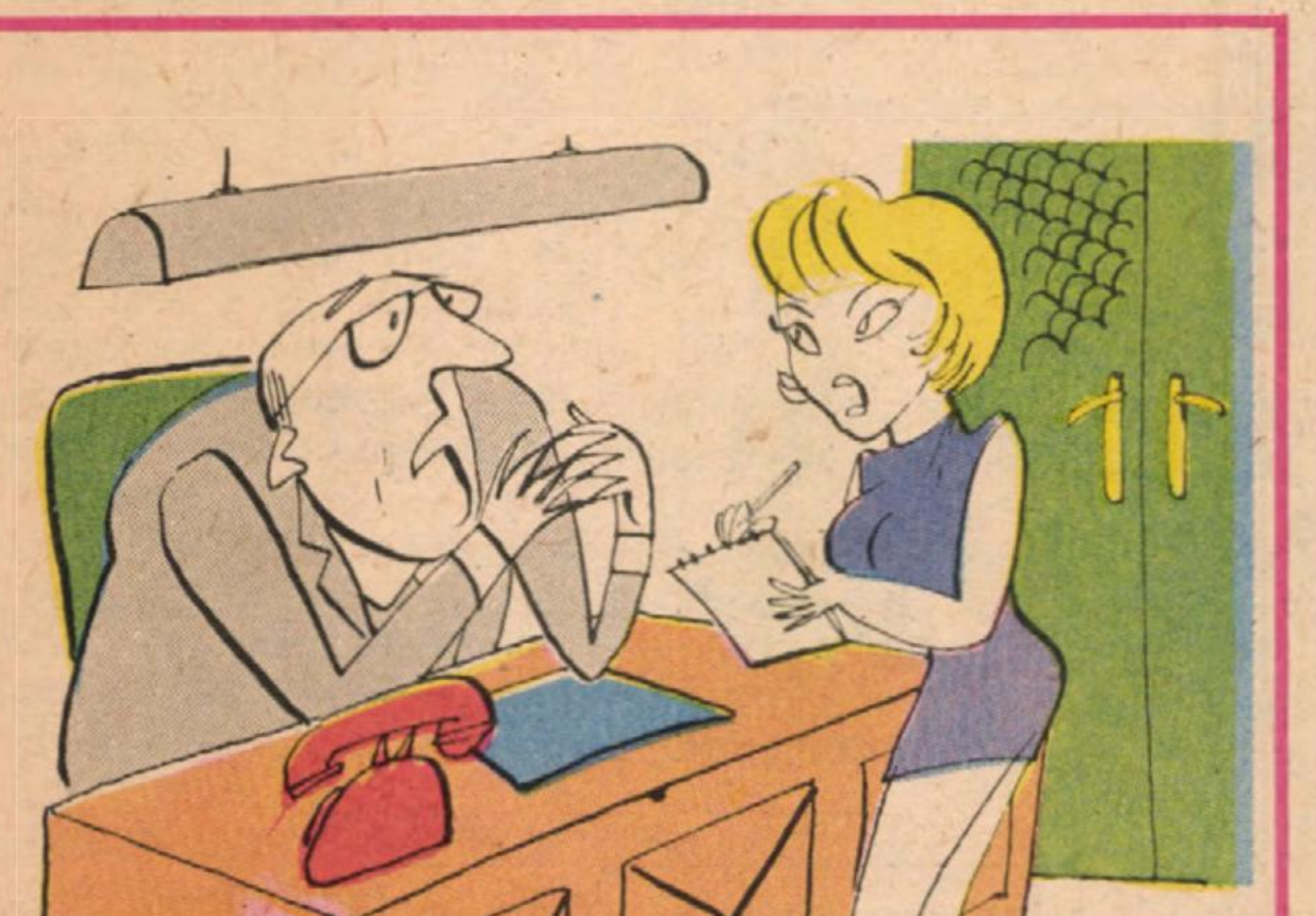

– Mancika, jelentse a sajtónak, hogy minden tekintetben felkészültünk a télre.

– Sajnos, lehetetlen telefonálni. A hó miatt beáztak a kábelek.

a zsaroló

Nem bírok a fiammal — mondta Béla barátom őszinte kétségbeeséssel.

— Rosszul tanul?

— Zoli? Az osztály legjobb tanulója.

— Hát akkor mi a baj? Huligánkodik?

— Az én fiam? Hogy képzeled? Zoli szolid, csendes fiú.

— Nem értelek. Az előbb azt mondtad, hogy nem bírsz vele...

— Sem én, sem az anyja. Tudod, hogy miben jár a fiam télvíz idején? Narancsszínű, napellenzős frottírsapkát hord, a nadrágjára pedig saját kezűleg varrt foltokat, tengerzöld színű műbőrből. Télikabátot nem hajlandó felvenni, kopott, kirojtosodott ujjú anorákban didereg, bár azt mondja, hogy ő sohasem fázik. Nyakán piros, egészen rövid, kötött sál fityeg, és most növeszti hosszúra az oldalszakállát...

— Festői látvány lehet!

— Hiába beszéltünk, könyörögtünk neki, hiába mondtuk, hogy egy tizenhat éves fiúnak már adnia kell magára, különösen akkor, ha tetszeni akar a lányoknak, nem hajlandó tisztességesen öltözködni. Azt felelte: ő a legelegánsabb az osztályban.

— Azt hiszem, túl nagy ügyet csináltok a dologból. Majd megváltozik...

— Hallgass végig! Néhány héttel ezelőtt a kollégáimmal utaztam az autóbuszon. Egyszer csak látom, hogy a fiam felszáll a hátsó ajtón. Azt hittem, elsüllyedek. Uramisten, mit fognak szólni a kollégáim, ha megtudják: ez az én fiam! Ez az ágrólszakadt, foltozott nadrágú fiú, a narancsszínű sapkában. Tudod, mit csináltam? Elfordítottam a fejem, és egész úton azon izgultam: jaj, csak észre ne vegyen!

— És észrevett?

— Nem vett észre. Illetve, észrevette, hogy nem akartam észrevenni. S azóta zsarol minket.

— Mit csinál?

— Zsarol. Hetente egyszer vagy kétszer meglátogat a hivatalban. Pontosabban: azzal zsarol, hogy meglátogat. A portáról feltelefonál: szeretné megnézni, hol dolgozom. Vagy azt mondja, hogy épp arra járt, és szeretne egy kicsit eldiskurálni velem. Mire én lerohanok hozzá, és azt mondom, tűnjön el gyorsan, így, ebben az öltözékben nem jöhet fel hozzám. Még csak az kéne! Képzeld, miket gondolna rólam a főnököm! De a csibész csak akkor megy el, ha pénzt adok neki. Minimum egy tízest. Egyszer öt forintot akartam adni, mire kijelentette, hogy őt borzasztóan érdekli, milyen egy országos hivatal belülről.

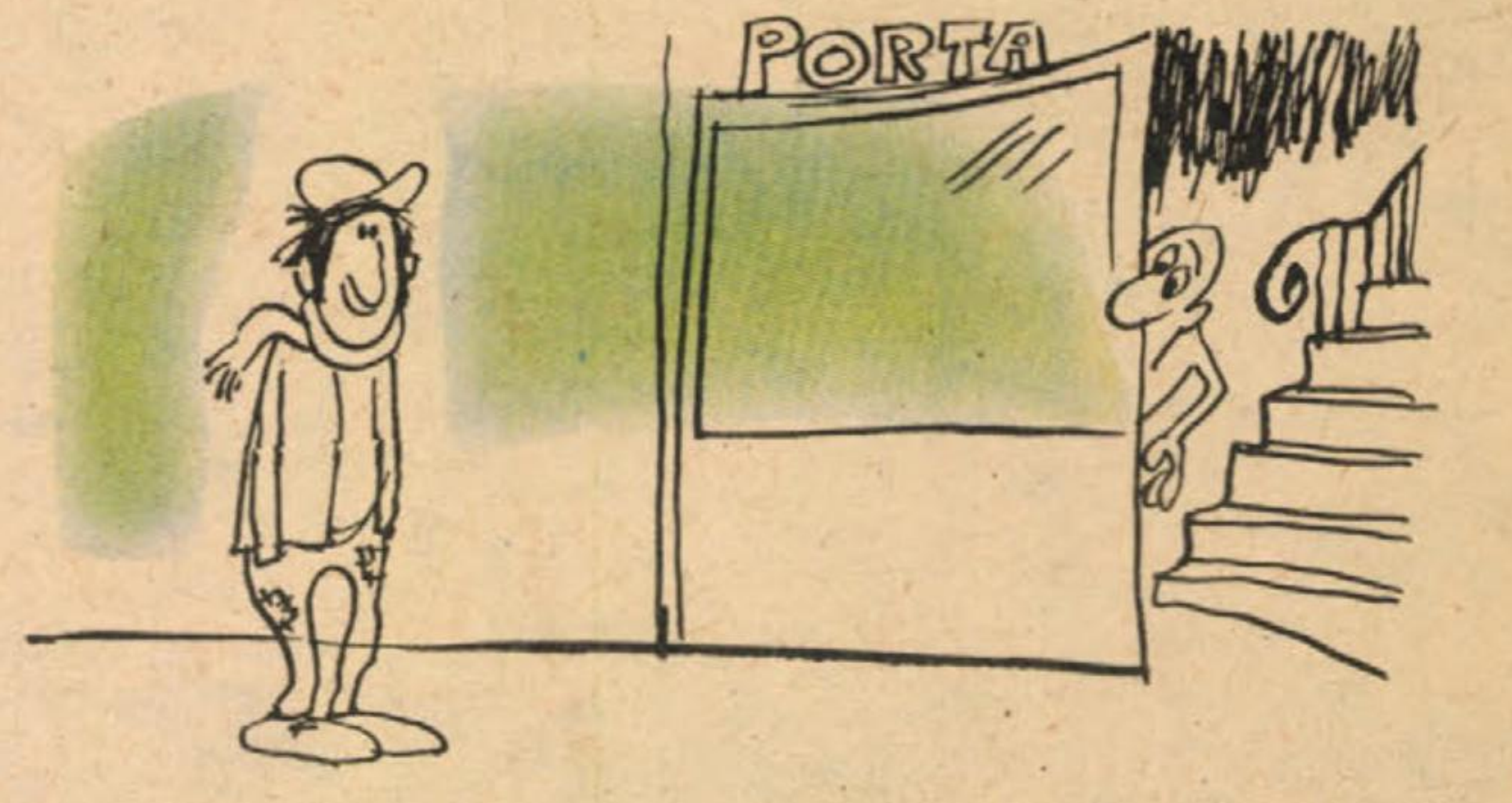

— Nekem tetszik a fiad — mondtam Bélának, aki erre még ingerültebb lett:

— Az anyját is zsarolja. Eddig sohasem kereste fel a munkahelyén, de most állandóan odajár. Ha az anyja engedné. De ő is elküldi, mint én. Ő is pénzt ad neki, csak tűnjön el gyorsan, még mielőtt valaki meglátná. A kolléganők rögtön kibeszélnék. Tudod, milyenek a nők. Rögtön híre menne, hogy elhanyagolja gyermekét, az egyetlen gyermekét, nem törődik vele, szegénykének még télikabátja sincs... Mondd, mit csináljunk? Mit csináljunk?

— Semmit. Ne törődjetek vele. Akkor talán észre tér.

— A napokban külföldi vendégeim voltak a hivatalban. Franciák. A fiam épp akkor szólt fel a portáról, hogy van-e néhány percem a számára. Mondtam, hogy nincs, francia vendégeim vannak, de a tízest leküldöm neki, és hordja el magát. A francia vendégek hallatára vérszemet kapott, és csak egy húszasért volt hajlandó elmenni. De megérte. Nem blamálhattam magam a nyugati pasasok előtt.

— És mit csinál a pénzzel? Elszórja?

— Zoli? Ő nem olyan. Spórol.

— Mire?

Béla barátom elgyötört hangon felelt:

— Egy keménykalapra.

Mikes György

FONTOS EMBER

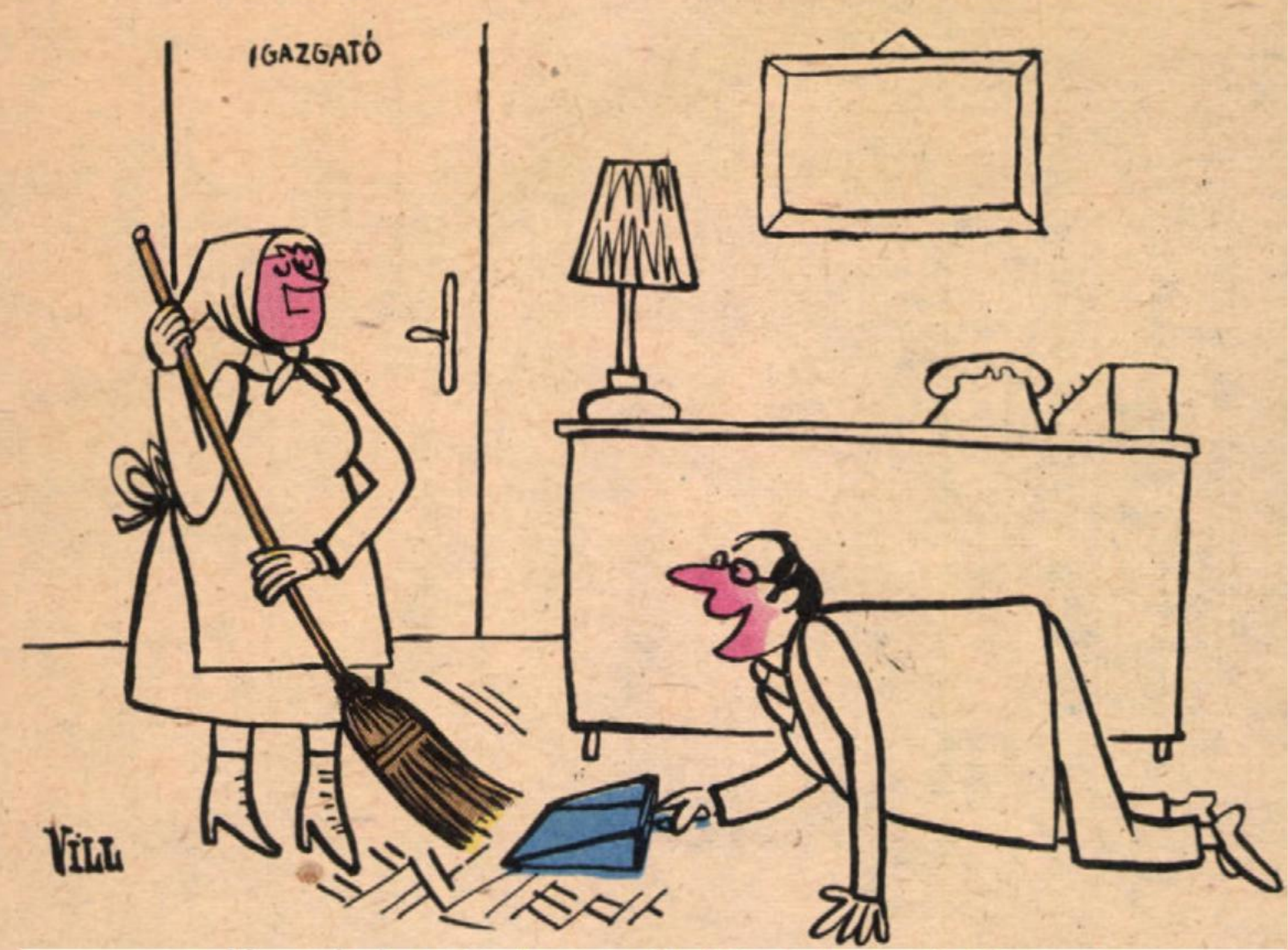

– Ugye, holnap is be tetszik jönni, Bori néni?

PÁRBAJ BECSÜLETSÉRTÉSÉRT

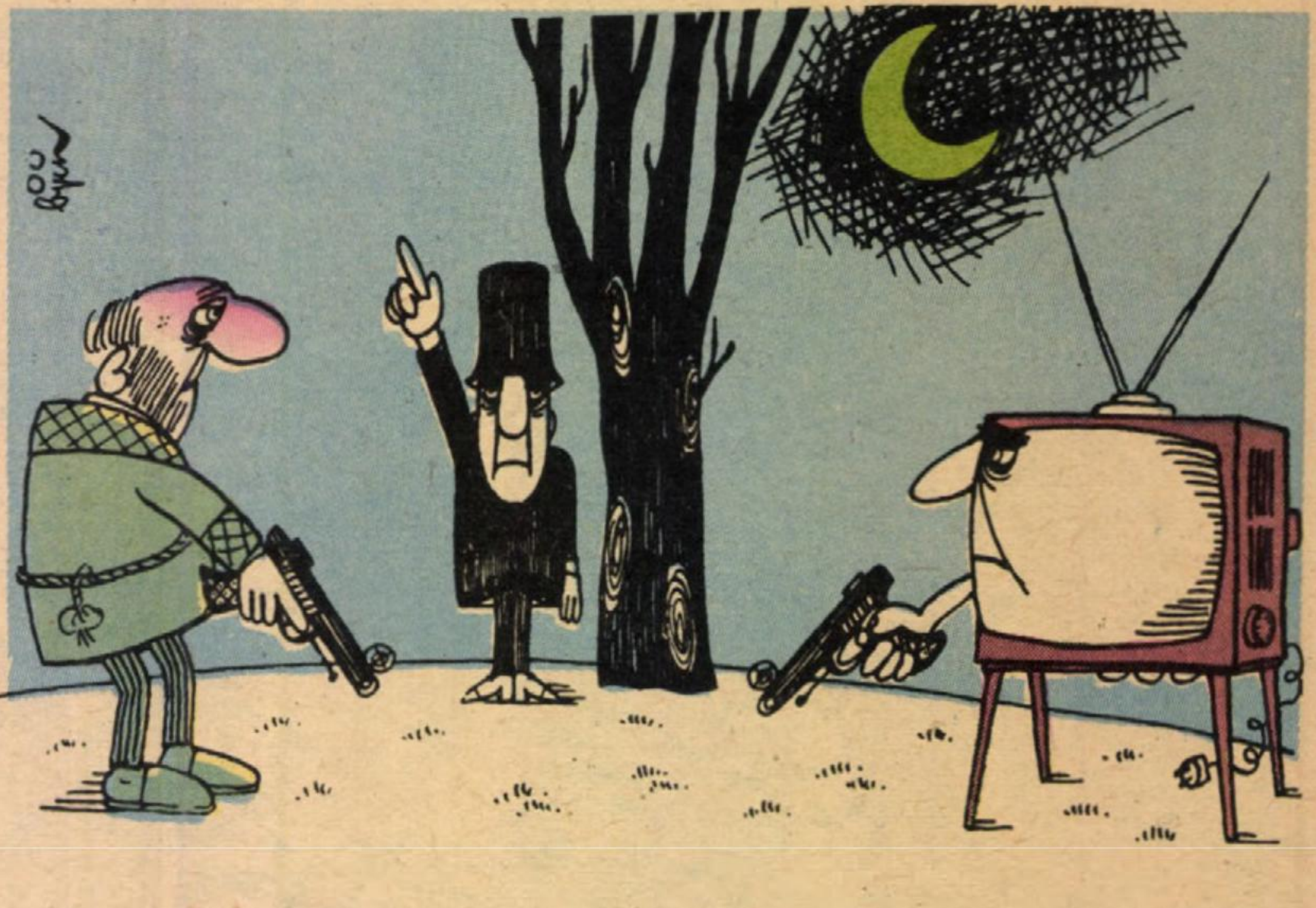

MAI PÁSZTOROK

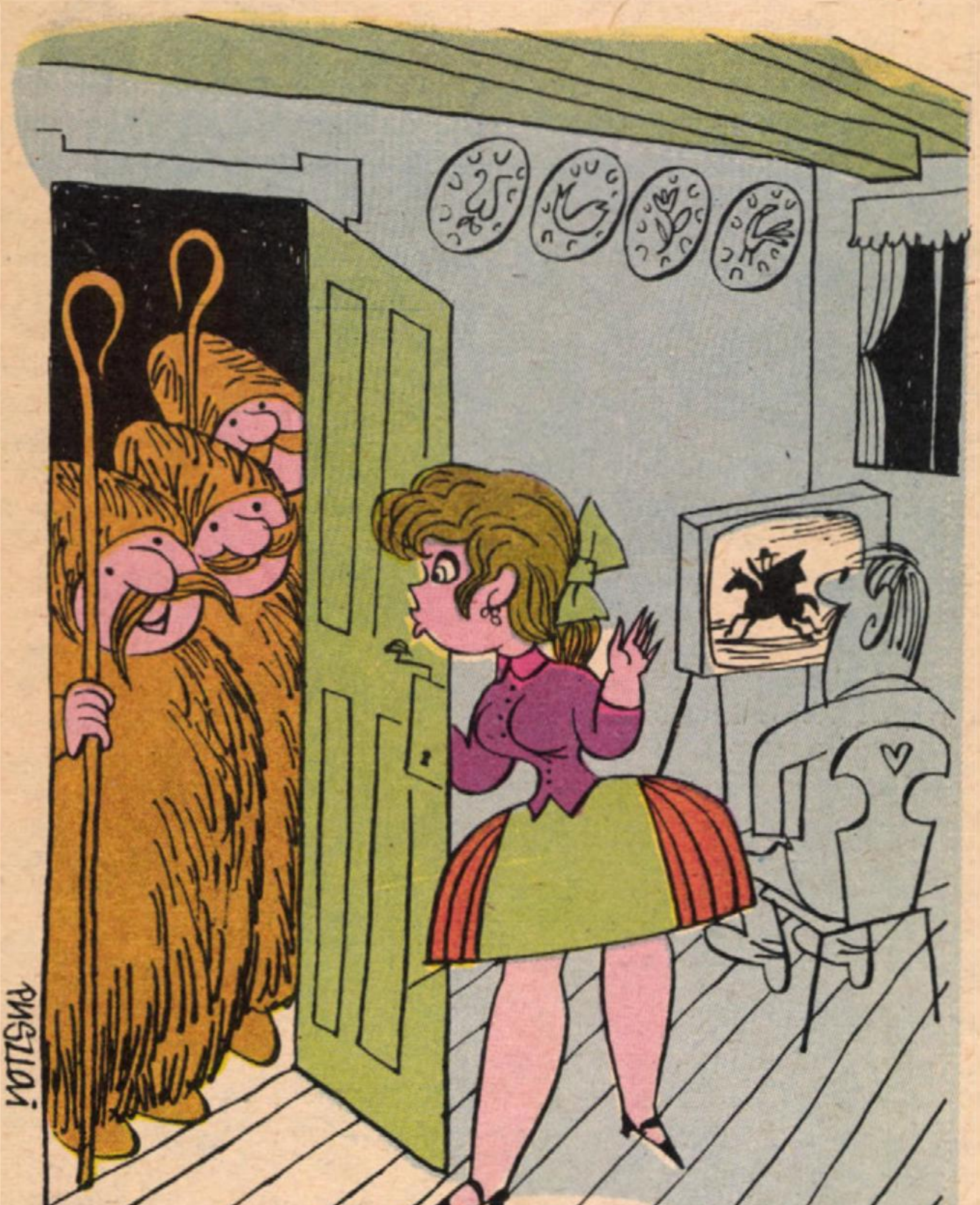

– Bejöhetnek a betlehemesek televíziót nézni?

ELÉGEDETLENSÉG

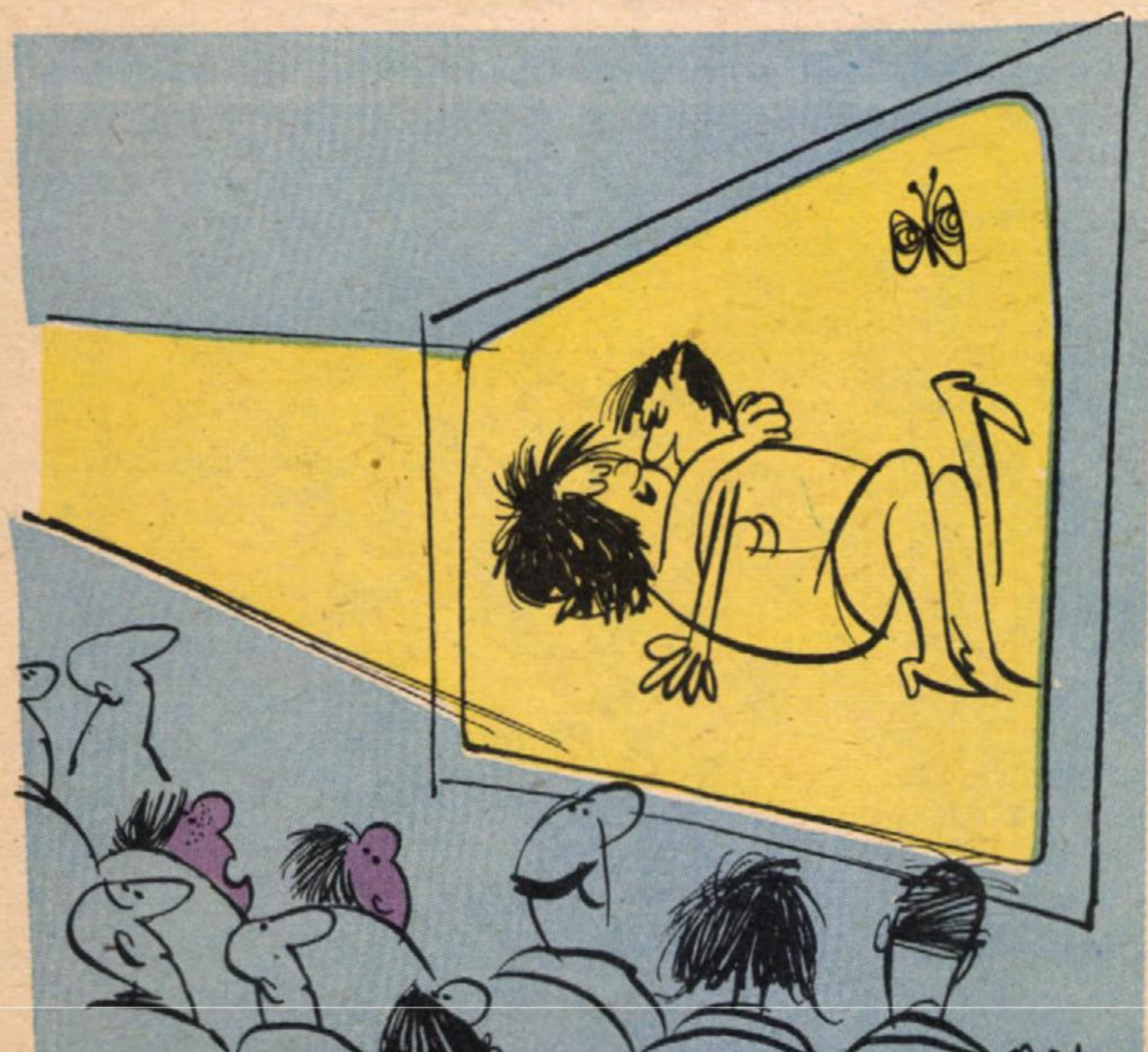

– Mindig ezek a sablonos megoldások ...

Kutyakísérlet

Nálunk mindig november elején kezdődik a karácsony. A feleségem ugyanis már akkor elejt néhány szót arról, hogy közeledik a szeretet ünnepe, és nagyon kíváncsi, milyen a fantáziám, meglepem-e majd őt olyan ajándékkal, aminek örülni tudna. Így van ez nálunk immár nyolc esztendő óta, amikor az anyakönyvvezető előtt kimondtam boldogító hozzájárulásomat még boldogítóbb házasságunkhoz. Igaz lelkemre mondom, nem bántam meg. Még így is jobb életem van, mintha továbbra is agglegény maradtam volna...

Az én fantáziám a karácsonyi ajándékokat illetően semmit sem változott, de a feleségemé sem. Azon a bizonyos novemberi napon, amikor feleségem a szokásos karácsonyi előzetest az idén is lejátszotta, azt mondtam, hogy kap tőlem két brokátpaplant. Erre nyomban azt felelte: nem csalódott bennem, valóban nincs fantáziám, neki a két brokátpaplan nem karácsonyra jár tőlem, hanem bármelyik hétköznapra, mert nekem még a bőröm alatt is van pénzem. Ezt ő nem irigyli tőlem, de emlékeztet arra, hogy én csak a havi fixfizetésemet adom haza, a mellékkeresetemből és a prémiumomból csak morzsák jutnak neki. Ha nem venném észre, ő direkt hagy engem ficánkolni, hogy legyen mindig pénzem. Jó az, ha a férj nem érez semmiféle anyagi kötöttséget. Szabadnak tudja magát és úgy osztja be a megtakarított pénzét, ahogy jónak látja. Neki valami meglepetés kell karácsonyra és nem brokátpaplan, amit úgyis megveszek.

„Okos vagy, fiacskám, mondtam a hosszú és lélegzetelállító érvelésre, akkor tehát kapsz tőlem két Napóleon-konyakot ágyútalpon." A feleségem erre még idegesebb lett, mint amilyen a brokátpaplanért volt. „Nem tudsz te engem igazában meglepni. Mi a fenének kellene nekem két Napóleon ágyútalpon? Csak egy férj lehet ilyen korlátolt" — rótt meg dühösen, majd gyorsan megkérdezte, hogy mibe kerülne az én fantáziadús ajándékom. „Körülbelül ezer forintba", vallottam be büszkén, mintegy hangsúlyozva, hogy milyen gavallér vagyok. „Nahát, akkor ideadsz ezerötszáz forintot", mondta a feleségem kedvesen. „Én majd bevásárolom karácsonyra az ajándékodat, amivel engem meg fogsz lepni, mert terád semmit sem lehet bízni."

Megegyeztünk tehát karácsonyra az ezerötszázban, de engem nem hagyott nyugton a kíváncsiság, és megkérdeztem a feleségemet, miből gondolja, hogy nekem az év végére még maradt ennyi megtakarított pénzem?

„Nem gondolom, hanem tudom", felelte az én kedves és derék feleségem, majd a szemem elé tartotta a noteszát. Az egyik lapon gyöngybetűvel ez volt bejegyezve:

1969-ben kaptam:

Megismerkedésünk évfordulójára virág és csokoládé	120,—
Házassági évfordulónkra lánc, borostyán függővel	150,—
Születésnapomra egy színházi stóla — — — — —	350,—
Húsvétra két üveg kölni, Revlon púder — — — —	240,—
Mikula (így nevezi a Mikulást, ilyenkor mindig kiteszi csizmáját az ablakba) csoki és kápé — — —	200,—
Karácsonyra várható — — — — — — — — — -	1500,—
Összesen 1969-ben	*2560,—*

Elhűlve olvastam a precíz könyvelést. Semmit sem szólhattam: a feleségem ezek után ugyanis megközelítő pontossággal felsorolta azt is, mennyi lehetett ebben az évben a mellékkeresetem, amire ő nem tartott igényt, hogy én kedvemre tudjak ficánkolni, hogy szabadnak érezzem magam, hogy belátásom szerint osszam be megtakarított pénzemet, és így tovább. Ezután arról beszélt, hogy házasságunk elején sértően figyelmetlen voltam, még a születésnapjáról is megfeledkeztem, de most már be vagyok idomítva. Én eldadogtam, hogy sértve érzem magam, nagyon is meg lehet velem elégedve: minden barátunk tudja, hogy mintaférj vagyok, csak tőle nem kapok sem elismerést, sem dicséretet.

„Egyáltalán nem vagyok veled megelégedve", dohogott. „Te észre sem veszed, hogy én még ma is menynyit harcolok megrögzött agglegényszokásaid ellen, szüntelenül kutyakísérleteket végzek veled, de neked nincs annyi megfigyelőképességed, mint egy valamirevaló boxernak. Képtelen vagyok téged például nyolc év óta beidomítani arra, hogy az előszobában melyik a te fogasod, és melyik az enyém. Mindig az én könnyű vállfámra akasztod a te nehéz kabátodat, és én hiába akasztom vissza, te másnap megint csak ugyanúgy csinálod. Sajnos, rosszak a reflexeid..."

Erre már nem tudtam mit felelni. Karácsonyra a saját fogasomra akasztom a kabátomat. Hadd lássa a feleségem, hogy van fantáziám, és mégsem olyan rosszak a reflexeim...

Földes György

TÉLI FALU

NYÚL-SZEMSZÖGBŐL

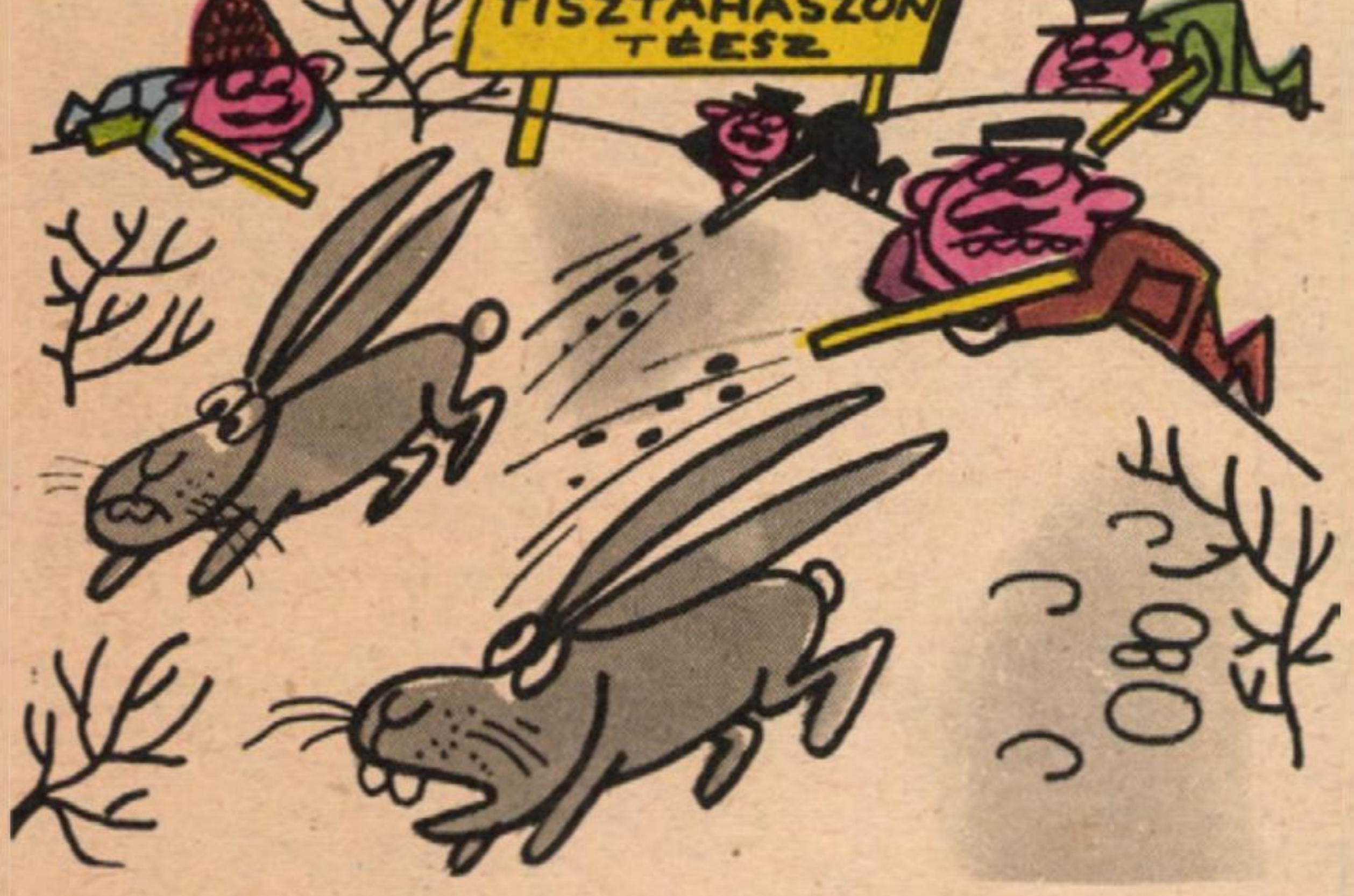

– Míg a vadászat passzió volt, nem okozott nagy gondot. De mióta melléküzemág lett, nincs egy nyugodt percünk.

TÉLI FOGLALATOSSÁG

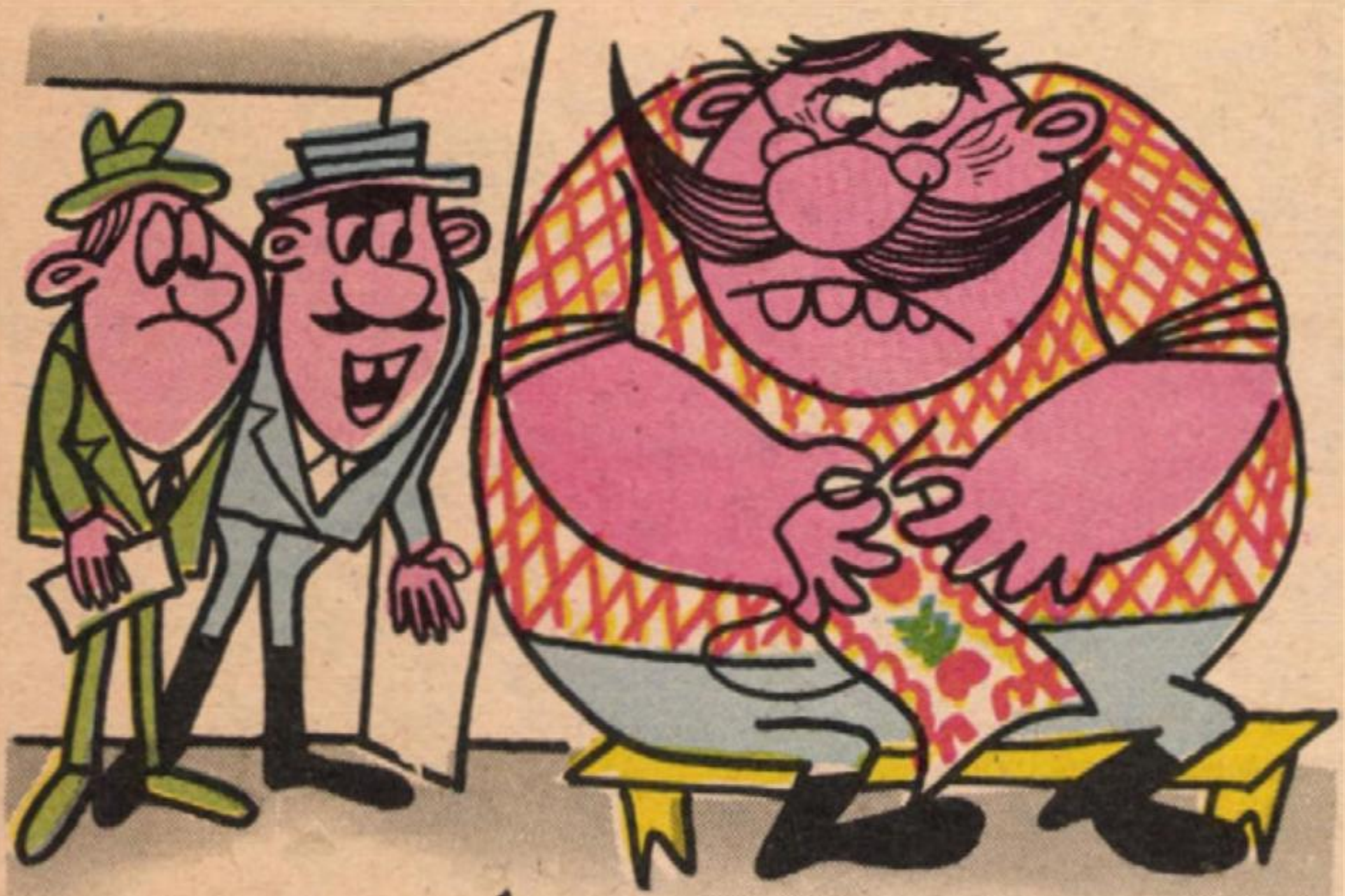

– Ez itt Balogh Mihály első kaszás, a téesz legerősebb embere. Most díszzsebkendőket hímez exportra.

UNALMAS FALUSI ESTÉK

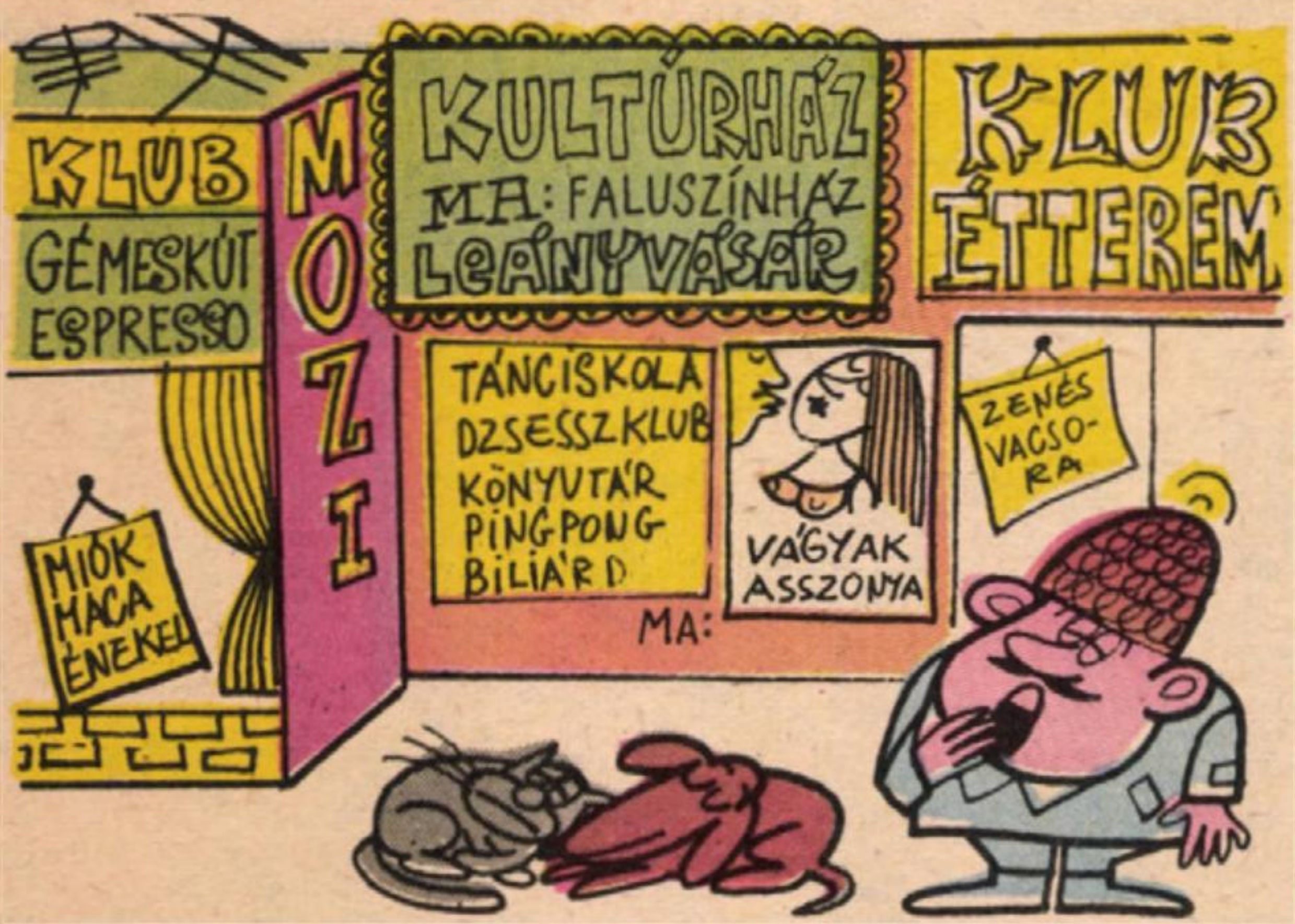

Fülöp György rajzai

DÉDELGETÉS

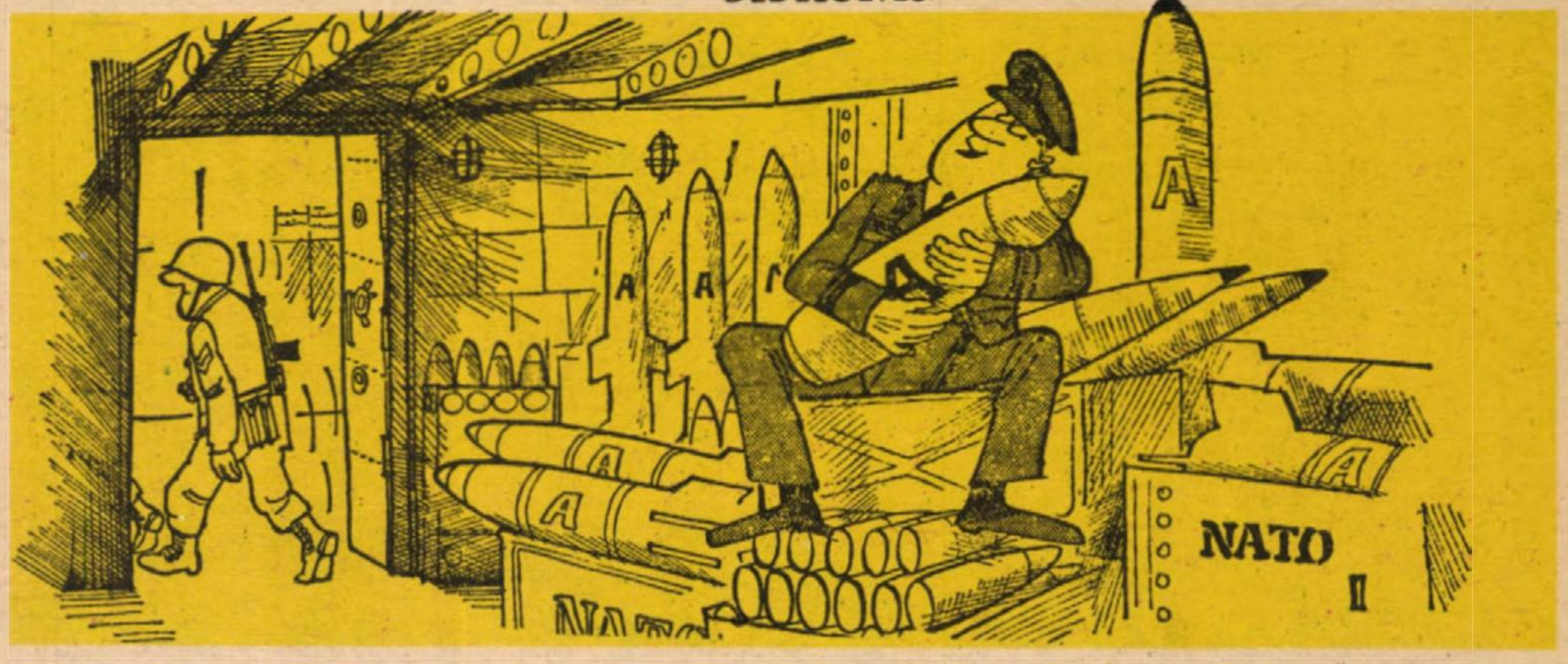

– Amíg ti itt vagytok nekem, nyugodtan kivonhatják a katonákat...

(„Arbeiter Zeitung”, Bécs)

EGYSZERŰ ESET

Az idegorvos jóságosan nézett rám.

— Mondja, fiam... Mi a panasz?

— Drága doktor úr — kezdtem —, lehet az ember már negyvenéves kora előtt is szenilis?...

— Nem... Az nem valószínű — mosolygott és megsimogatta a buksimat.

— A gyerekeim mégis összenevetnek mögöttem és hallottam, amint a minap a lányom azt mondta a fiamnak: „Már butul szegényke...” Az történt ugyanis, hogy összevesztünk a gyerekekkel. A vita egy apróságon kezdődött Vasárnap vártuk a Zorrót és én azt a megjegyzést tettem, hogy vajon sikerül-e meggyőzni a partizánokat, hogy ő nem áruló? Mire a hatéves fiam kijelentette, hogy összekeverem a dolgokat, mert nem a Zorróról, hanem a Klossról hitték, hogy áruló. Azonnal vitába szálltam kiskorú gyermekemmel és megmondtam neki, hogy a Don Alonso, aki, mint tudjuk, azonos a Zorróval... Itt közbevágott a szemtelen, és fölényes hangon kiokított, hogy a Don Alonso a Rinaldóban volt. Nekem beszél a kis tudatlan, nekem, akinek a Rinaldó kedvenc gyermekkori olvasmányom volt! Sose felejtem el, hogyan harcolt a sherwoodi erdőben a normann főurak ellen. Erre a kölyök nem átallotta kijelenteni, hogy a sherwoodi erdőben a Robin Hood harcolt, aki valójában nem is volt zsivány. Itt már egy kicsit ideges lettem, hiszen bárki tanúm lehet, hogy az a zsivány, aki nem is volt zsivány, az a Vidocq volt. Erre a kölyök pimaszul azt felelte, hogy a Vidocq az a rab, aki megszökött a börtönből. Még mindig türtőztettem magam és bár kissé emeltebb hangon, de elmagyaráztam neki, hogy ő a gróf Monte Cristóval keveri a dolgokat, ami ugyebár érthető is, hiszen a tévének egymásba érnek a folytatásai. Szóval magyarázom, neki, hogy ez az a Monte Cristo, aki átverte a Monastario kapitányt, mire a srác szemtelenül a szemem közé nevetett és kijelentette, hogy a Monastario a Zorróban van, Garcia őrmesterrel együtt. Kedves doktor úr! Nekem pedagógiai alapelvem, hogy a gyereket nem szabad verni, hacsak nem nagyon muszáj! De a legbéketűrőbb embert is elkapja a harctéri idegesség, amikor drága gyermeke makacsul kitart téveszméi mellett és nem akarja elismerni, hogy az a bizonyos őrmester Gestapo-pribék, Kloss kapitány mellett dolgozik és az Orion űrhajó tervrajzait őrzi, ami tudvalevőleg egy német csodafegyver volt. Hát persze, hogy kénytelen voltam szájon vágni, márcsak a szülői tekintély megóvása miatt is. Erre a fiú bőgve azt ordította, hogy az Orion űrhajóban a MacLaine parancsnok volt. De hiába pofoztam, akkor sem ismerte el, hogy Janek azonos a Zorróval, valamint, hogy a Kloss főhadnagynak van egy csicskása, aki néma, de süketnek is tetteti magát, és így kiszedi az osztrák tisztek titkait és elmondja a kurucoknak. Ekkor a srác valami Tenkes kapitányt emlegetett, aki valóban szerepel a Kloss főhadnagy egyik epizódjában, de ki a csuda tudja megjegyezni. hogy pontosan melyikben...

Az orvos — rendkívül aranyos ember —, segítségemre sietett:

— Tenkes?... Tenkes?.. Várjunk csak!... Megvan! Ő az az Abwehr-tiszt, aki mindig elfogja a Vidocq-ot...

Ráhagytam. Végtére is az ember nem vitatkozik a kezelő orvosával. Szegény, összekeveri a Don Rinaldót a Robin Rinaldinivel, aki mint tudjuk, a „Kockázat” című filmsorozat főhőse, magyar hangja Láng József, aki kitűnően tolmácsolja Roger Moore, azaz Zorro hangját.

Ősz Ferenc

MULATÓS ÖREGÚR

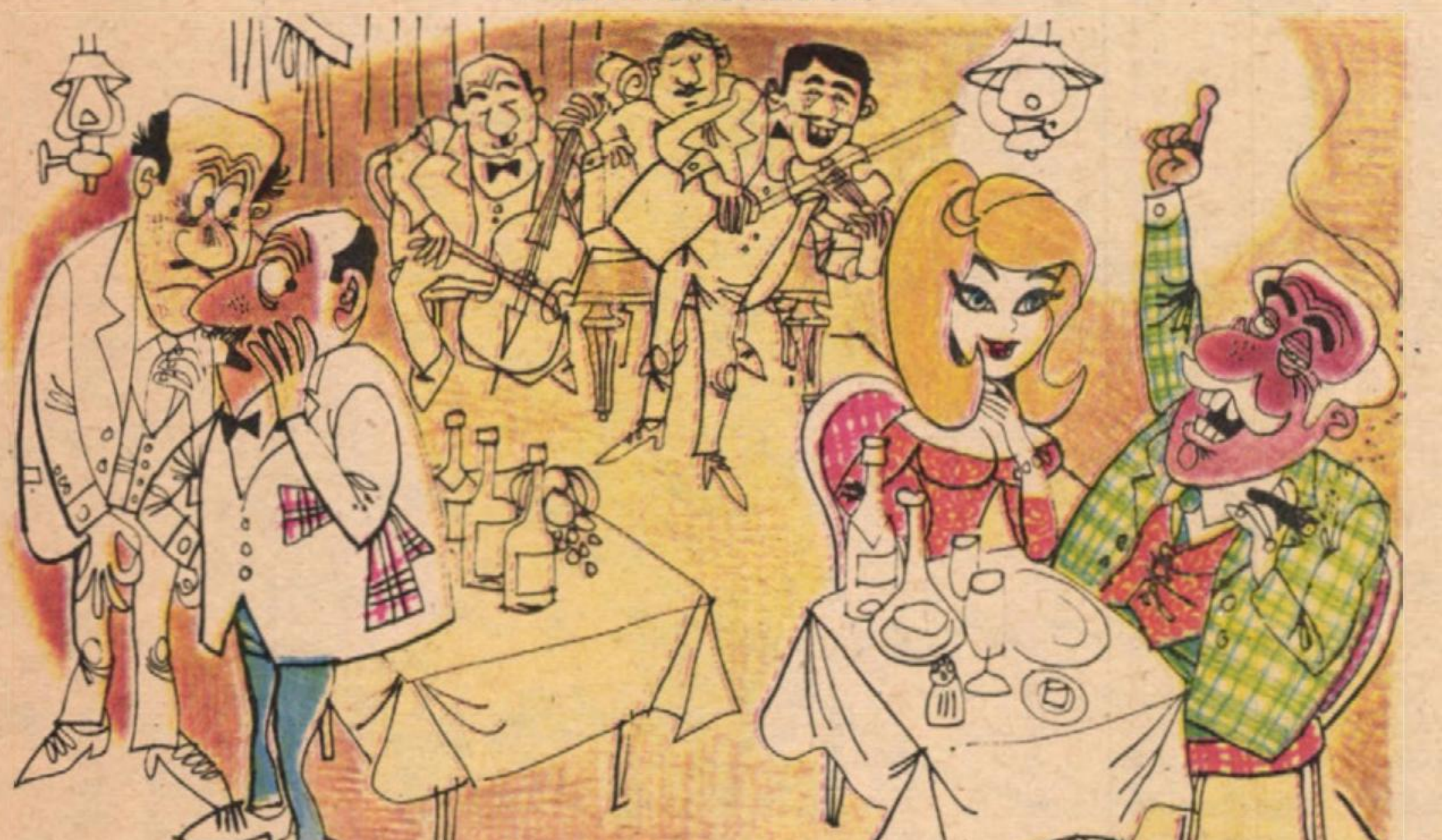

– Az a gyanúm, főnök, hogy a számlát már nem fogja kibírni a szervezete...

ESTI SÉTA

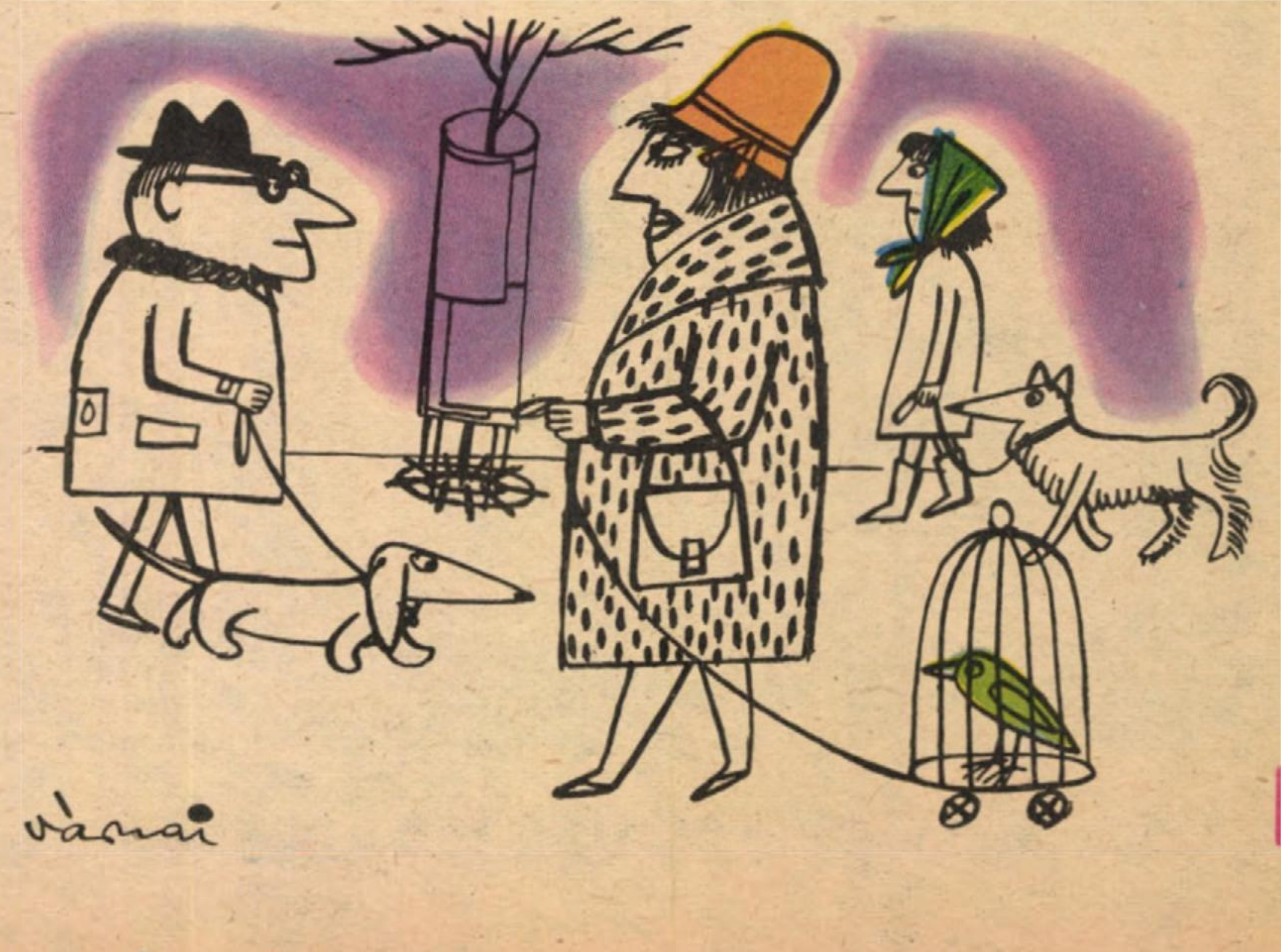

JOGVÉDELEM

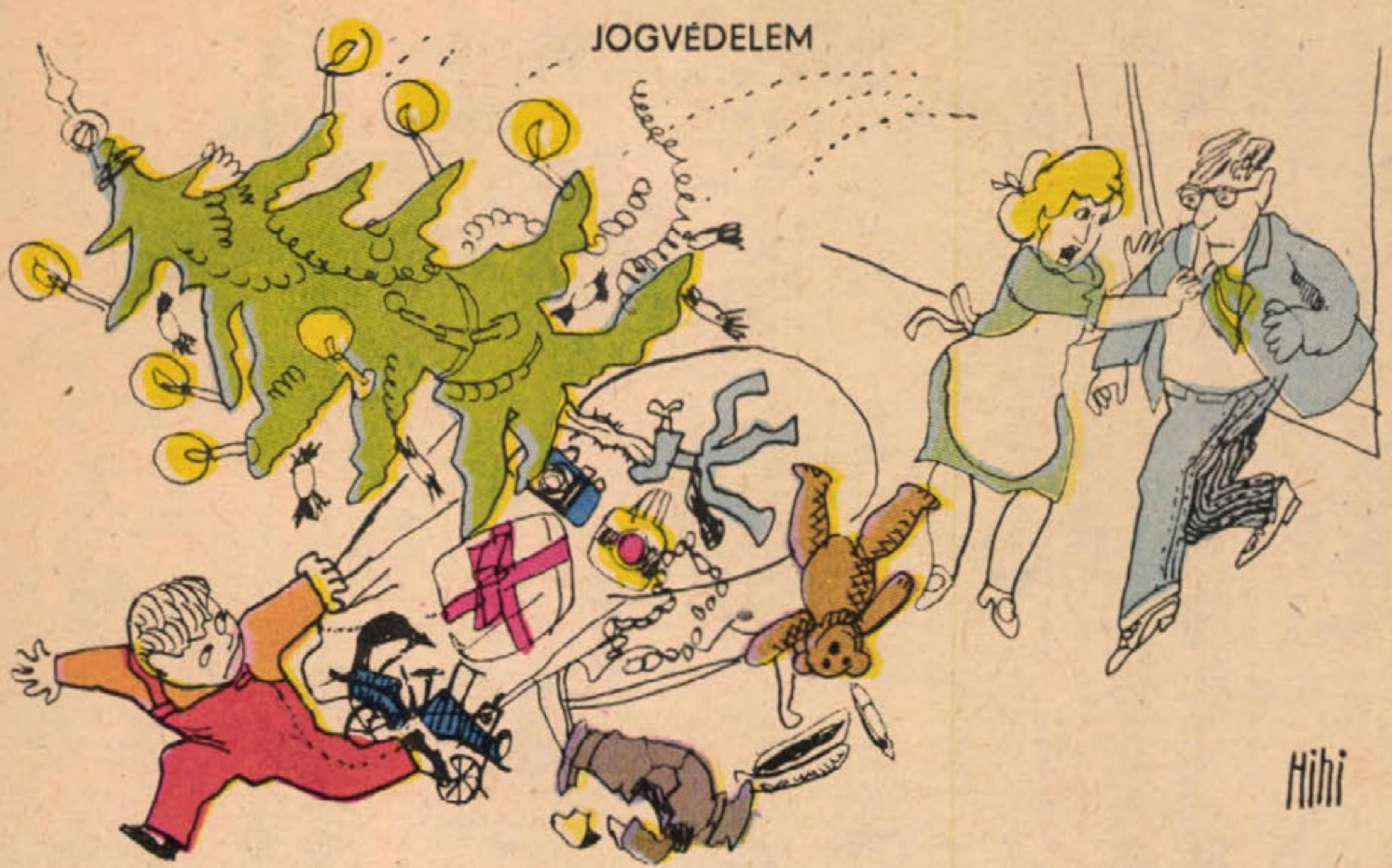

– Ne bántsd! Még tart a Gyermeki Jogok Éve!

A HÁROM KIRÁLYOK A KÖZEL-KELETEN

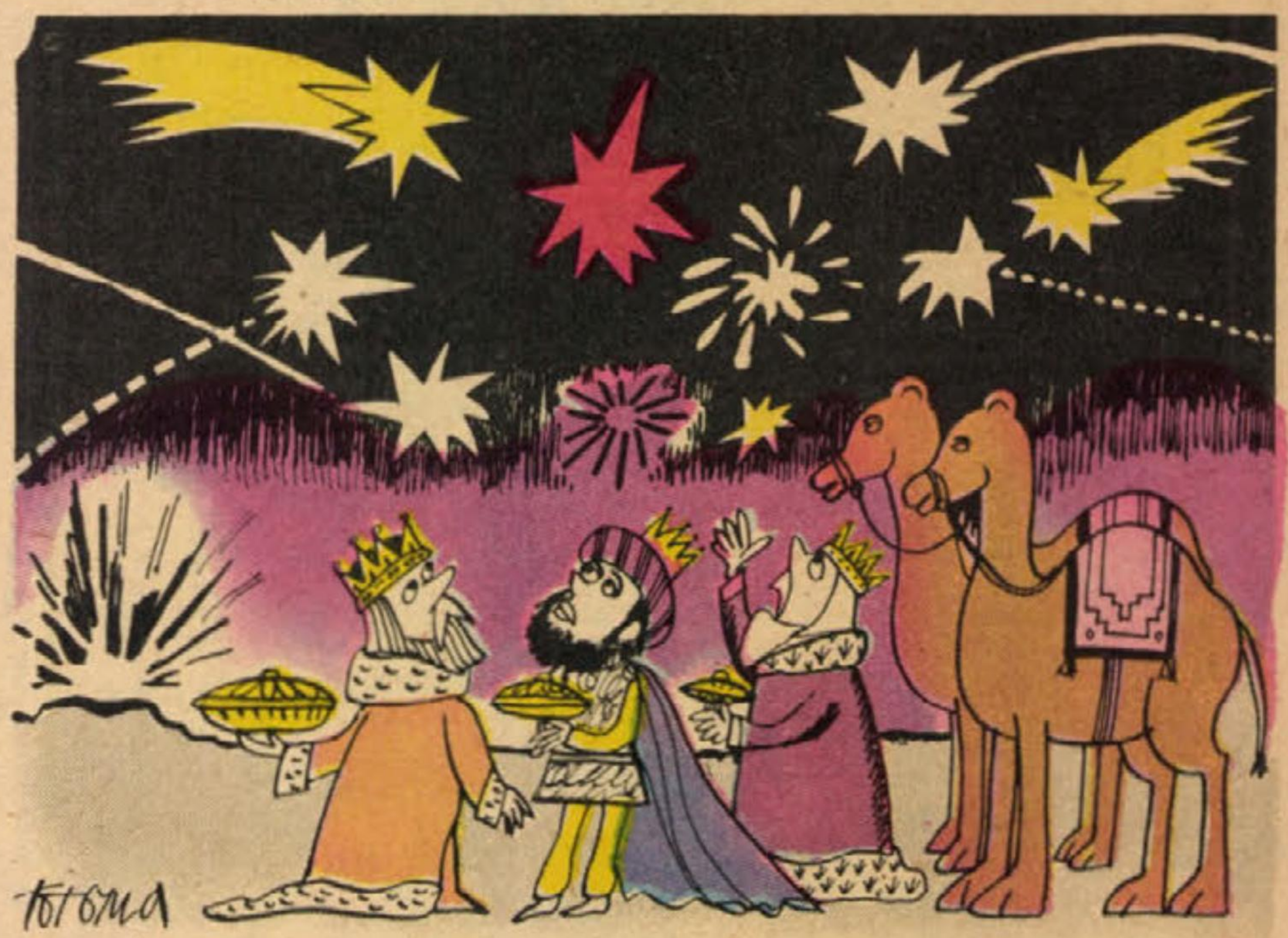

– Vajon melyik a betlehemi csillag?

LELKES ATYA

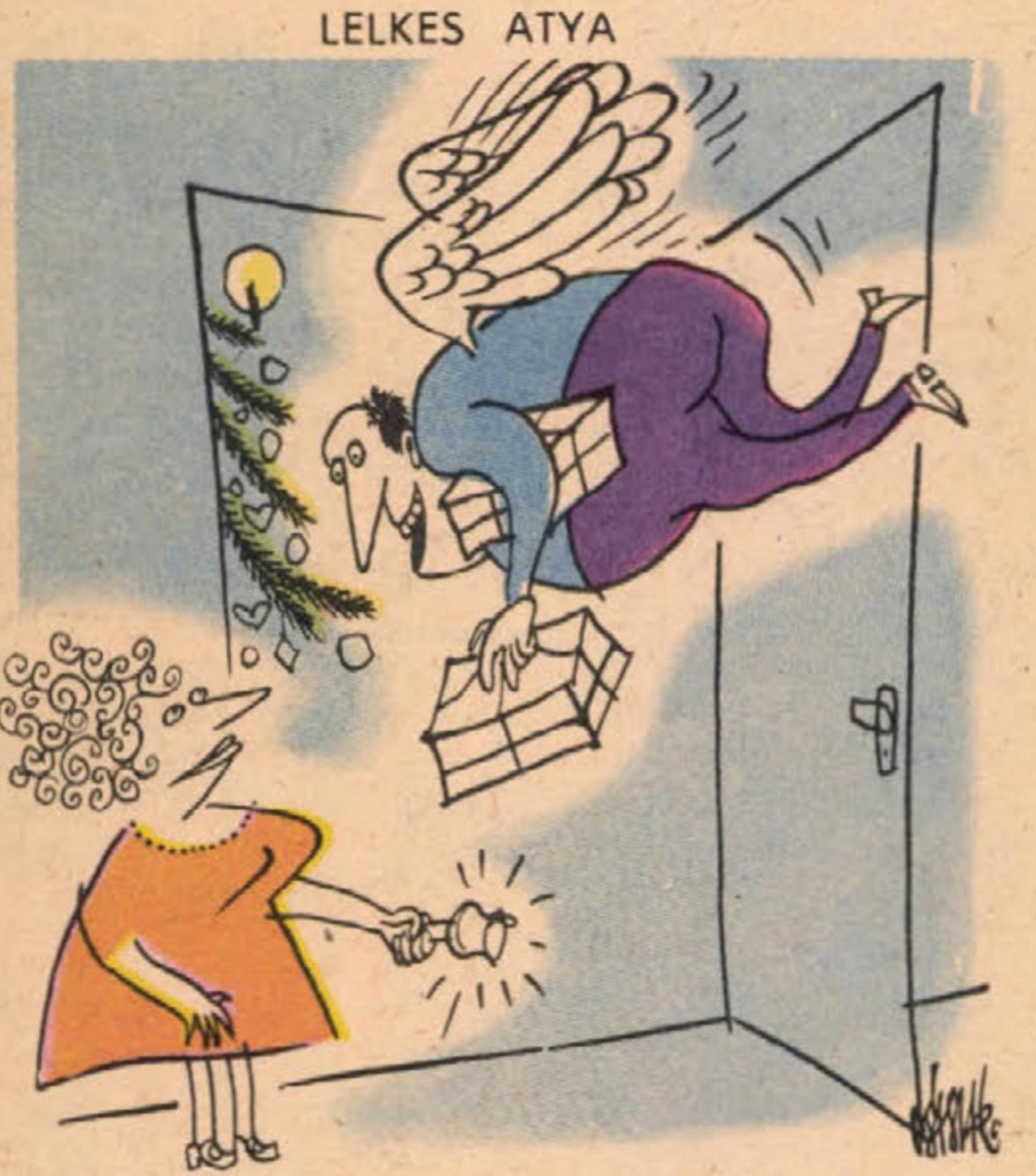

– Igazán tudhatnád, Matild, hogy a gyereknek illúziókra van szüksége...

ÜNNEPEK UTÁN

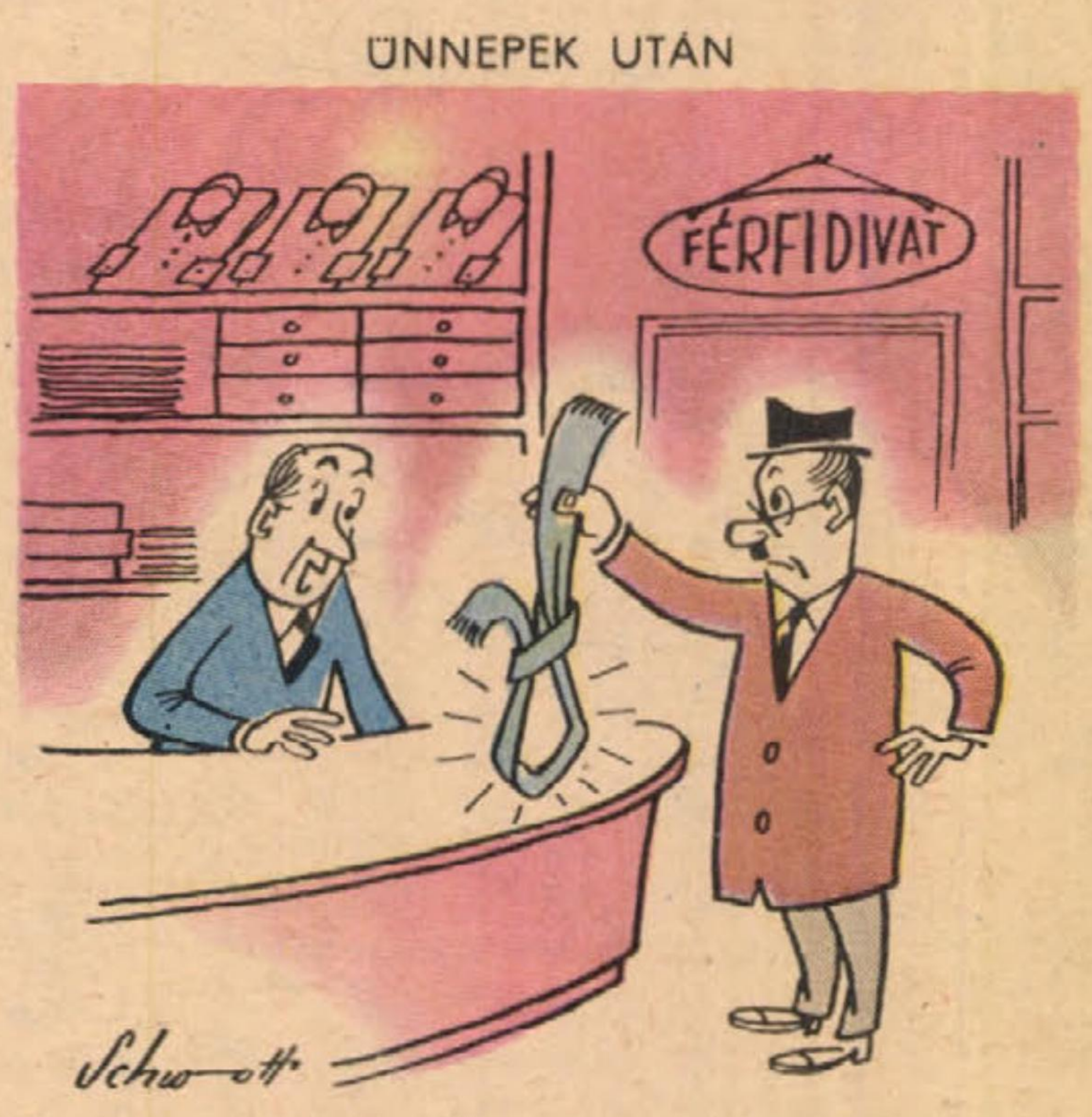

– A feleségem itt vette nekem karácsonyra. Nem cserélné ki valamivel erősebbre?...

KARÁCSONYI VENDÉGVÁRÁS

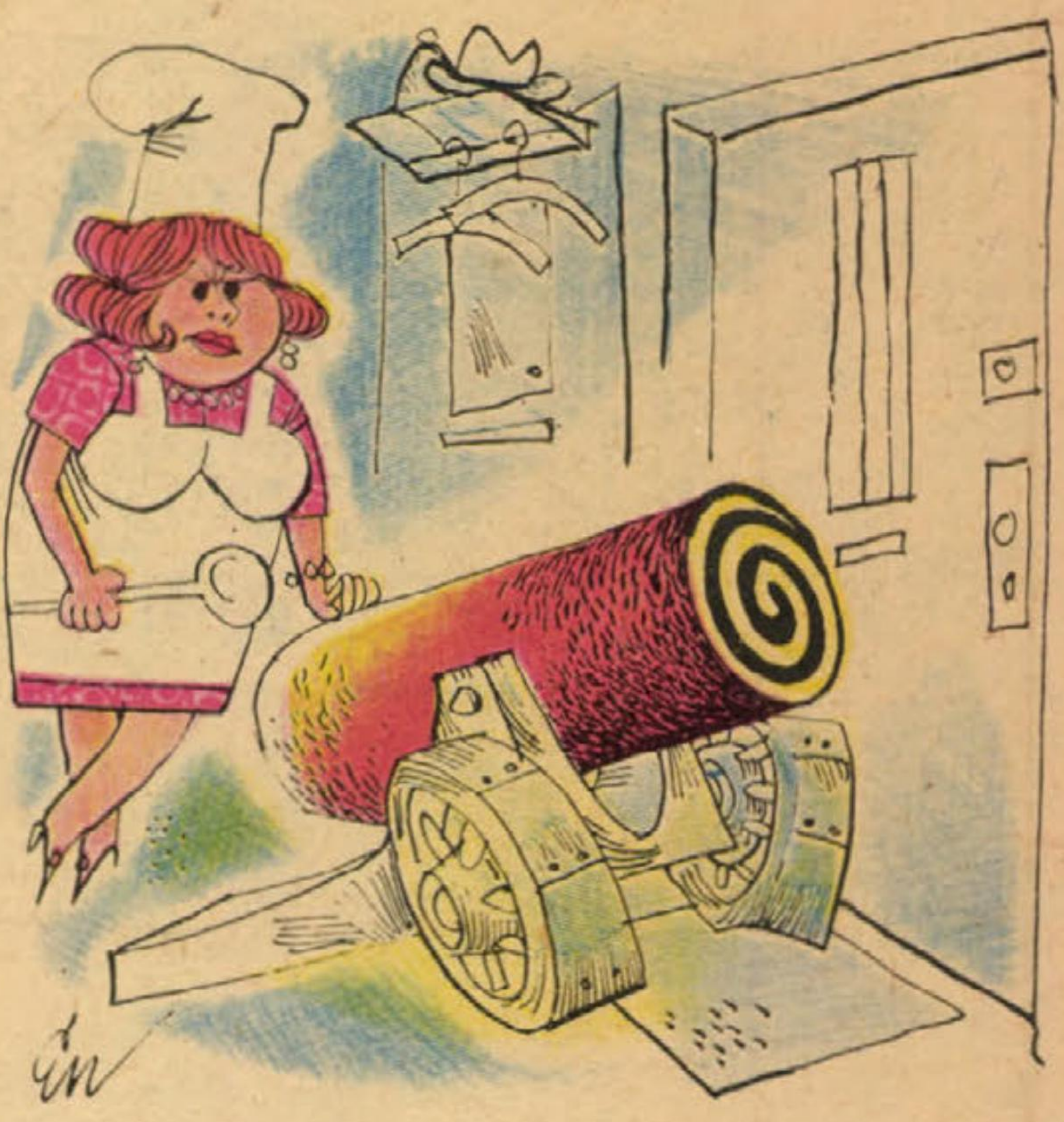

TÁRSBÉRLŐK

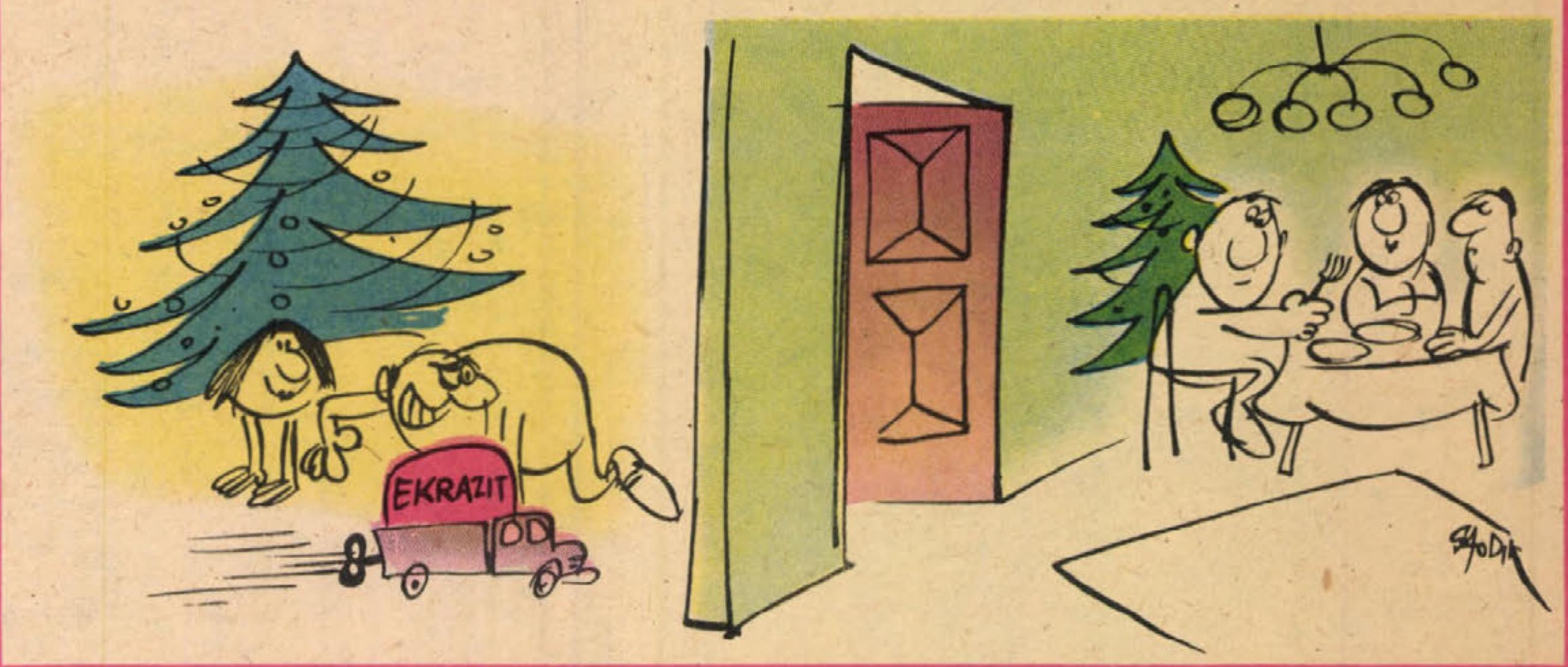

TAPINTAT

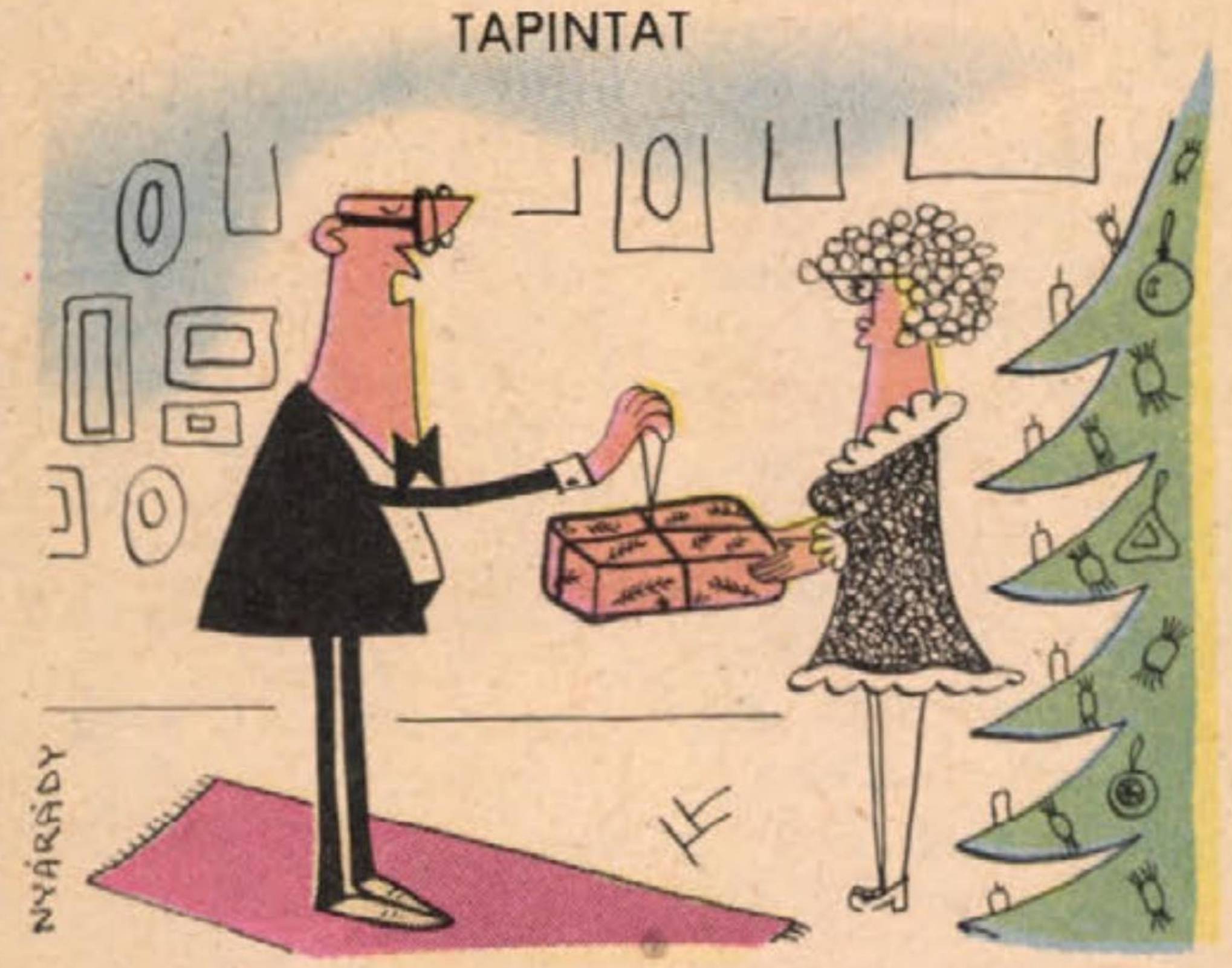

– Ötszázba került!

GYANÚS AJÁNDÉK

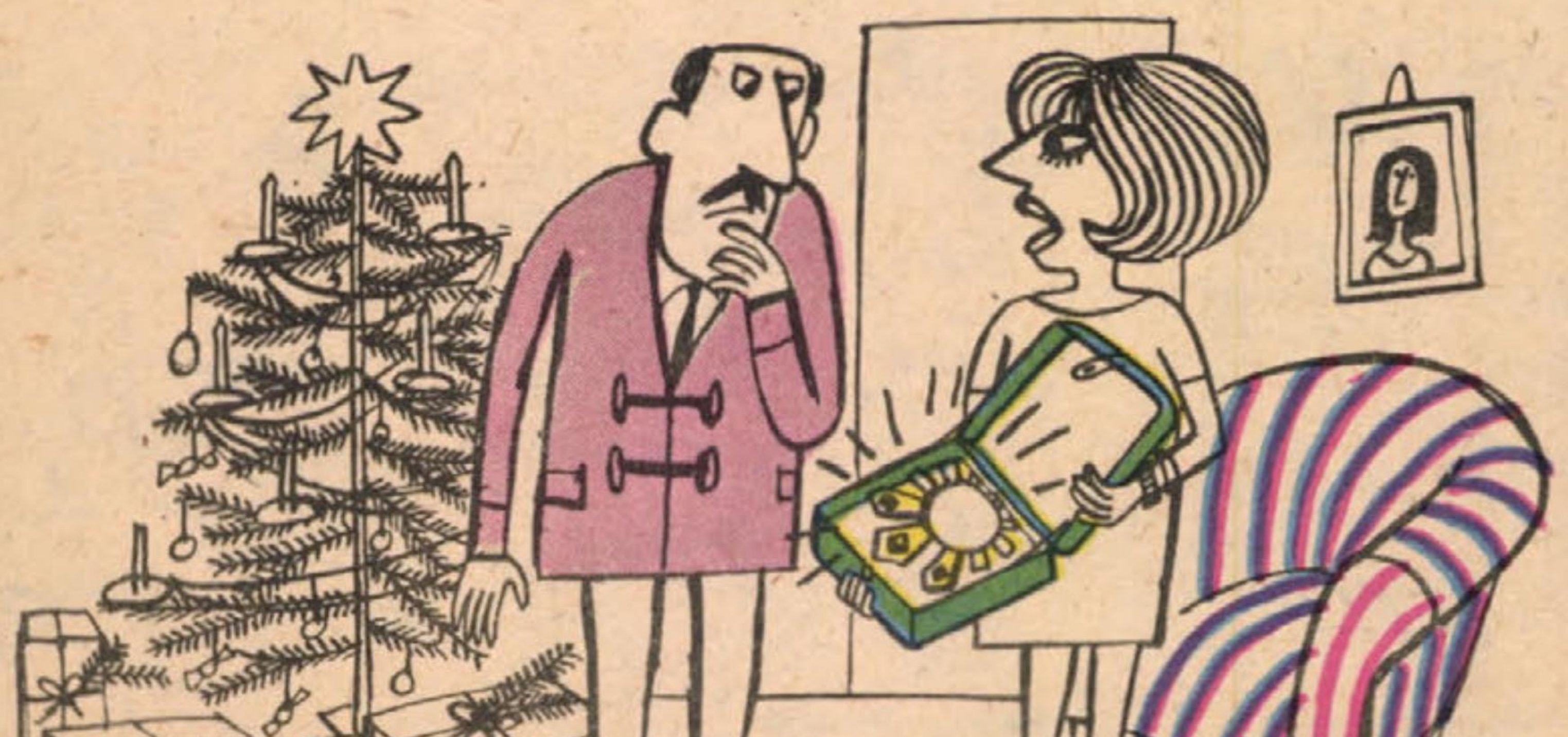

– Semmi az egész, csak egy kis baráti figyelem a főnökömtől...

PRAKTIKUS

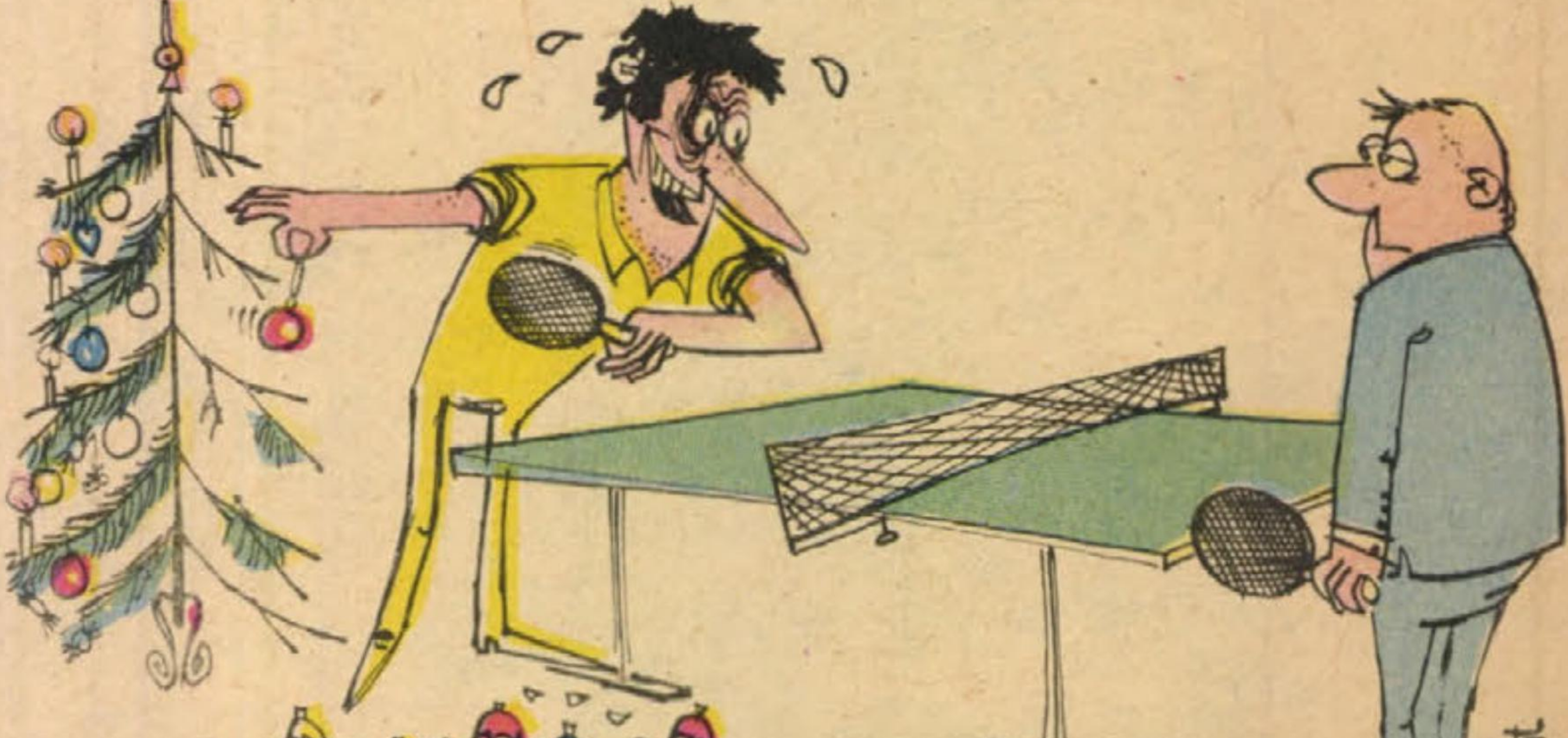

– Tudja, így nem kell állandóan a labda után szaladgálni.

A SZERETET ÜNNEPÉN

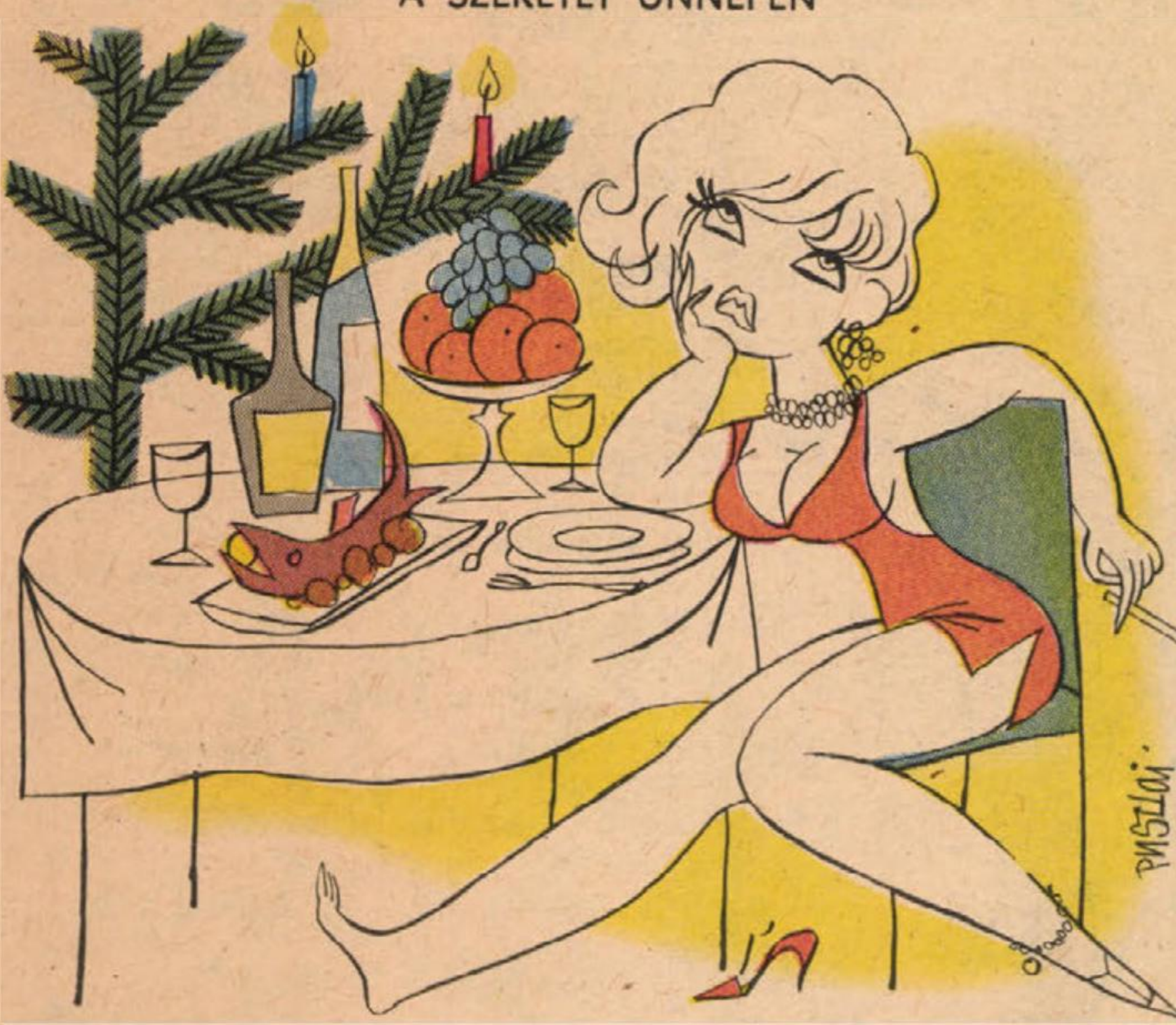

– Pedig egész évben milyen sokan szerettek engem...

KARÁCSONYFA-BESZERZÉS

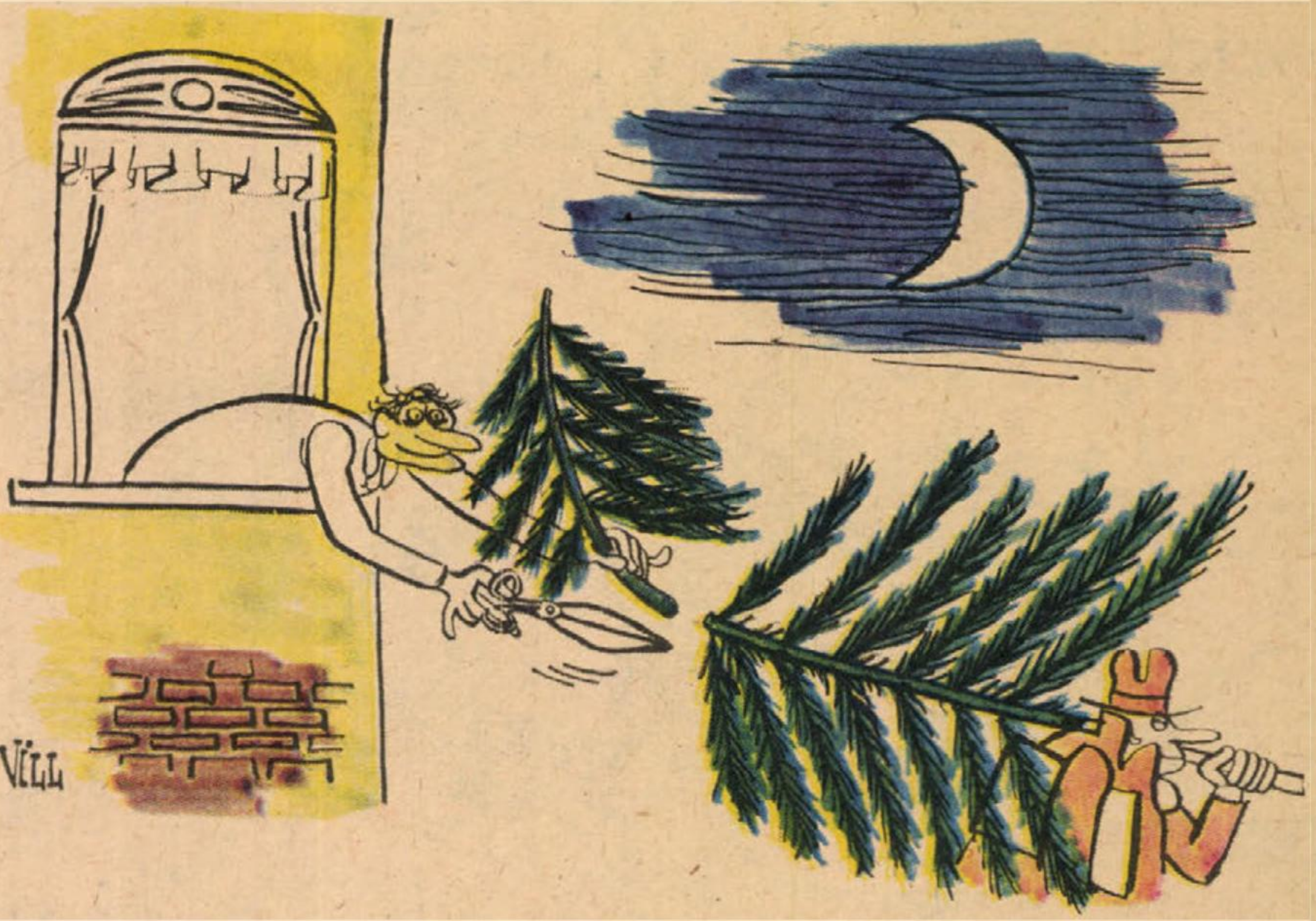

BEJGLI-VÍZIÓ

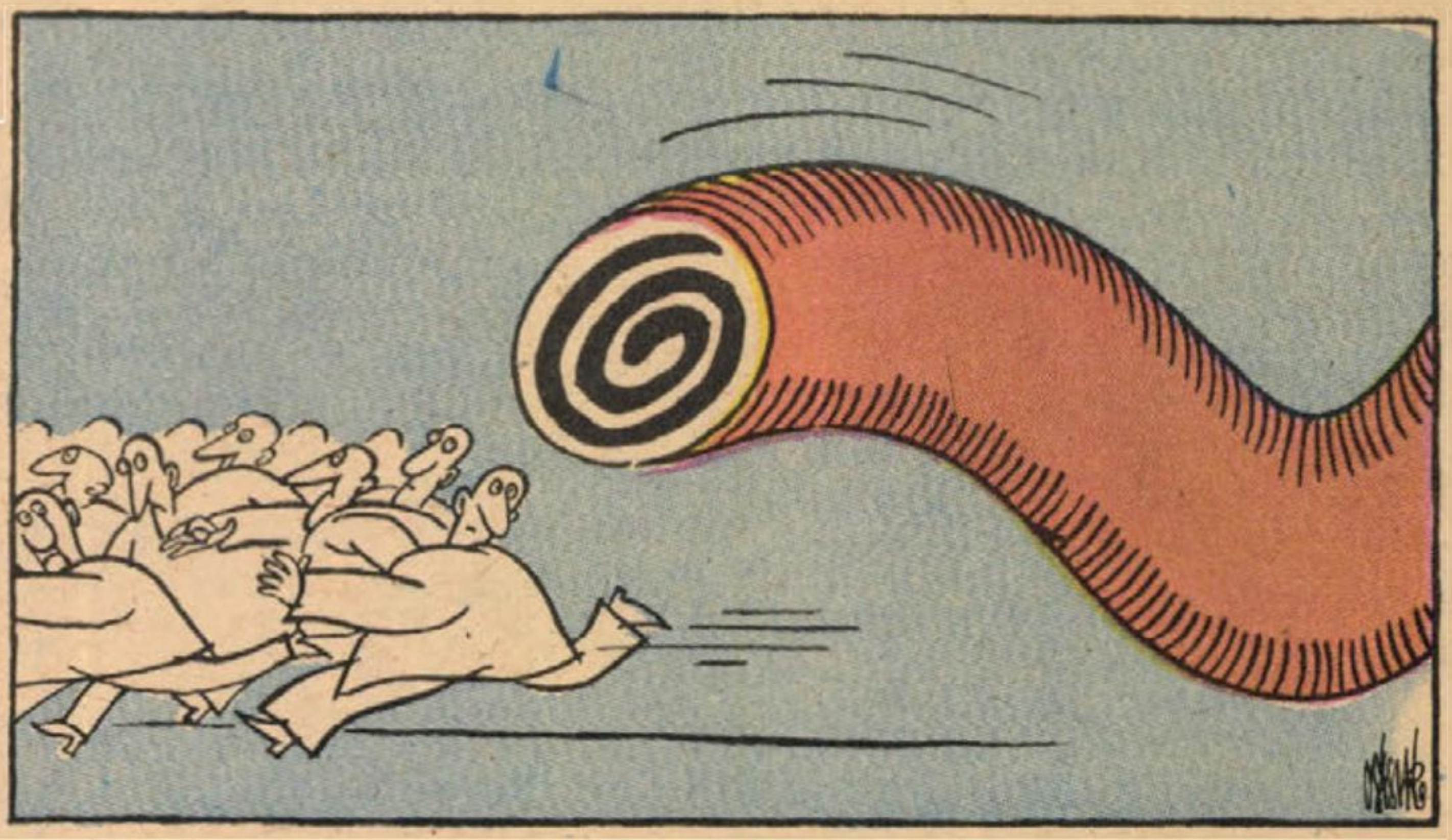

CSALÁDI IDILL

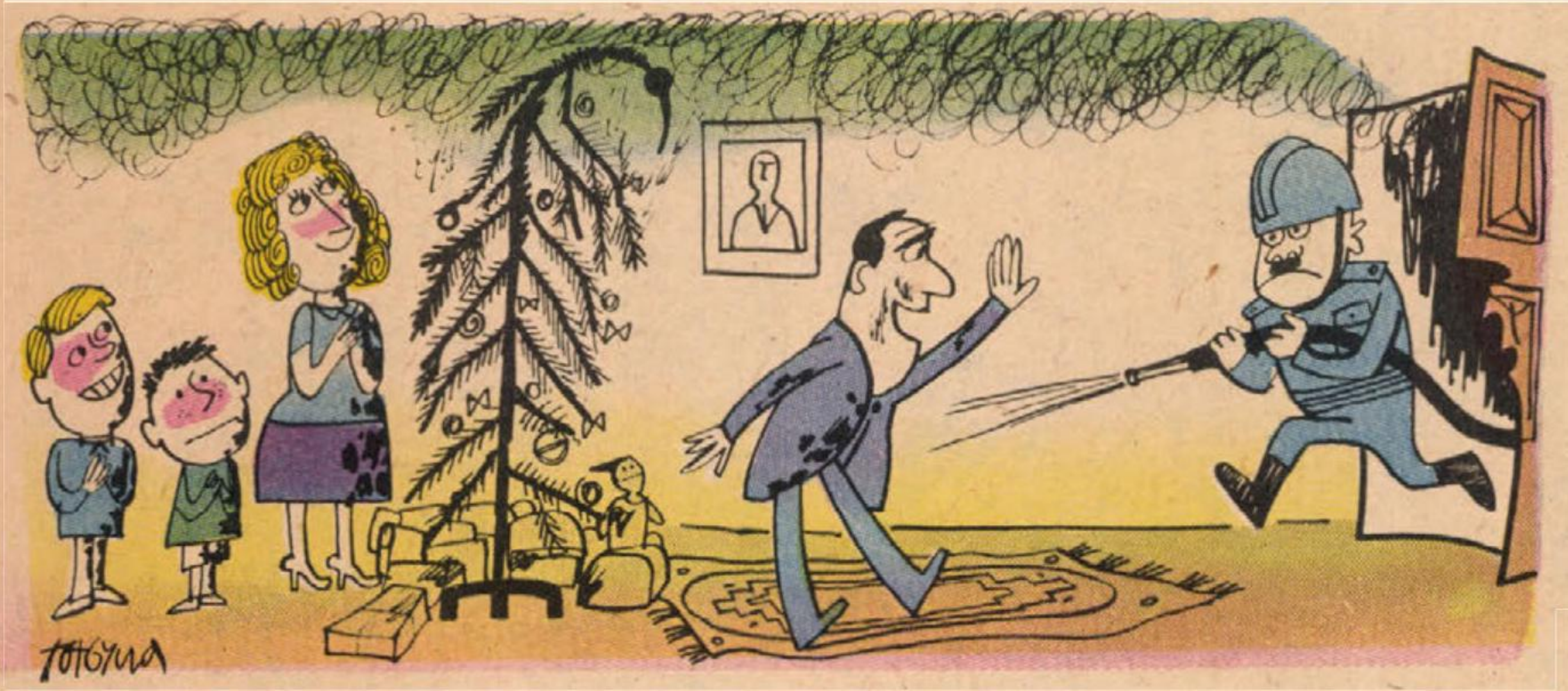

– Semmiség az egész! Sikerült végre meggyújtani az összes csillagszórót!

GOMBHÁZ, SEJ...

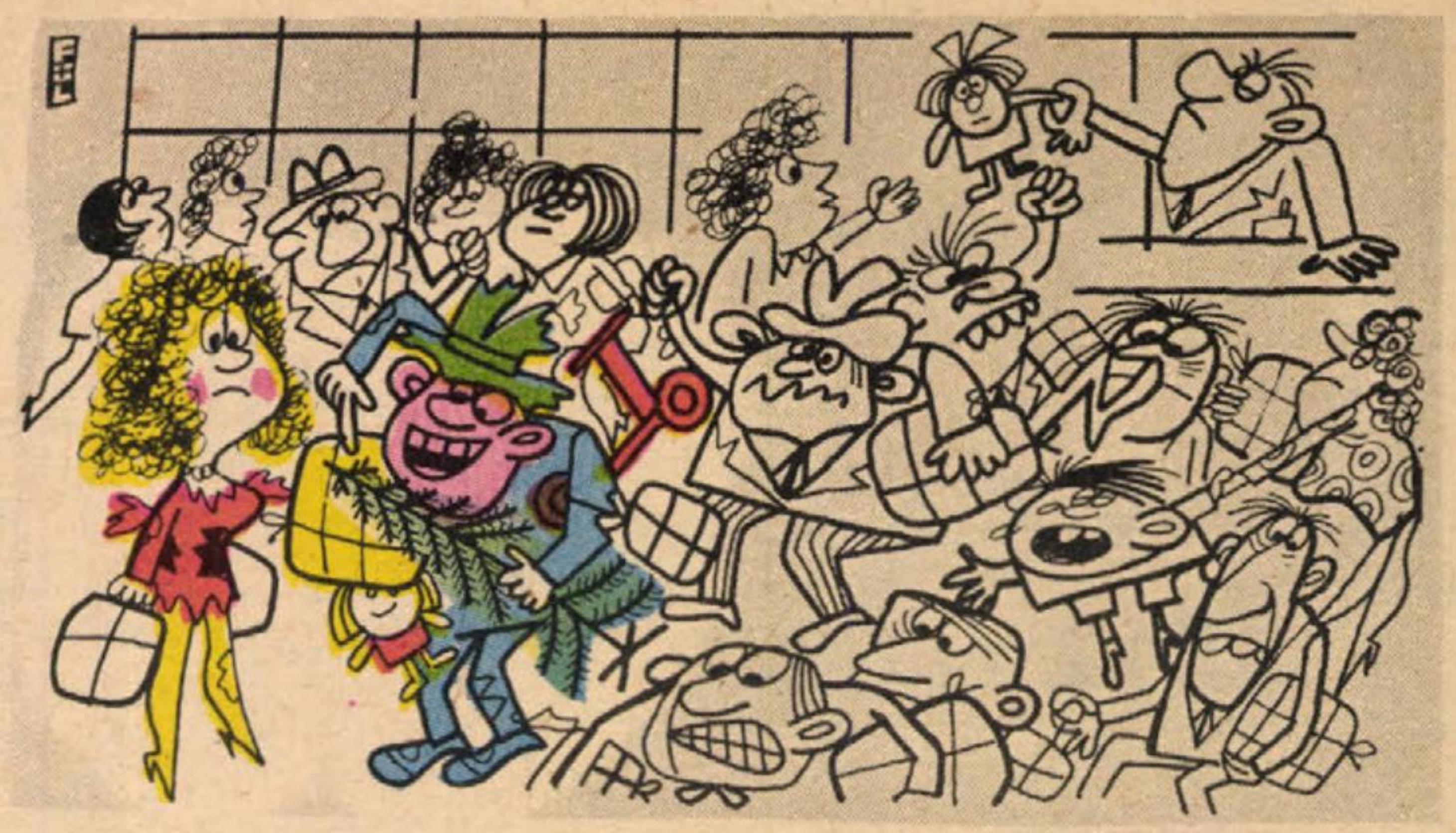

– Nem baj, szívem, itt az új ruhád a csomagban!

MÉRCE

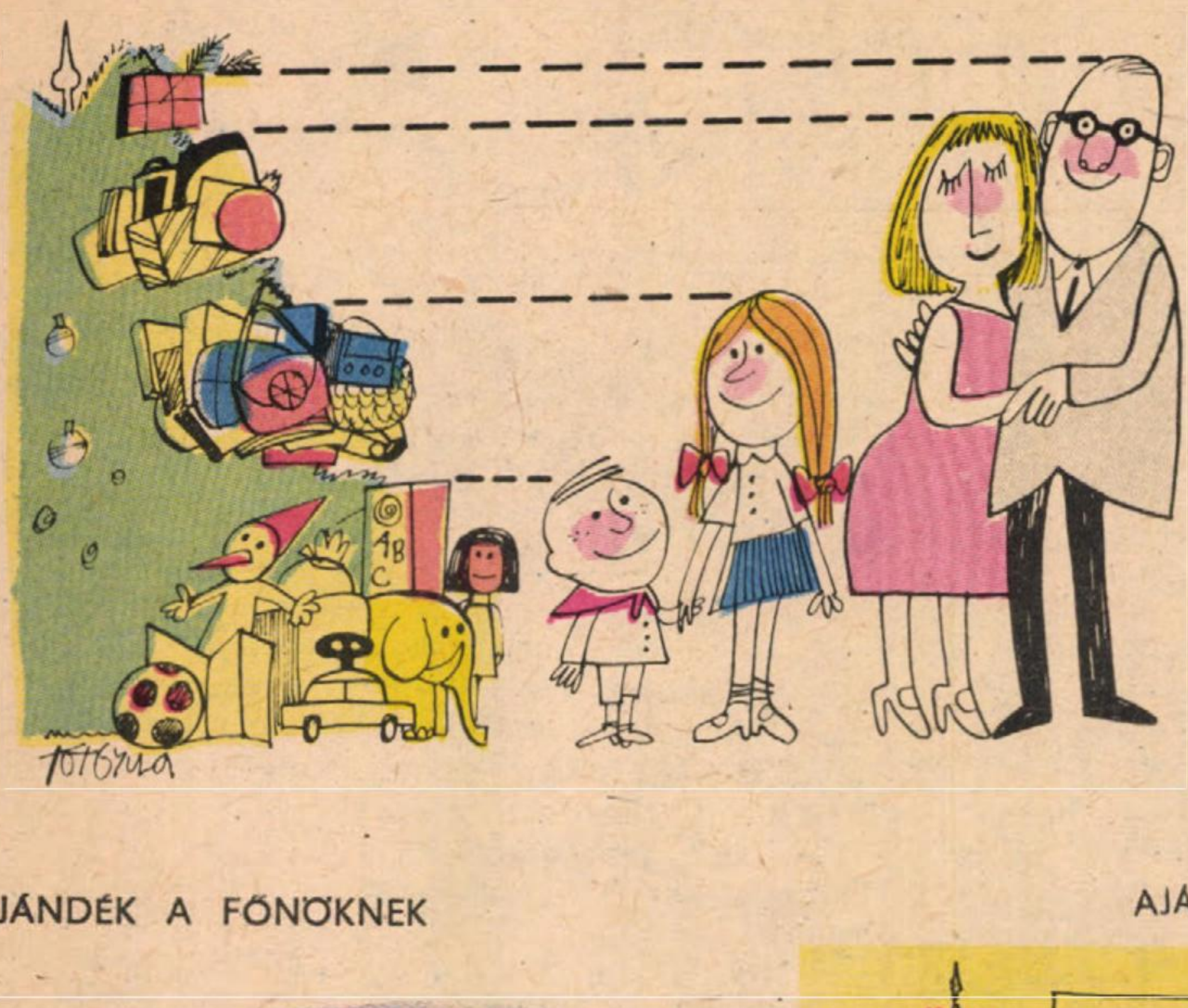

BEVÁSÁRLÁS

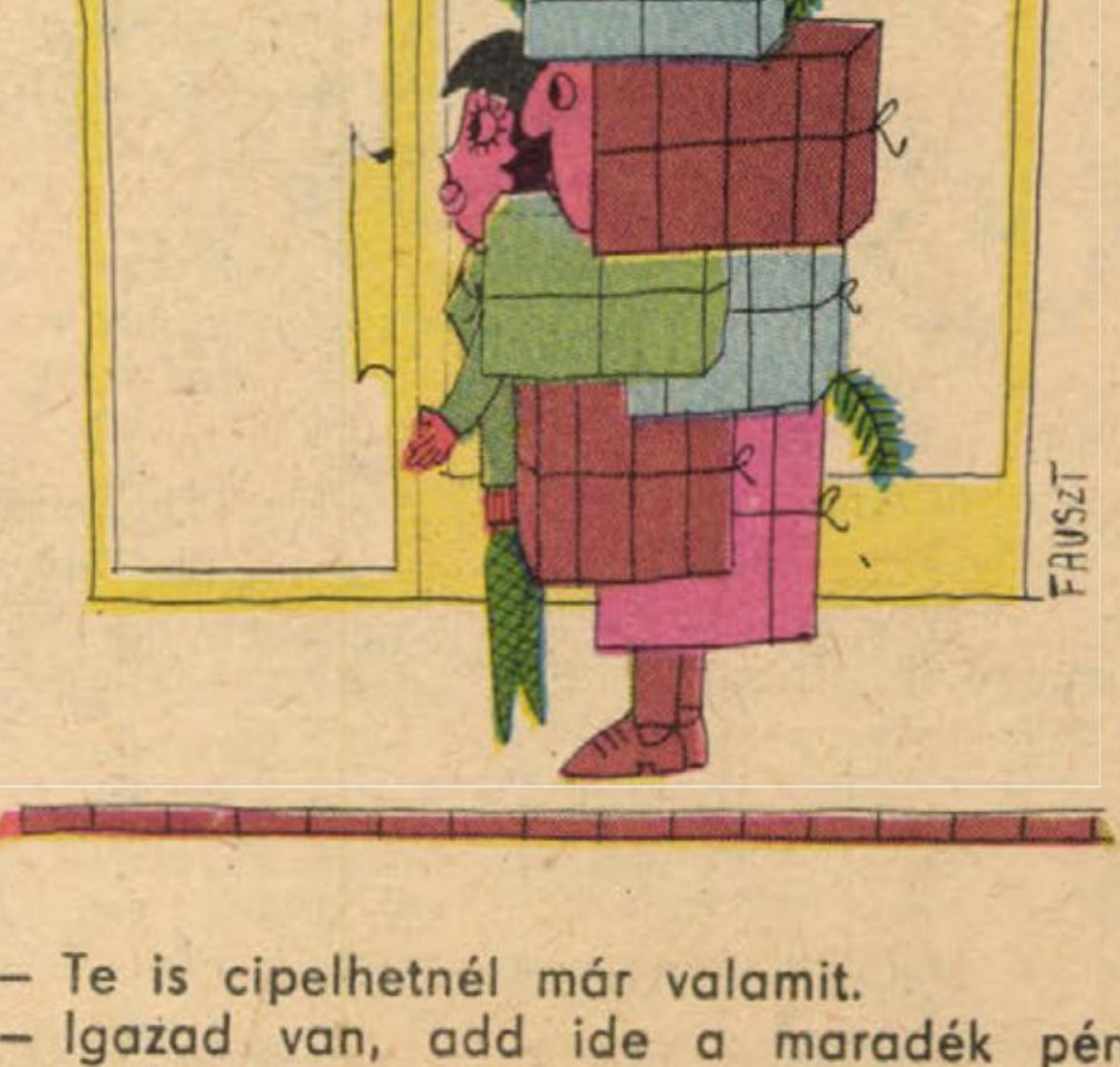
ÁRUHÁZ
FAUSZT

– Te is cipelhetnél már valamit.
– Igazad van, add ide a maradék pénzedet!

AJÁNDÉK A FŐNÖKNEK

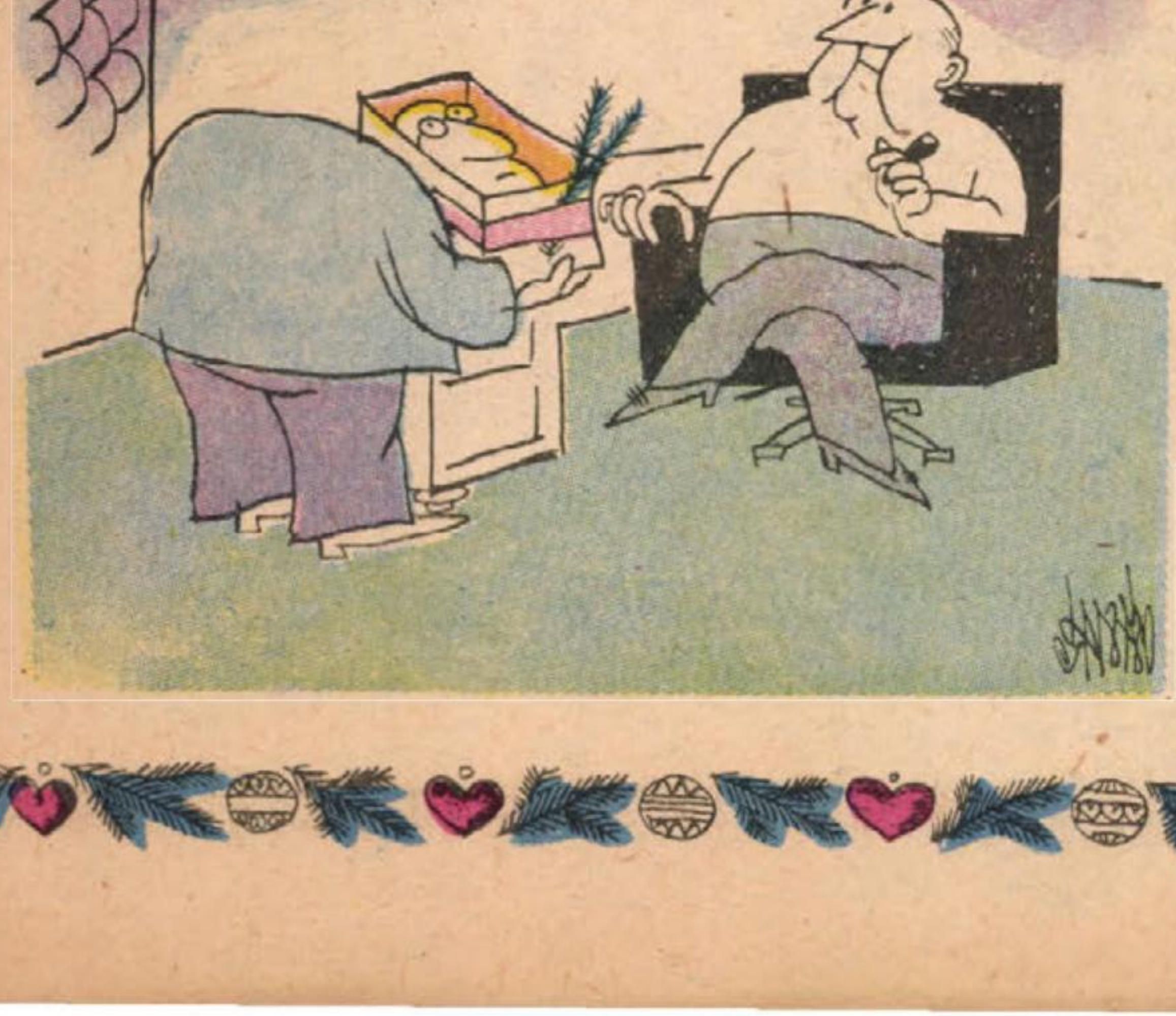

AJÁNDÉKOZÁS

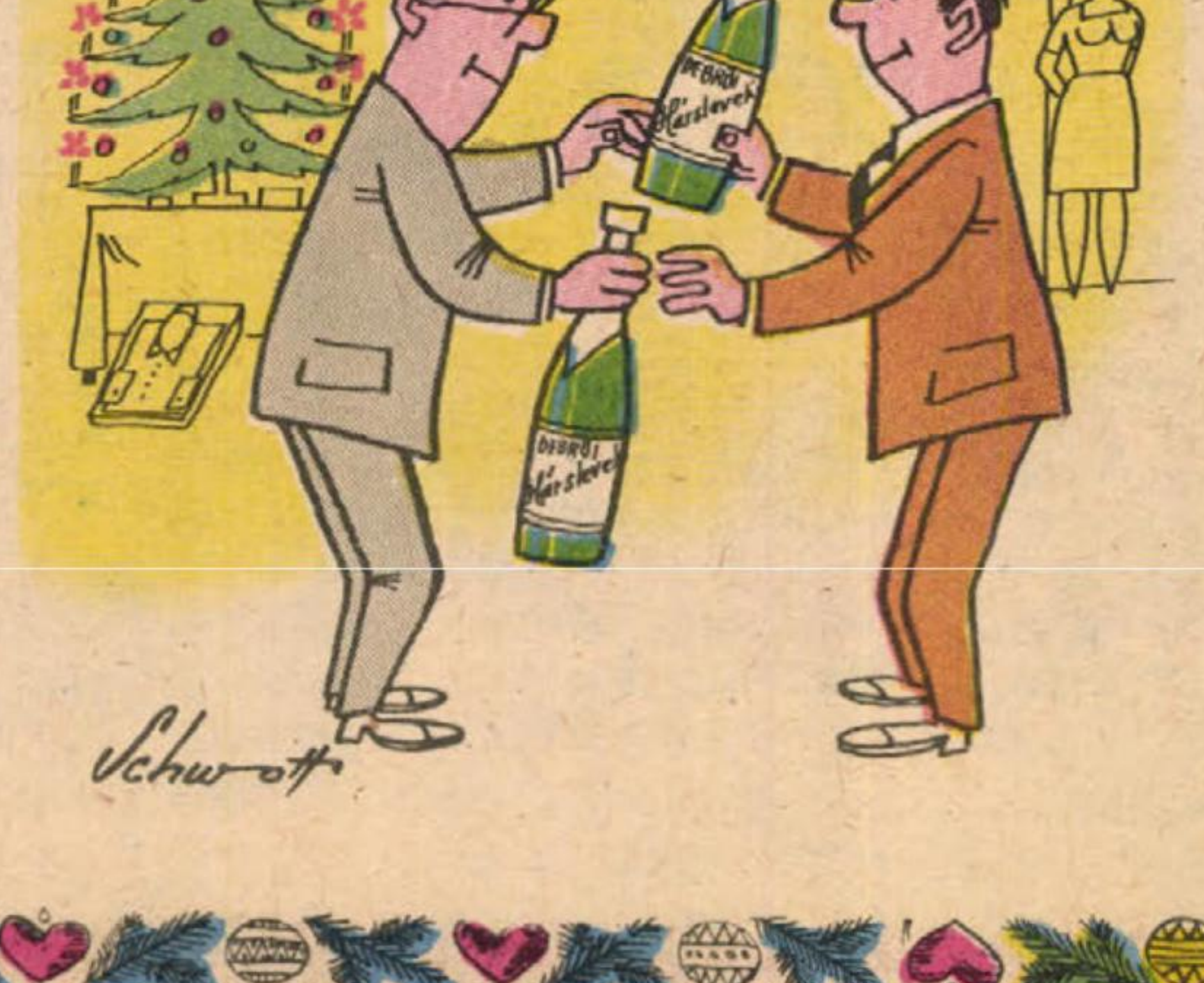
DEBRŐI Hárslevelű
DEBRŐI Hárslevelű
Schwott

LUDAS MATYI
emlékkönyvébe

A napokban bementem a Lenin körúti reprezentatív zöldség- és gyümölcsüzletbe. Alázatosan megálltam a pult előtt, és vártam, mikor kerülök sorra. Végre, amikor az egyik női alkalmazott pillantásra méltatott, szelíd szóval megkértem: „Tessék adni egy csomag petrezselymet". Unottan átnyújtotta a sápadt, fonnyadt árut. Mire én halkan megkérdeztem: „Kérem szépen, ne haragudjék, de nem kaphatnék valamivel szebbet?" „Ha nem tetszik, akkor ne vegye meg. Csak feltartja az embert!" — mondta dühösen, és kikapta a kezemből a petrezselymet. Egy pillanatnyi szünet után barátságosan így szóltam: „Asszonyom! Hatvan évig színésznő voltam. Nekem minden este jól kellett kiszolgálnom a közönséget. Ha ön lent ült volna a nézőtéren és én így játszottam volna az ön pénzéért, bizonyára kifütyült volna."

A pult mögül most rám mosolygott egy kedves eladónő: „Drága művésznő! Boldog vagyok, hogy megtisztelte az üzletünket. Megoldjuk a problémát. Adok én a drága művésznőnek gyönyörű árut."

Máris hozott a raktárból egy csomag álomszép petrezselymet. Selyempapírba csomagolta, és ízléses kis masnival átkötötte. „Tessék csak máskor a Margitkát keresni. Garantálom, mindig friss árut fog kapni!"

Büszkén, emelt fővel mentem ki az üzletből. Nemhiába voltam színésznő. Néha jól jön egy kis protekció. De kíváncsi vagyok: azok a háziasszonyok, akik más pályán dolgoznak, hogy jutnak friss petrezselyemhez? ...

Vidor Ferike

NŐNEK A GYEREKEK

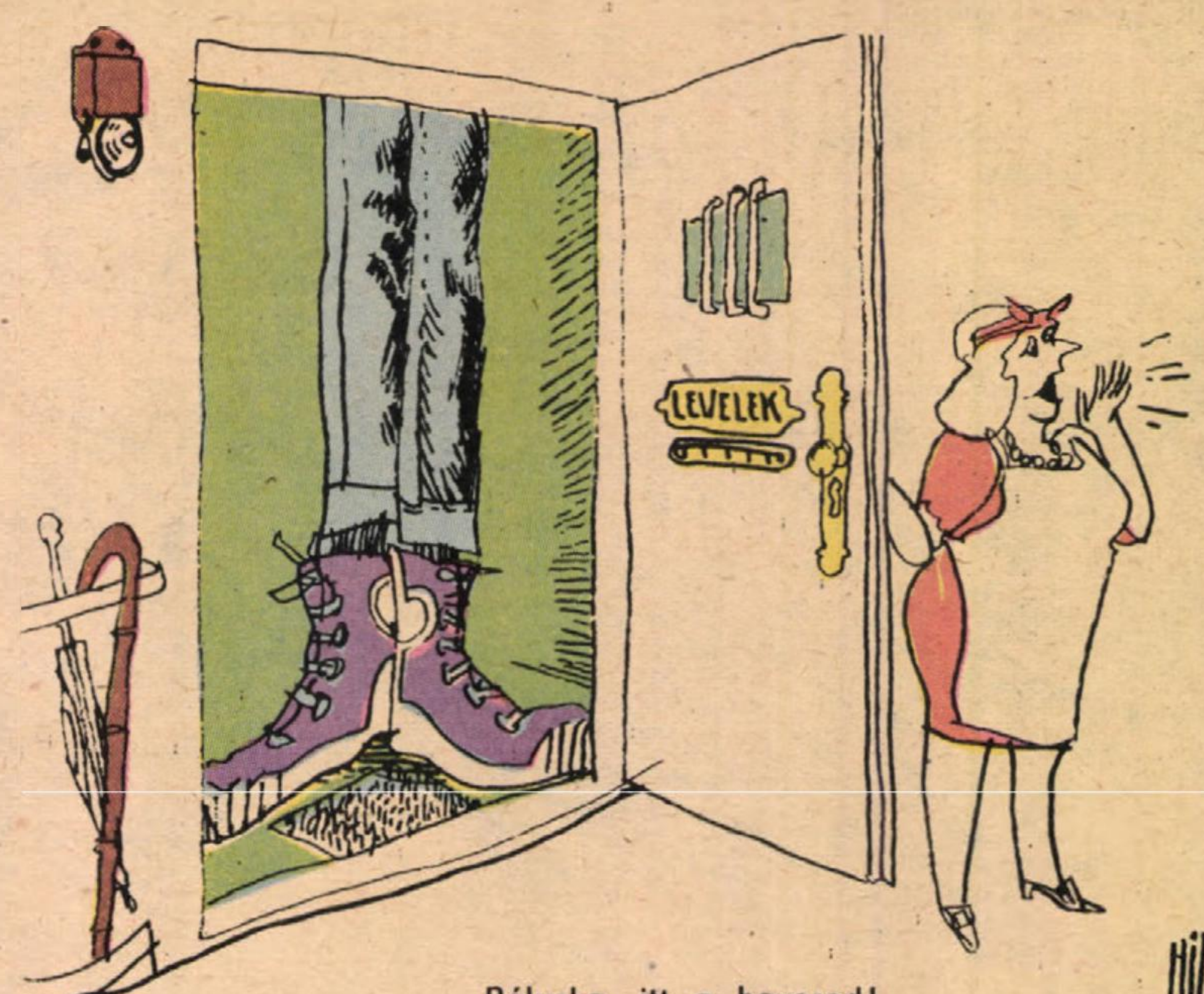

– Béluska, itt a haverod!...

MEGLEPŐ TALÁLKOZÁS

Szomszédomban van egy vidám kárpitos,
Orra még nem püspöklila, bár piros.
Egy italbolt áll a túlsó oldalon,
Megvan hát az ivásra az alkalom.
Ingajárat ez, amelyen felleg ül:
Enyhe illat kíséri tájjellegül.
Már nemegyszer elfordult,
hogy amint így terült-fordult
bolt és italbolt között,
A jó mester – hát ez rávall,
estefelé önmagával
hoppla, pardon, összeütközött.

Szőnyi Zoltán

NEM VÁLLAL KOCKÁZATOT

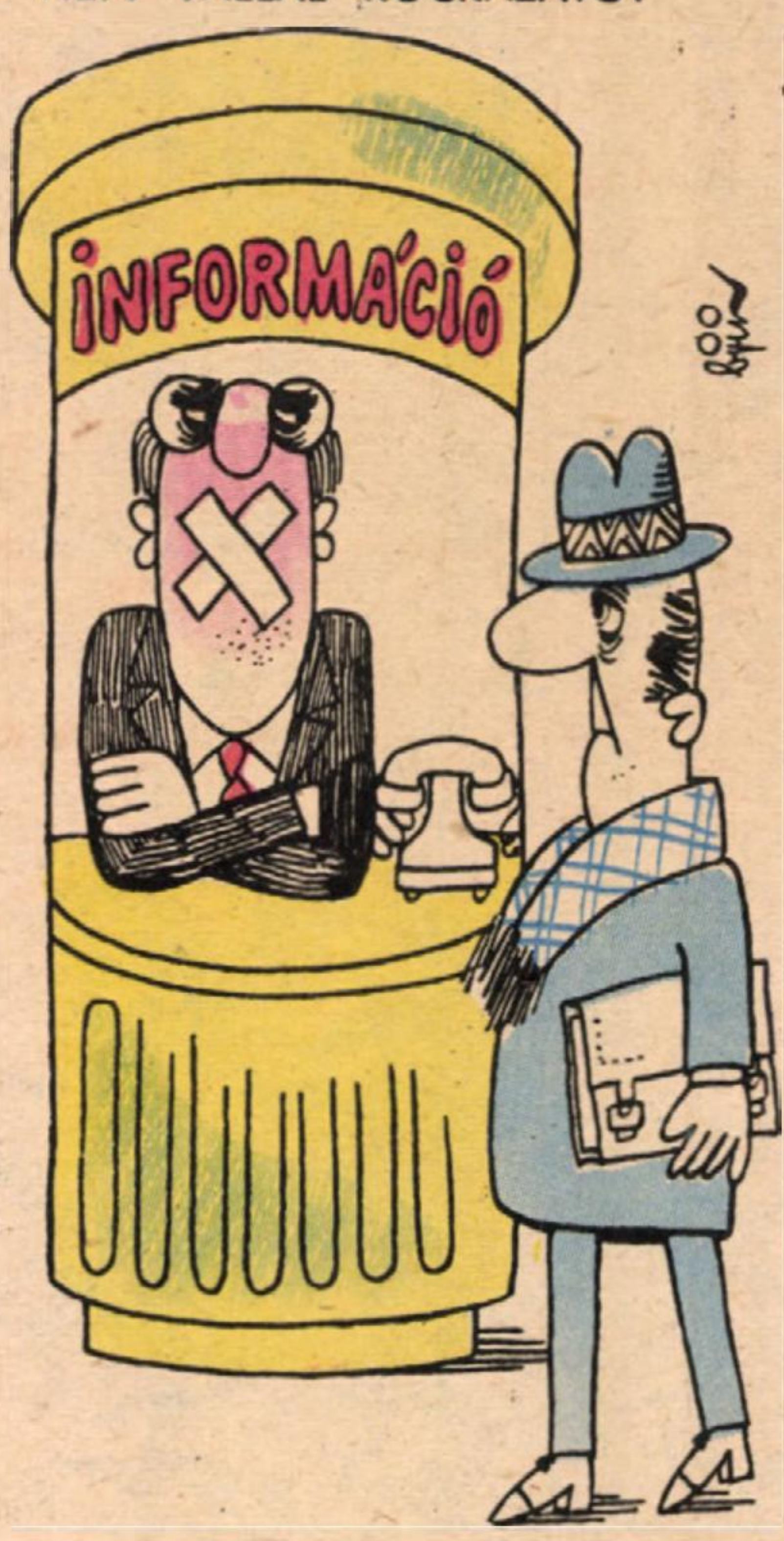

SZAKSZERŰEN

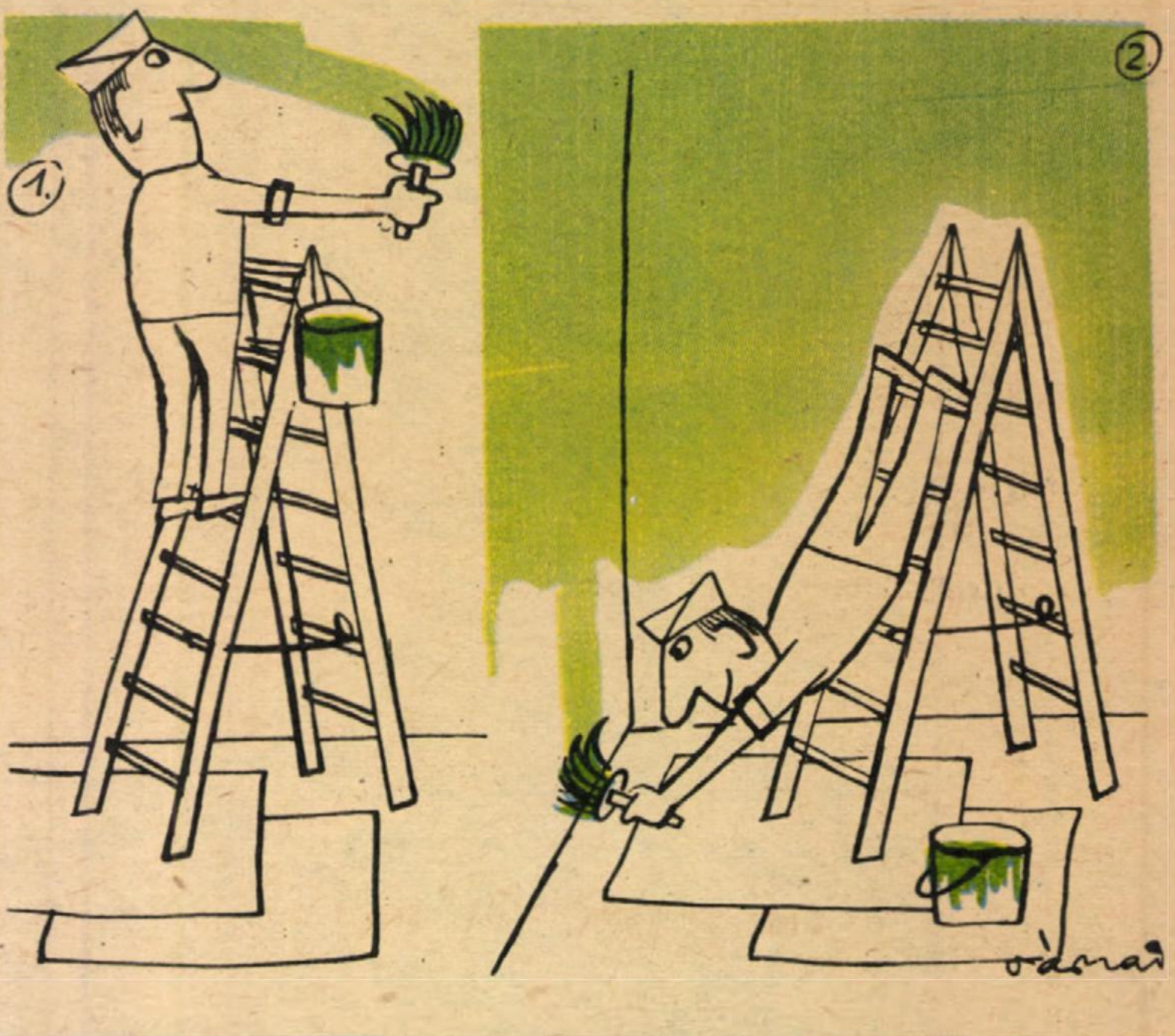

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

a VILÁG anekdota kincséből

Nyikoláj Vasziljevics *Gogol* huszonhárom éves volt, amikor megírta *Esték a Dikánká melletti tanyán* vagy ismertebb magyar elnevezéssel: *Tanyai esték* című, első elbeszéléskötetét, amelynek népi hangjával, sajátos humorával az olvasóközönséget egy csapásra meghódította.

De még meg sem jelent a könyv, amikor a nyomdában, ahová a sajtó alá kerülő íveket korrigálni járt be, egyszer csak körülfogták a nyomdászok és vidáman, nevetve szorongatták a kezét. Gogol hirtelen fel sem bírta fogni a nagy örvendezés okát, s megkérdezte, hogy mi történt?

— *Mikor megláttuk Önt* — felelték a nyomdászok —, *eszünkbe jutott, hogy milyen pompásan mulattunk, amíg olvastuk és szedtük a kéziratát. Most aztán bebizonyosodott, hogy a munka lehet szívderítő szórakozás is...*

— *Ekkor éreztem először* — mondotta később Gogol —, *mit jelent olyan írónak lenni, akinek írásait szereti a nép!*

*

Makszim *Gorkij* pályája kezdetén hányt-vetett életet folytatott. Egy alkalommal, mint csavargó vándormunkást elfogták a zsandárok és börtönbe csukták. Aztán kihallgatásra vitték, felvették a nacionáléját, s mikor családi neve: Alekszej Makszimovics *Pjeskov* után a Makszim *Gorkij* nevet is kimondta, a csendőrtiszt megkérdezte tőle:

— *Csak nem maga az a Gorkij, aki elbeszéléseket szokott írni?*

— *De bizony, én vagyok* — hangzott a válasz.

Az irodalmi érdeklődésű csendőrtiszt gondolt egyet, s a következő ajánlatot tette:

— *Jó. Ha maga az az elbeszélésíró Gorkij, írjon nekem egy elbeszélést, akkor nyomban szabadon bocsátom.*

Gorkij percig sem húzódozott, tollat, tintát, papírt kért, s rövidesen el is készült a novellával. A csendőrtiszt átvette a kéziratot, s szavát tisztességgel megtartva, szabadlábra helyezte az írót.

Három nappal később Gorkij harsogó kacagással olvasta el novelláját a helyi lap hasábjain — mint a literátus csendőrtiszt eredeti elmeszüleményét.

*

Gorkij, annak ellenére, hogy tüdejét már korán megtámadta a kór, s jószerint egész életében kúrálnia kellett magát, mindvégig szenvedélyes dohányos maradt. Állapotának egyik súlyos szakaszában orvosa kifejezetten és szigorúan eltiltotta a dohányzástól. Ám Gorkij továbbra is egyik cigarettáról a másikra gyújtott.

— *Miért dohányzol?* — kérdezte szemrehányóan élettársa, Maria Andrejevna, mikor cigarettázás közben az írót nagy köhögőgörcs fogta éppen el.

— *Ez olyan, mintha azt kérdeznéd tőlem* — felelte Gorkij —, *hogy „miért élsz?"*

Békés István gyűjtése

MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT:
HOGYAN HOZNÁK RENDBE A MAGYAR FUTBALLT?

Balázs-Piri:

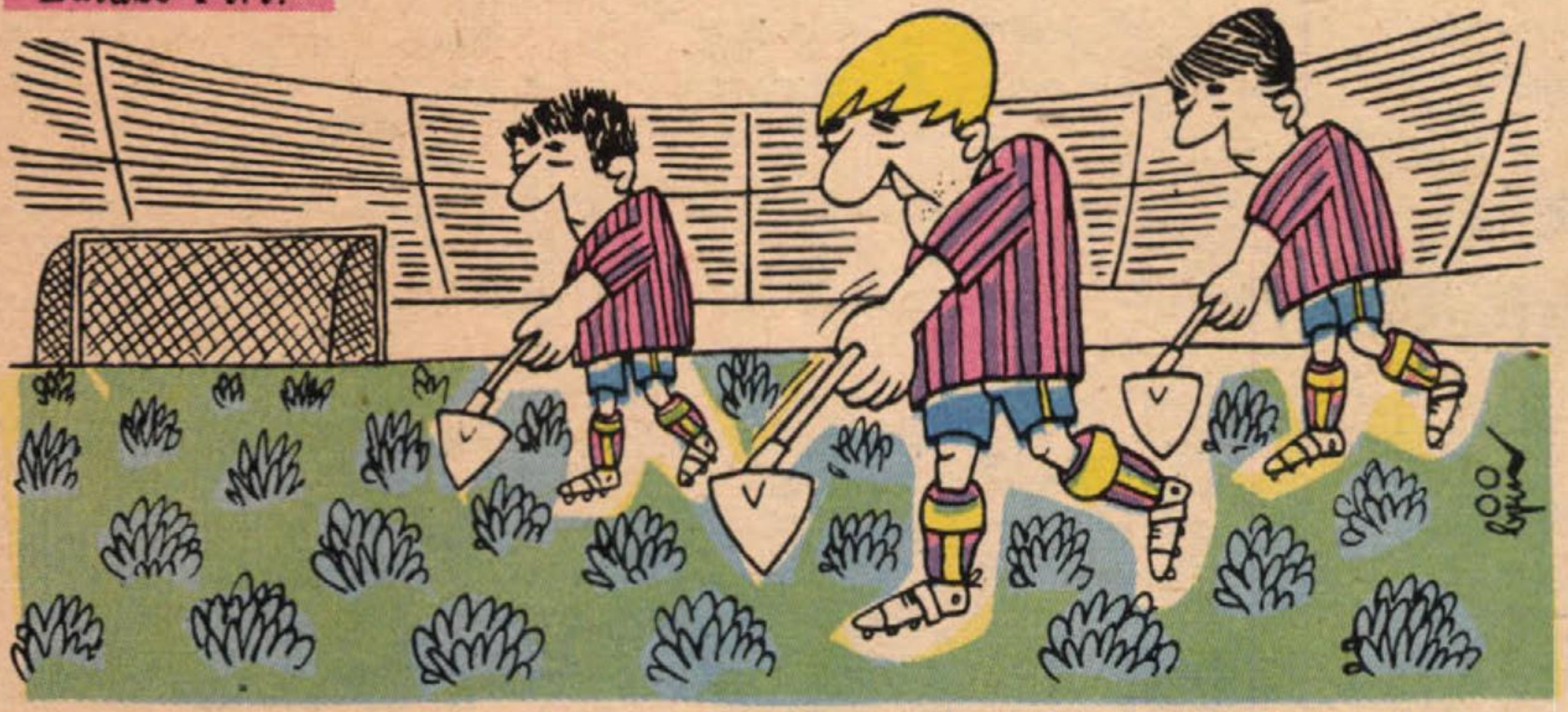

– Nem tudom, de amíg rendbe jön, beültetném a futballpályákat haszonnövényekkel . . .

Endrődi:

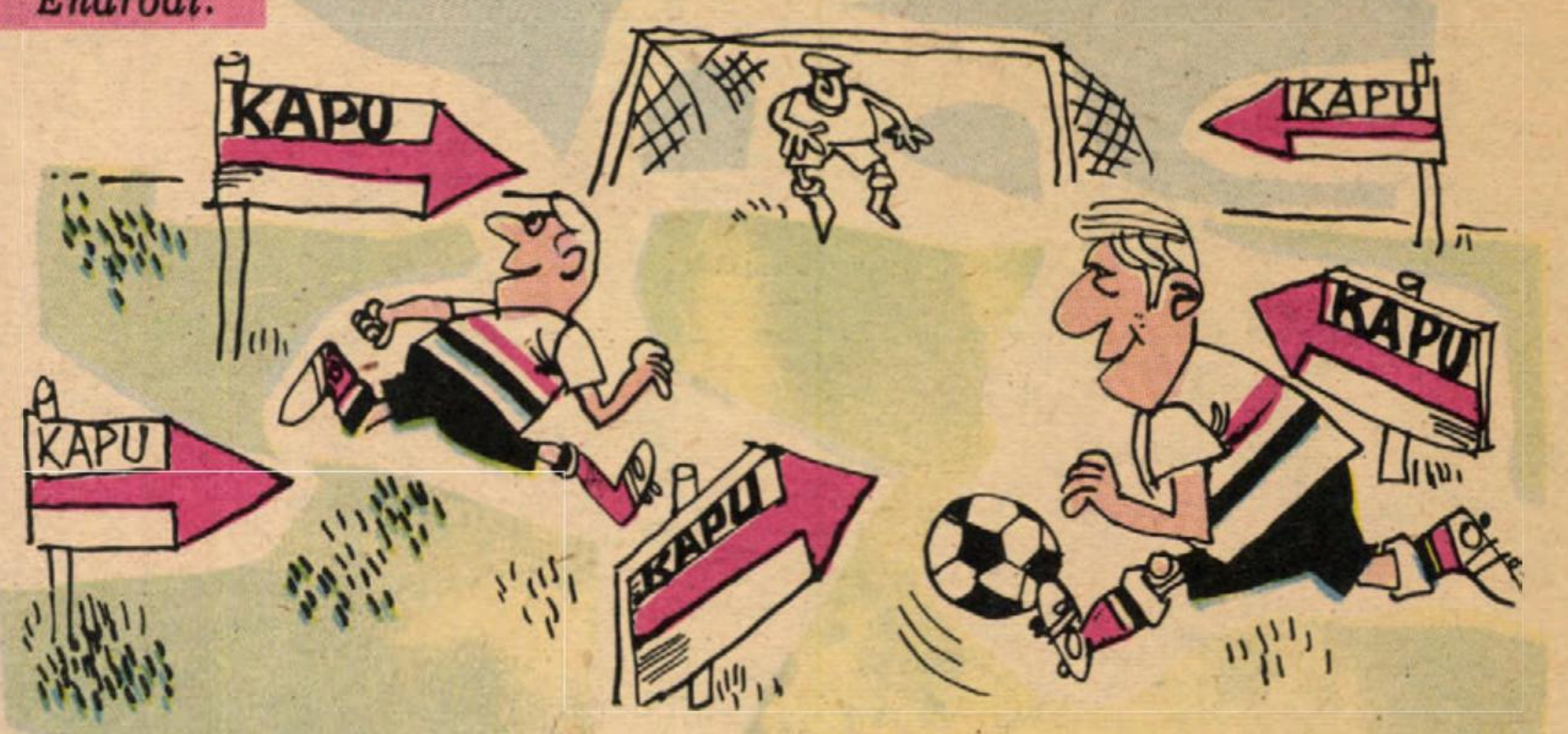
KAPU
KAPU
KAPU
KAPU
KAPU

– Irányjelző táblákat helyeznék el a pályán.

Erdei:

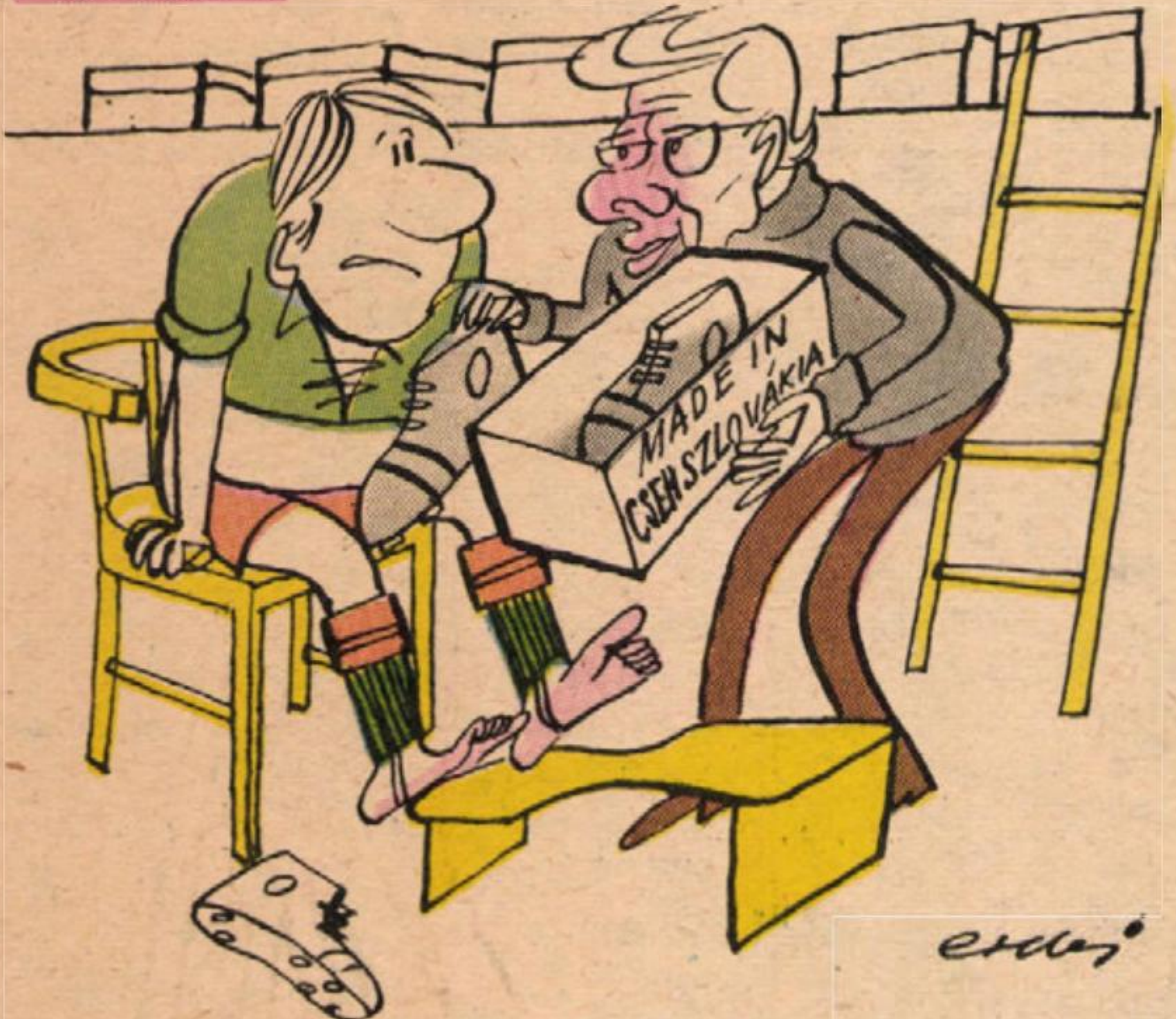
MADE IN CSEHSZLOVÁKIA

– Cseh futballcipőket importálnék.

Sajdik:

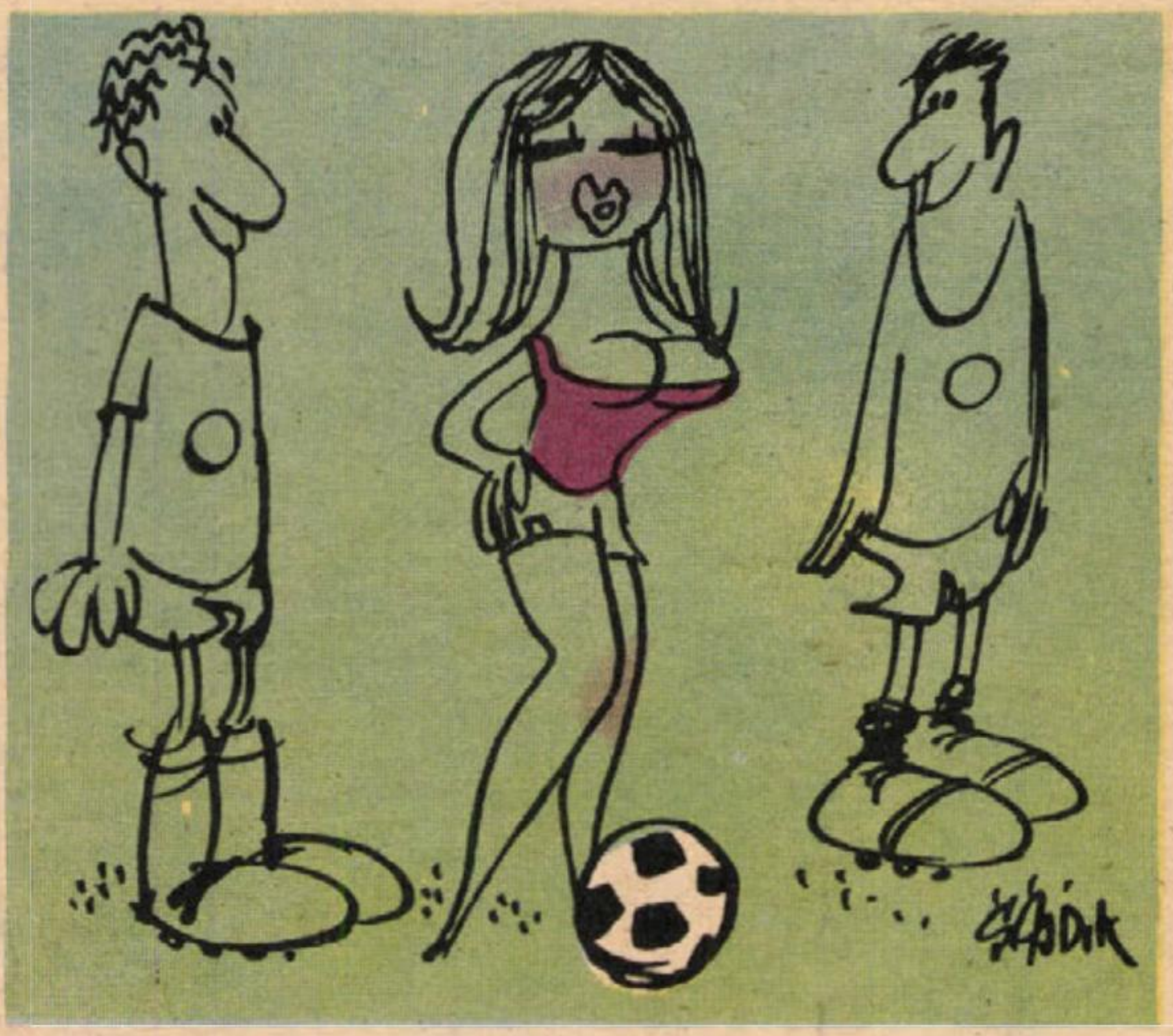

– Szerződtetném középcsatárnak B. B.-t. Ő állandóan jó formában van!

Hegedűs:

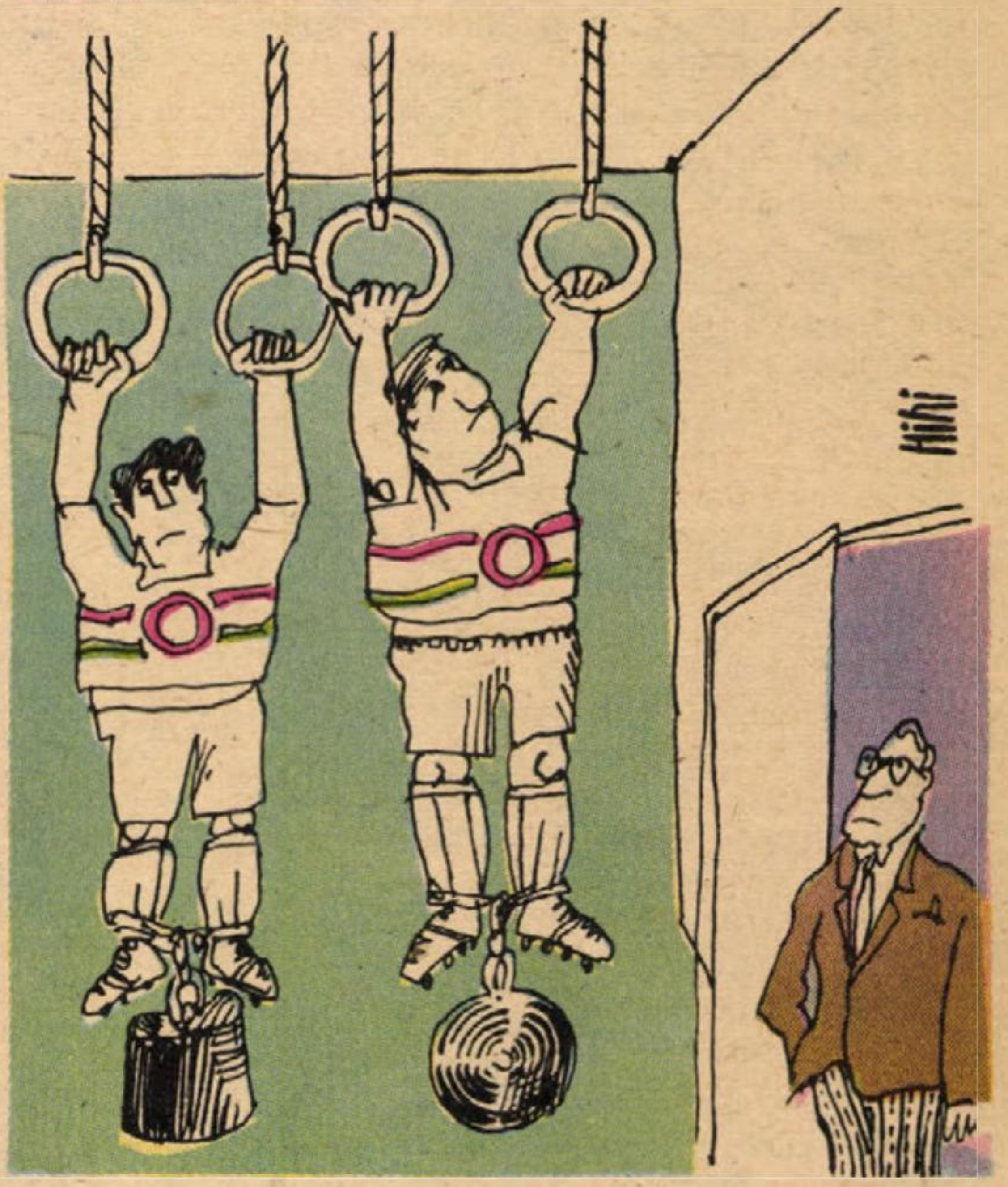

– Növelném a játékosok testhosszát.

Fülöp:

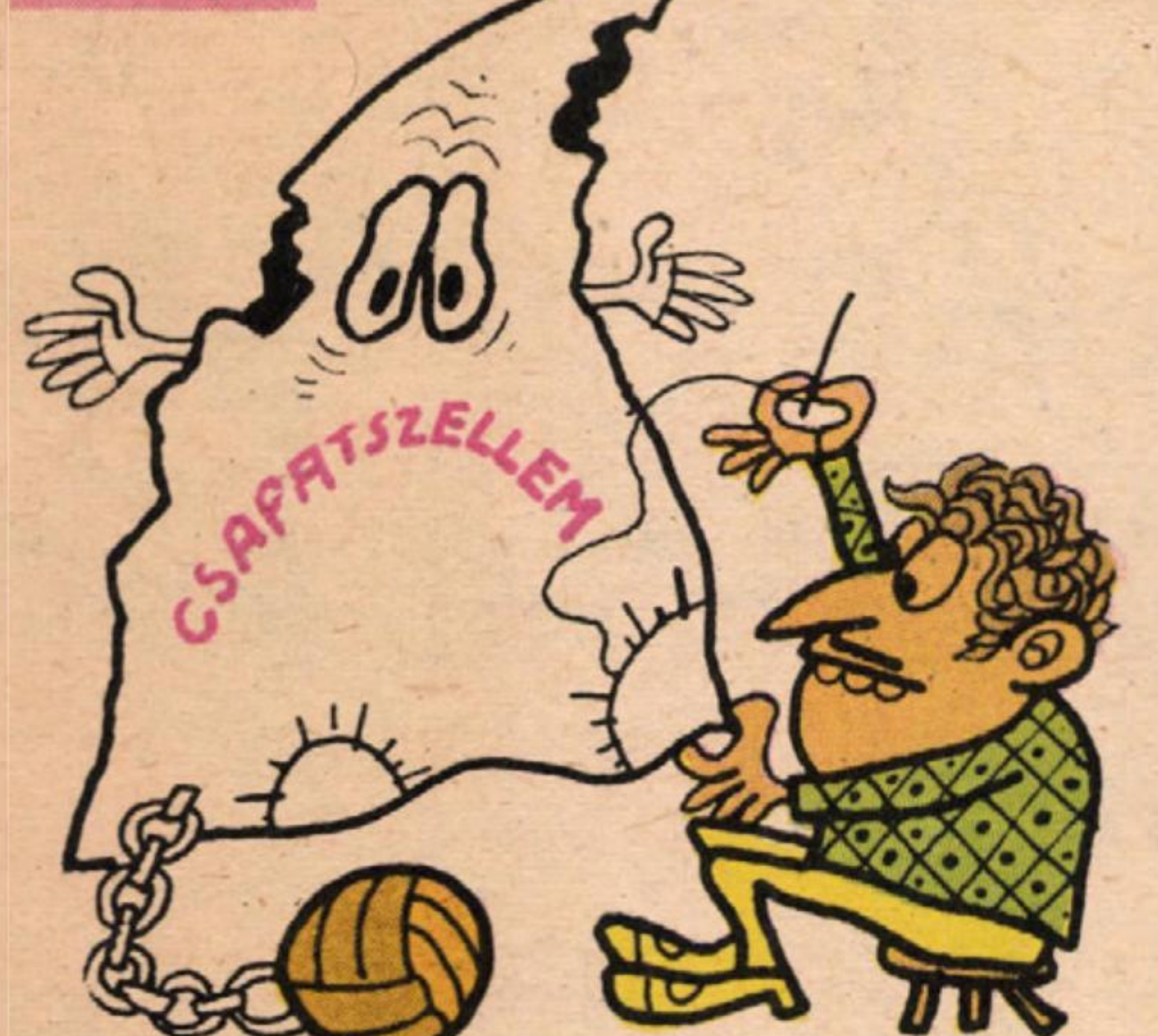
CSAPATSZELLEM

– Először is ezt javítanám meg . . .

Barát:

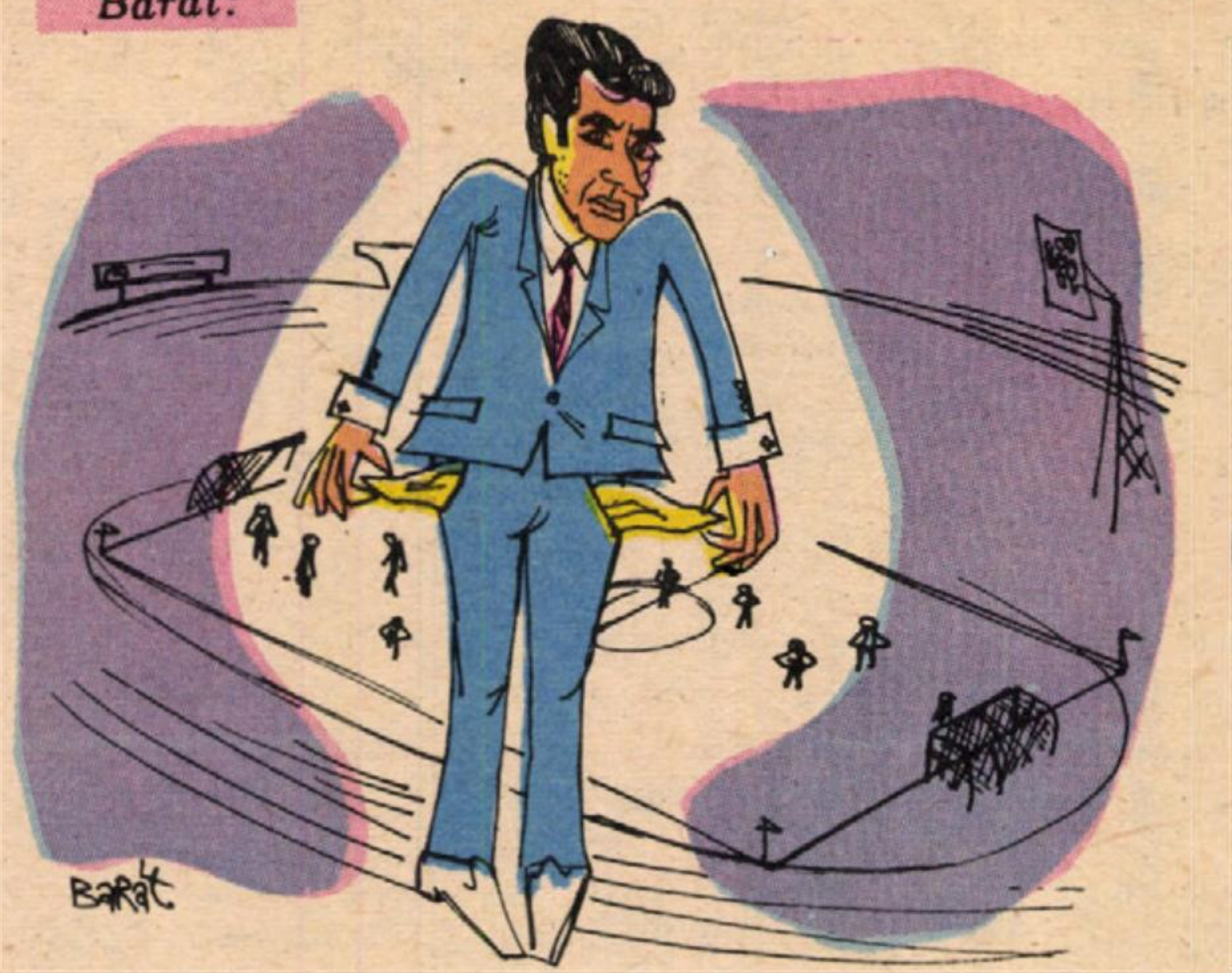

– Ahhoz nekem nincs elég pénzem.

Várnai:

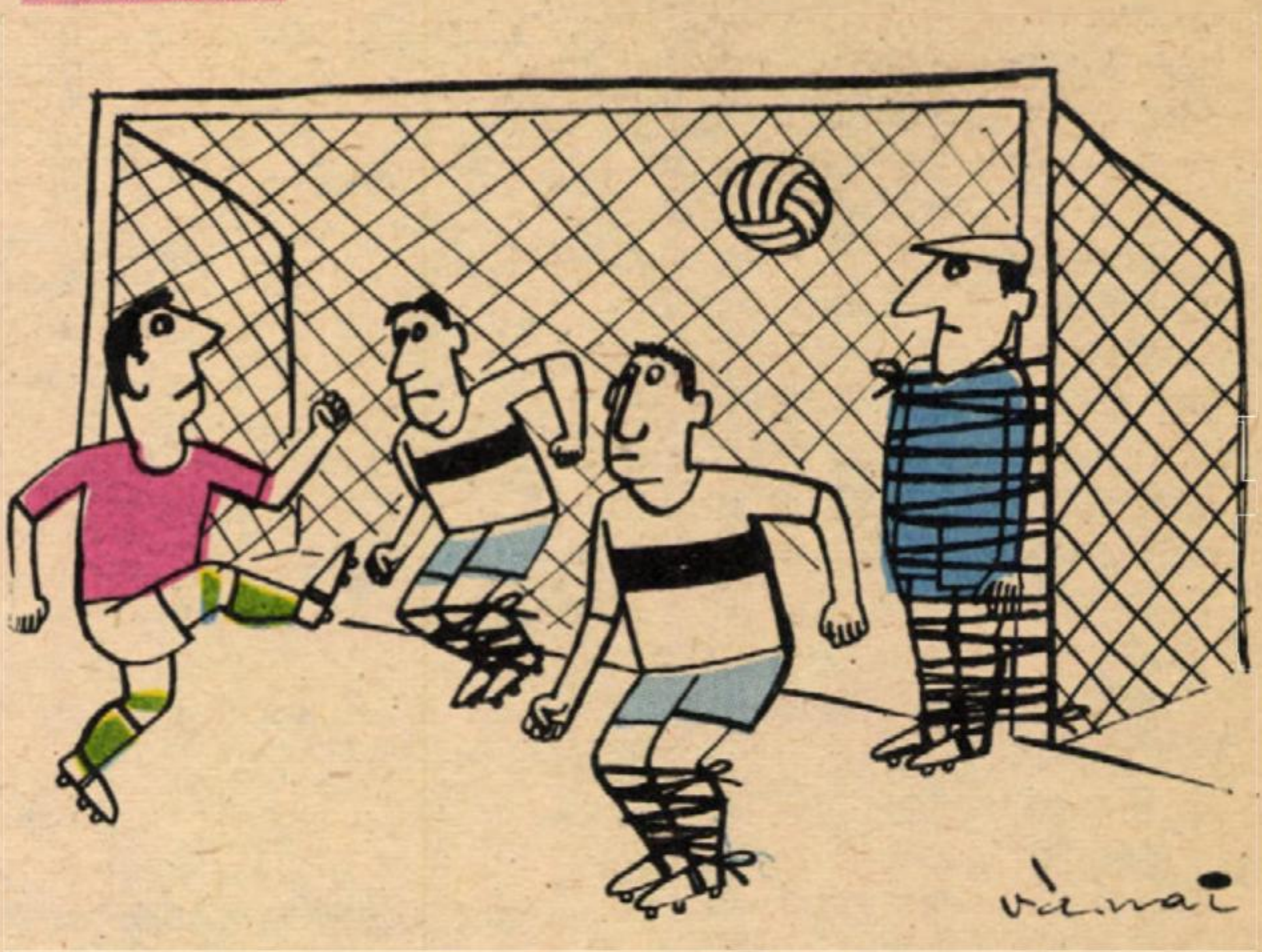

– Lekötözném az ellenfeleket.

Pusztai:

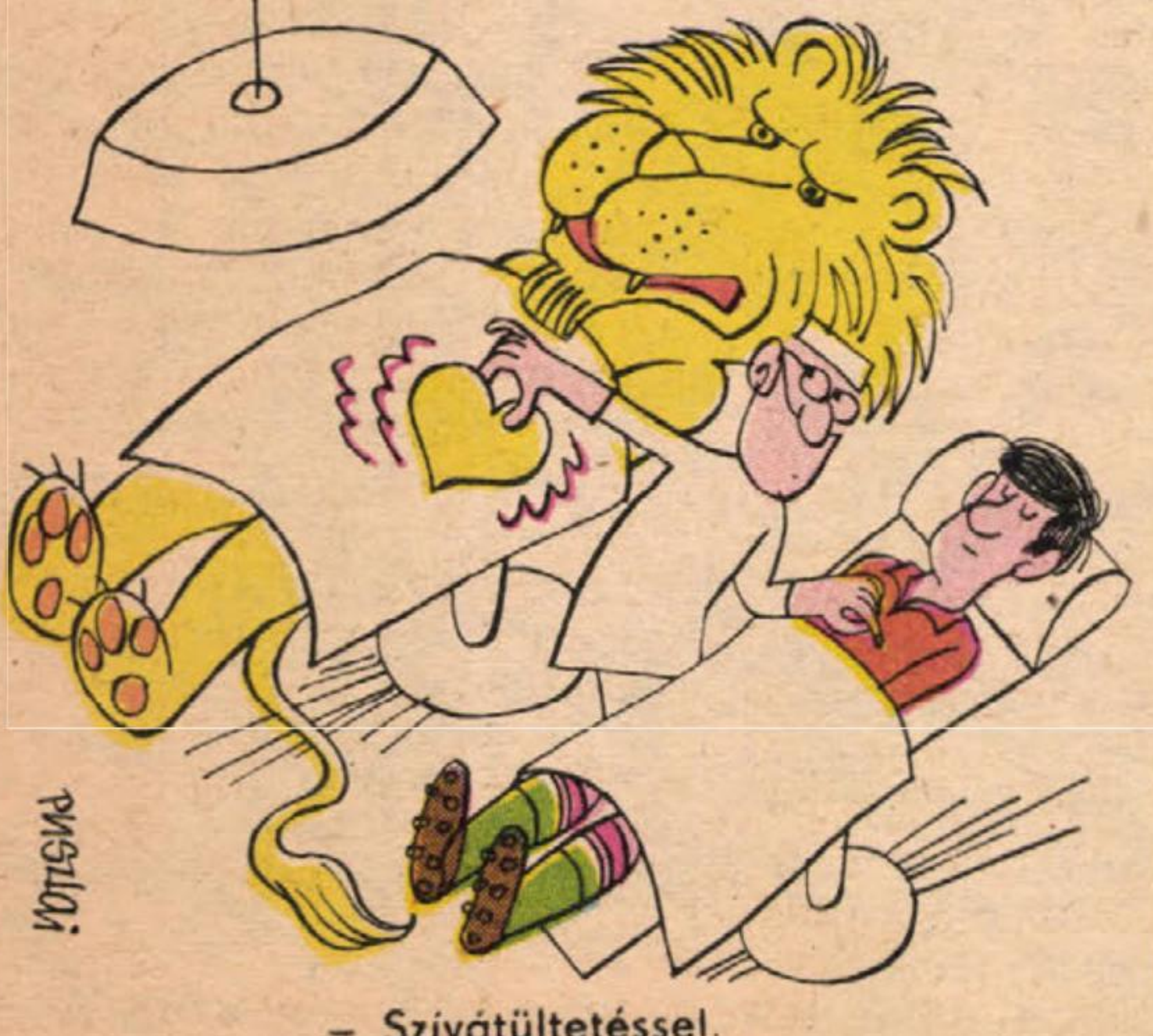

– Szívátültetéssel.

Szűr-Szabó:

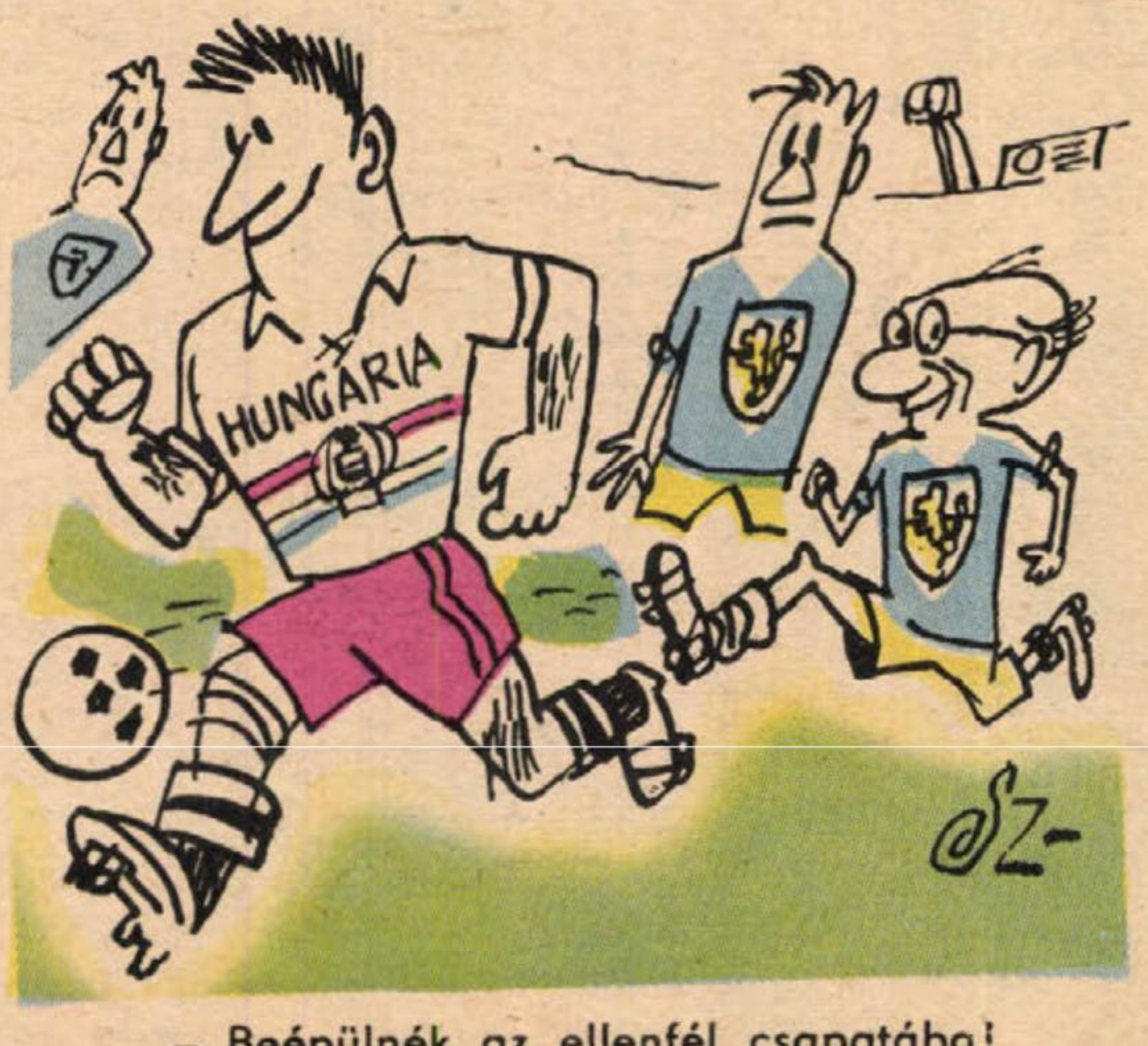

– Beépülnék az ellenfél csapatába!

Vasvári:

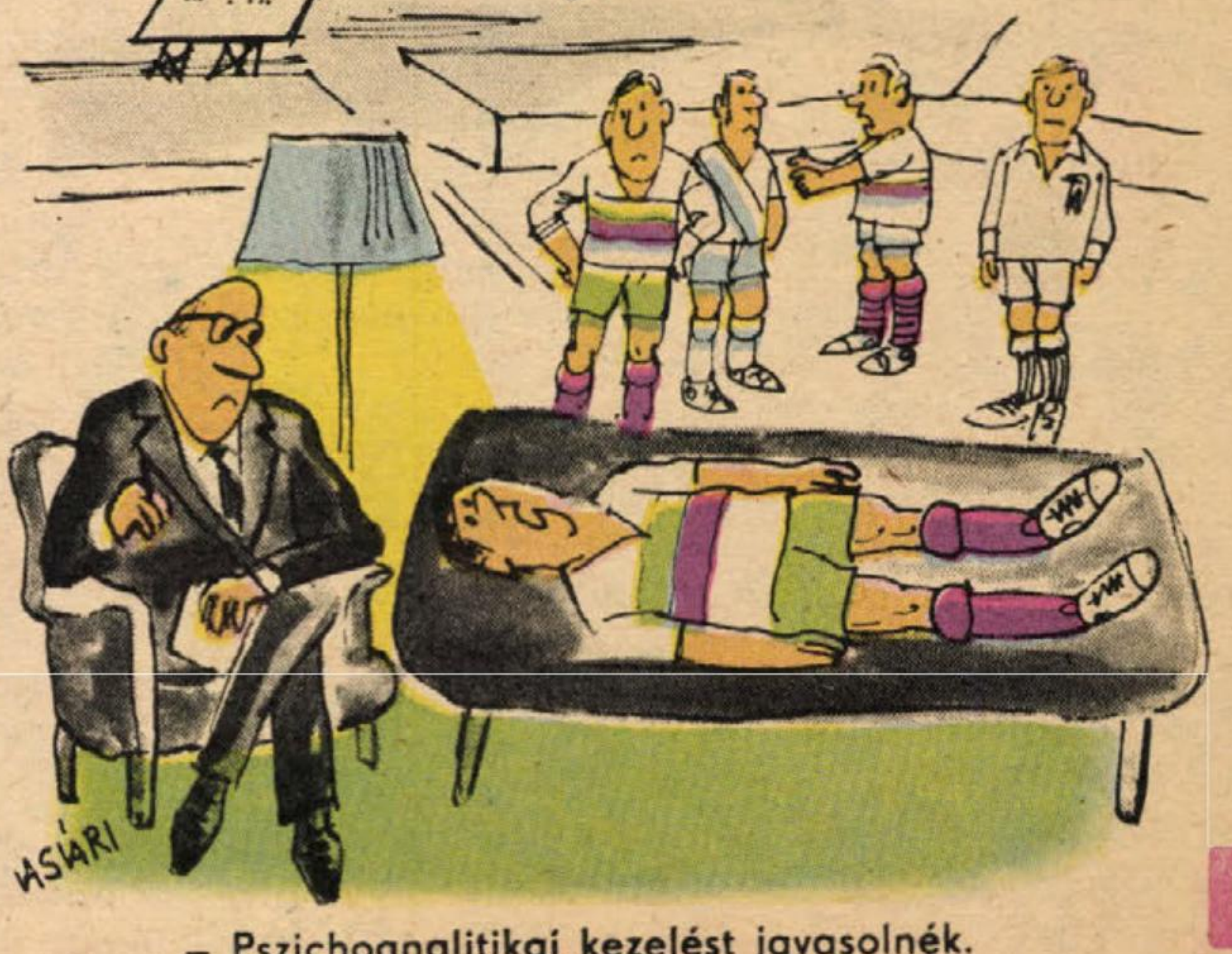

– Pszichoanalitikai kezelést javasolnék.

HÁZIBULI

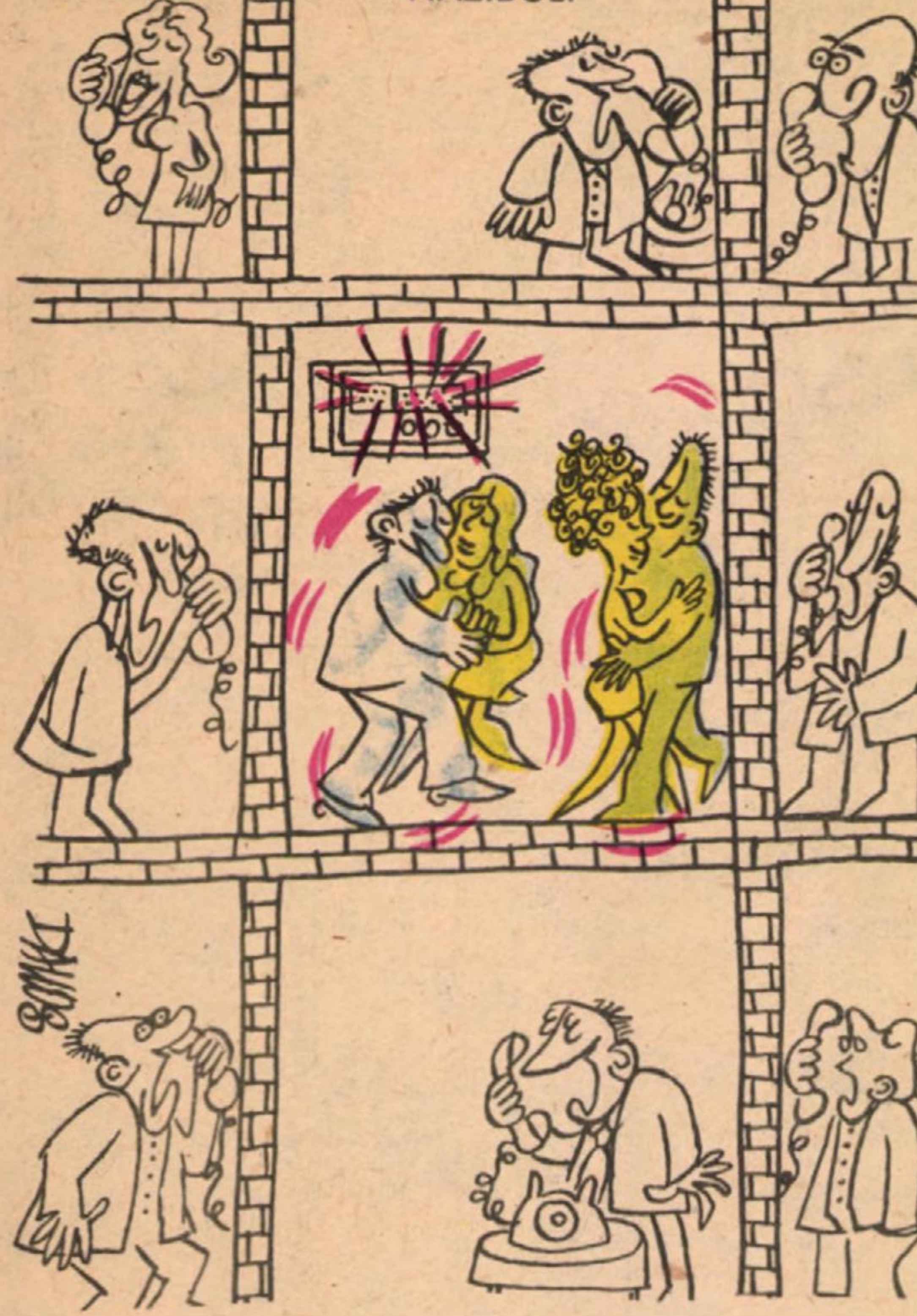

– Halló! Földtani Intézet? Meddig tart még a földrengés?

HIRDETGETÜNK... HIRDETGETÜNK...

„Így akar nekimenni a télnek?" — kérdi a Kálvin téri Áruház egyik rajzos újsághirdetése.

A kérdés jogos, mert a rajzon látható hölgy minden öltözéke csupán egy szál retikül, s az aligha nyújt elég meleget télben-fagyban, zimankóban. Meglepő azonban, hogy a felületesen öltözködött *hölgynek* csupa *férfi- és fiúholmit* ajánl az áruház hirdetése.

Tudom, hogy a nemek közötti különbség mindinkább elmosódik az öltözködésben — de ennyire talán mégsem...

*

A Magyar Nemzetben bukkantam erre az apróhirdetésre: „*Közepes termetre* szép perzsabunda és magyar bélyeggyűjtemény, sorok, blokkok eladók."

Van egy barátom, aki szívesen megvenné a bélyeggyűjteményt, de sajnos, reménytelen az ügy. Ő ugyanis kimondottan *magas termetű*...

*

„Megnyílt az *új alkatrészek és egyéb inkurrens cikkek* raktára" — hirdette az 1. sz. AKÖV lapjainkban.

Új alkatrész — és máris elfekvő, felesleges, azaz inkurrens? Jellemző!

*

A Budapesti Elektromos Művek három teljes újságoldalon hirdette a Figyelőben, hogy mit adna el felesleges készletéből.

Csodálatos perzsavásár, amolyan fiók-Ecseri képe tárul elénk a hirdetésből, van abban a piperepolctól a szandálcsaton át az orvosi szálkacsipeszig minden. S ami nekem legjobban tetszett: 1 (azaz egy) parafadugó is feleslegessé vált Elektromoséknál, azt is belevették a hirdetésbe, annak rendje-módja szerint.

Sietve jelentkezem, s közlöm, hogy ha netán egyetlen közületnek sem kellene, rám számíthatnak, én mindenkor vevő vagyok arra az egy dugóra, ne foglalja a drága helyet ott az Elektromosék raktárában, nálam a kredencfiók sarkában jobban elfér majd!

R. B.

TÖBBET ÉR AZ EGÉSZSÉGEM

A doktor úr meghallgatta a szívemet, megmérte a vérnyomásomat, megkalapálta a térdemet és bekukkantott a szemfenekembe. Ezután közölte velem, hogy egyelőre („Érti? Egyelőre!") nincs komoly baj, de kerüljem a legkisebb izgalmat is, mert — „ezt jegyezze meg!" — az egészség többet ér mindennél.

Bevallom férfiasan — szégyen ide, szégyen oda — szeretnék jó egészségben megöregedni, s ezért elhatároztam, hogy elsejétől kezdve e jelmondat szellemében fogok élni: „Többet ér az egészségem."

Ez az elseje is úgy kezdődött, mint a többi. Vagyis reggel hétre értem az autóbuszmegállóba, ahol betömörültem a formás kis gyülekezetbe és magam is lestem a távoli horizontot, ahonnan vártuk szeretett járművünket. Jöttek is öt-hat percenként, s nagy lendülettel elhúztak az orrunk előtt. Talán a negyedik szíveskedett megállni. A tömeg nekilódult, de nem így én.

Máskor foggal-körömmel harcolok a feljutásért, most azonban félreálltam, és dúdolva néztem a tolakodást, majd fél nyolckor lesétáltam a taxiállomáshoz és ... és fizettem 33 forintot, de — ugye — ennél többet ér az egészségem.

Még volt időm, hogy betérjek a sarki közértbe. Kértem tíz deka parizert. A mérleg kilenc dekát mutatott, a kisasszony megkérdezte, hogy maradhat-e tizenegy deka, én lezseren bólintottam, ő a 72 fillér különbözetet fölkerekítette egy forintra... De — ugye — többet ér az egészségem.

Fölmentem hivatali szobámba, és telefonon átszóltam Ildikének, hogy jöjjön be, fejezze be a jelentés gépelését, mert tízre át kell adnom a főnöknek. Ildike nagyon sajnálta, de nem ért rá. Átmentem a szobájába, s meggyőződtem róla, hogy valóban nem ér rá, mert Pirikével tanácskoznak egy szabásminta felett. Lementem a büfébe, vásároltam egy tábla tejmogyorósat 27 forintért, mert Ildike azt szereti, s mert az egészségem többet ér... Tetszik érteni?

Az ebédlőben nem bosszankodtam amiatt, hogy a pörköltben csupán egy szem hús van, az is mócsing, hanem megkértem az egyik takarítónőt, hozzon tíz deka sonkát egy zsemlében. Egy csomag Fecskéért vállalkozott is rá, s a tízesből elfelejtett visszaadni, de — ugye — az egészségem többet ér.

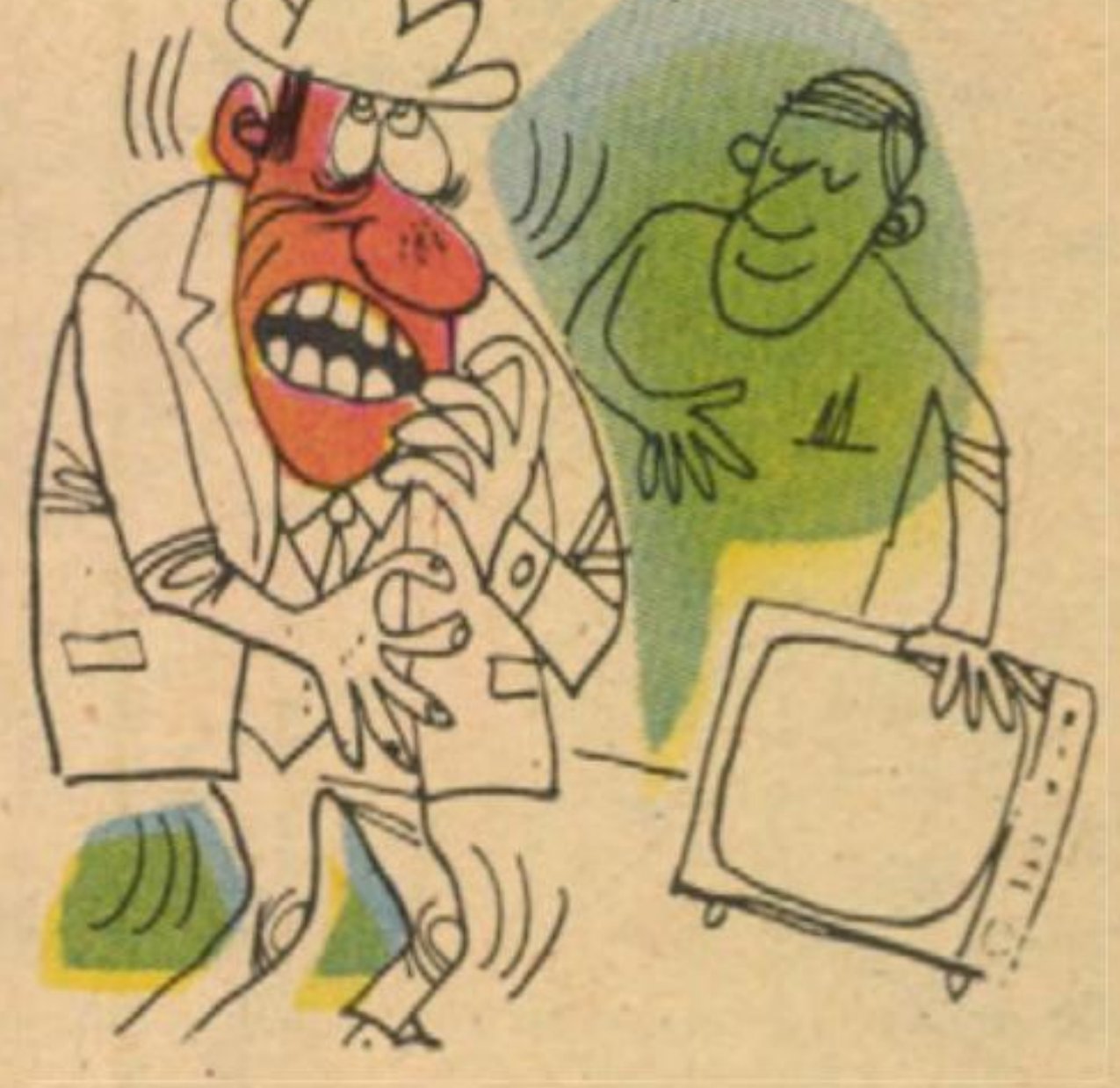

Hazafelé bementem a maszek tévészerelőhöz, és addig sírtam neki, amíg százötven forintért elvállalta a készülékem javítását. Igaz, hogy még jár a garancia, de — ugye — az egészségem többet ér.

A feleségem elfelejtett vacsorát vásárolni. Sebaj, lemegyünk a közeli vendéglőbe; legalább hallgatunk egy kis zenét. A zenekar sajnos szabadnapos volt, de a sertéskarajban volt egy kis hús is és végül — inkluzíve zenés felár — alig került az egész kettőnknek hatvanhárom forintba. A főúr csak hetvenig adott vissza. Álltam volna oda vitatkozni? Nem én! Az egészségem többet ér.

Így teltek a napjaim roppant harmonikusan, s nagyszerű egészségben hetedikéig. Akkor elfogyott a havi fizetésem. Tizenötödikéig különböző kölcsönökből tengődtem, majd kezdtem eladogatni ezt-azt.

Huszonharmadikán a feleségem észrevette, hogy a lakásból hiányzik a csillár. Dicséretére legyen mondva, nem csinált patáliát, mert ismerte az orvos diagnózisát, hanem szép csendesen a lelkemre beszélt.

Én hallgattam a köztudomásúan sokkal reálisabb asszonyi szóra, ismét elmentem az orvosunkhoz, fölírattam magamnak két levél Andaxint, három tubus Seduxent és másnap reggel, amikor a busz nem akart megállni, a legnagyobb lelki nyugalommal elébe feküdtem.

A tömeg lelkesen ünnepelt, s föltódult a kocsira. Egy szép női kar, tűrve a rácsapódó ajtó szorítását, hálásan integetett nekem. Én pedig nekidőltem a falnak, elővettem a Seduxent, s lenyeltem hat szemet. Kerül, amibe kerül — többet ér az egészségem!

Sólyom László

ŐRANGYAL

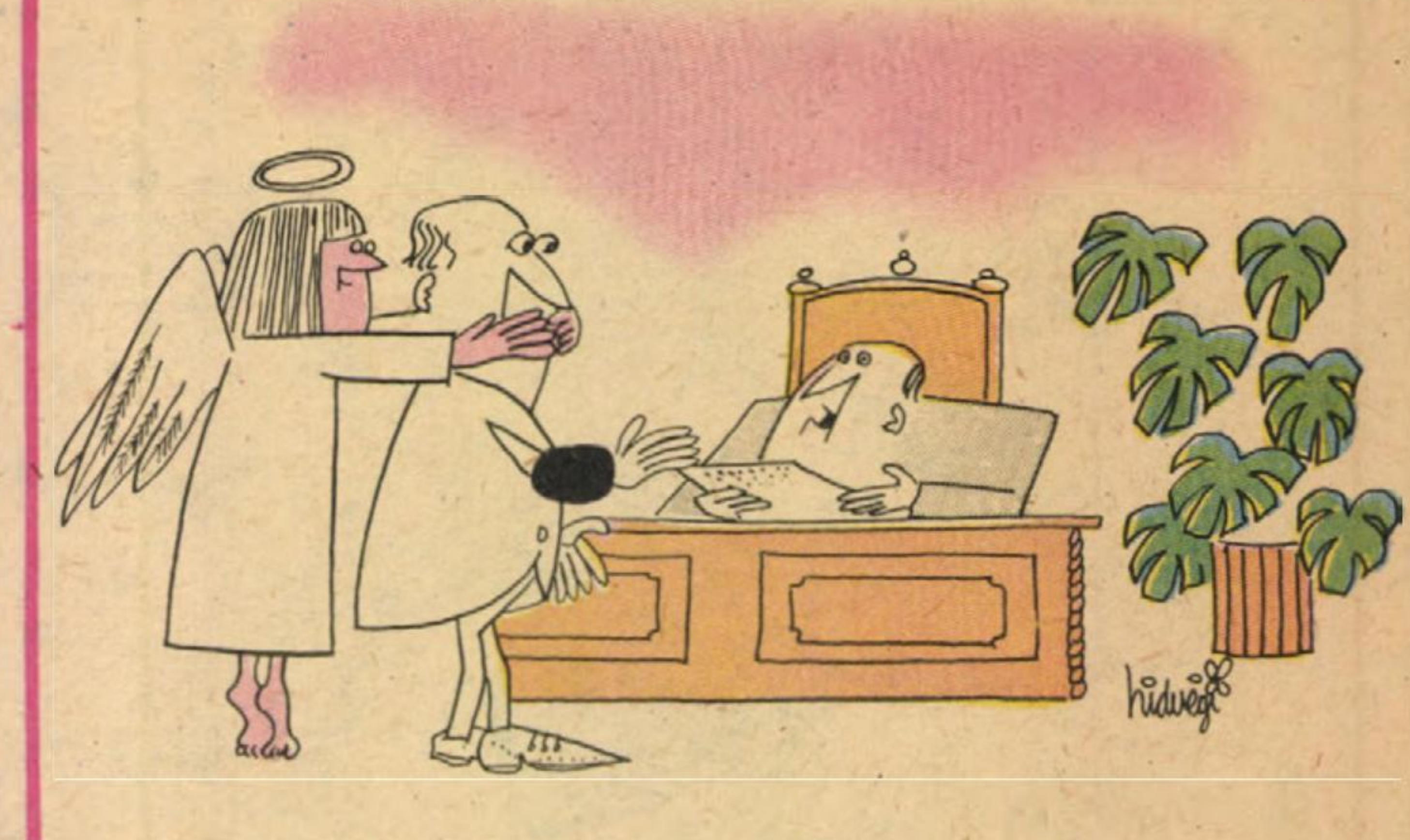

A KÖLTŐ ÖNKRITIKÁJA

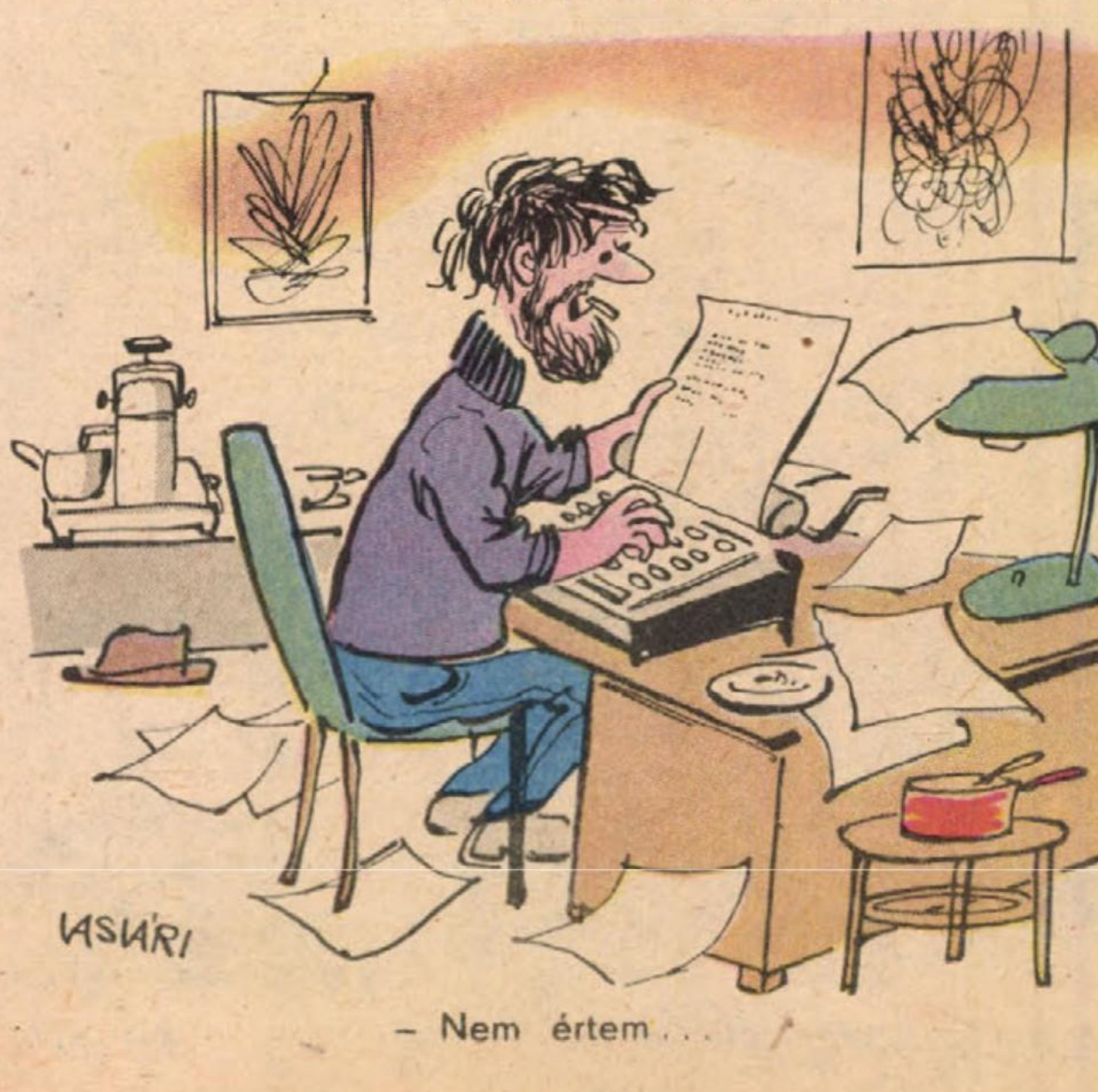

– Nem értem...

ÁLLATKERT TÉLEN

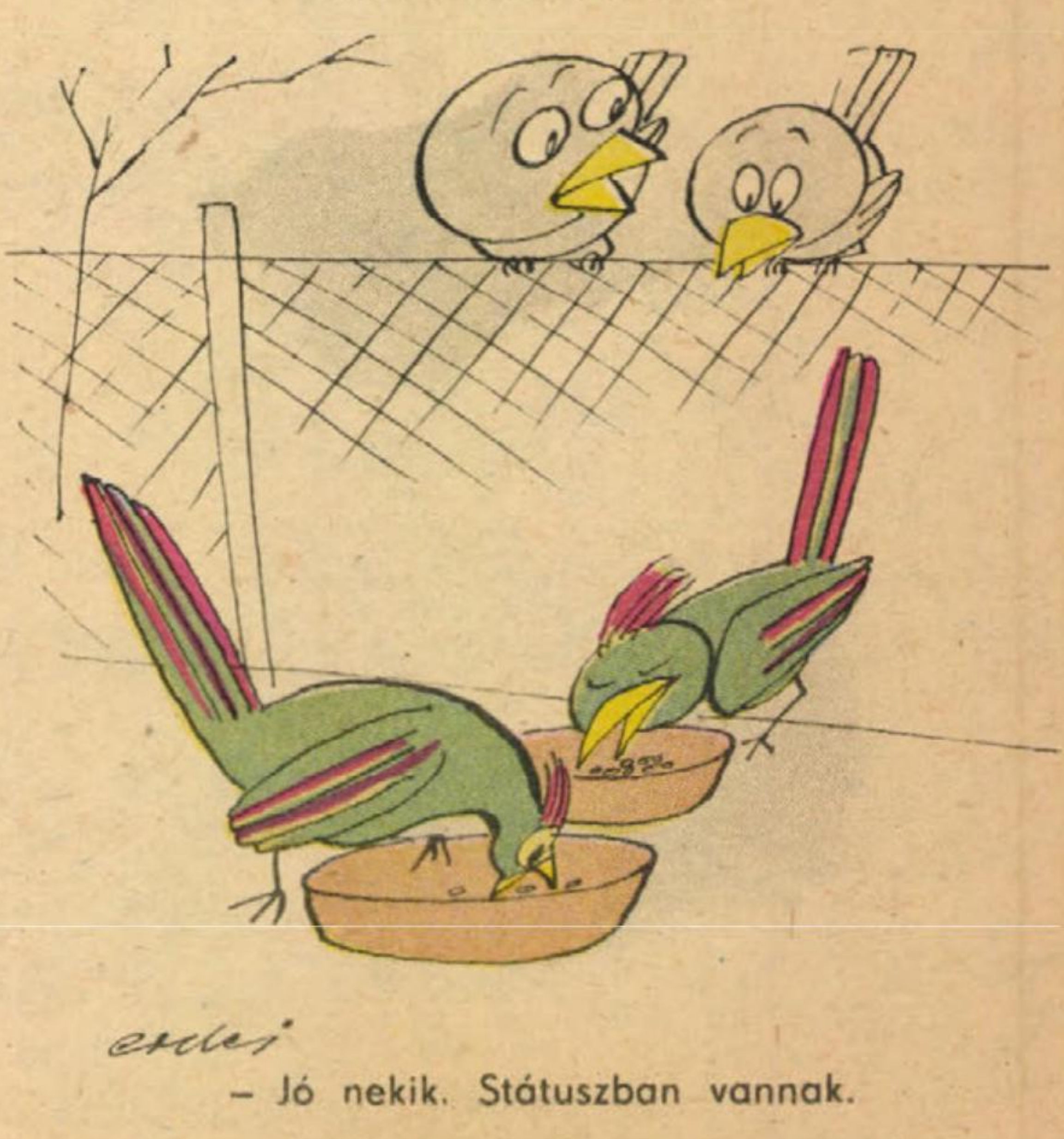

– Jó nekik. Státuszban vannak.

*Vendég

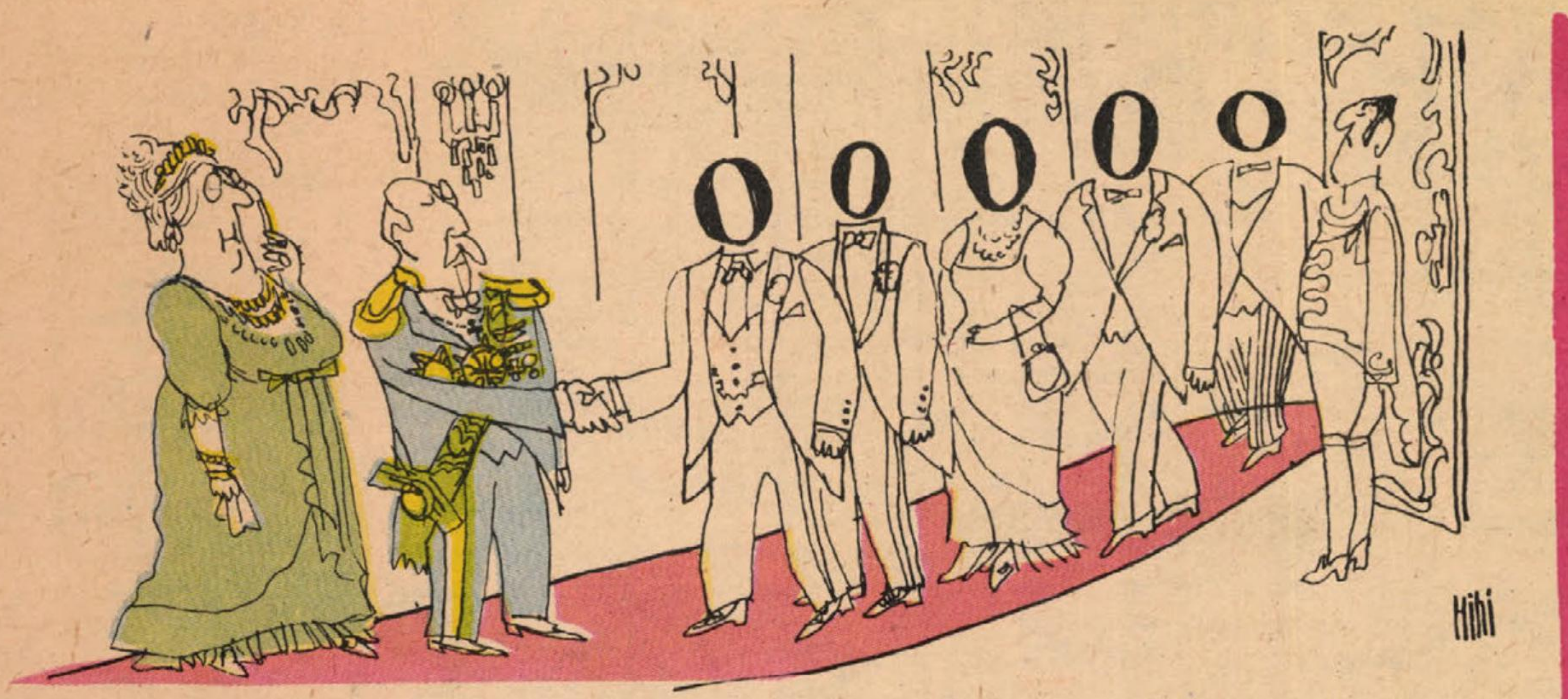

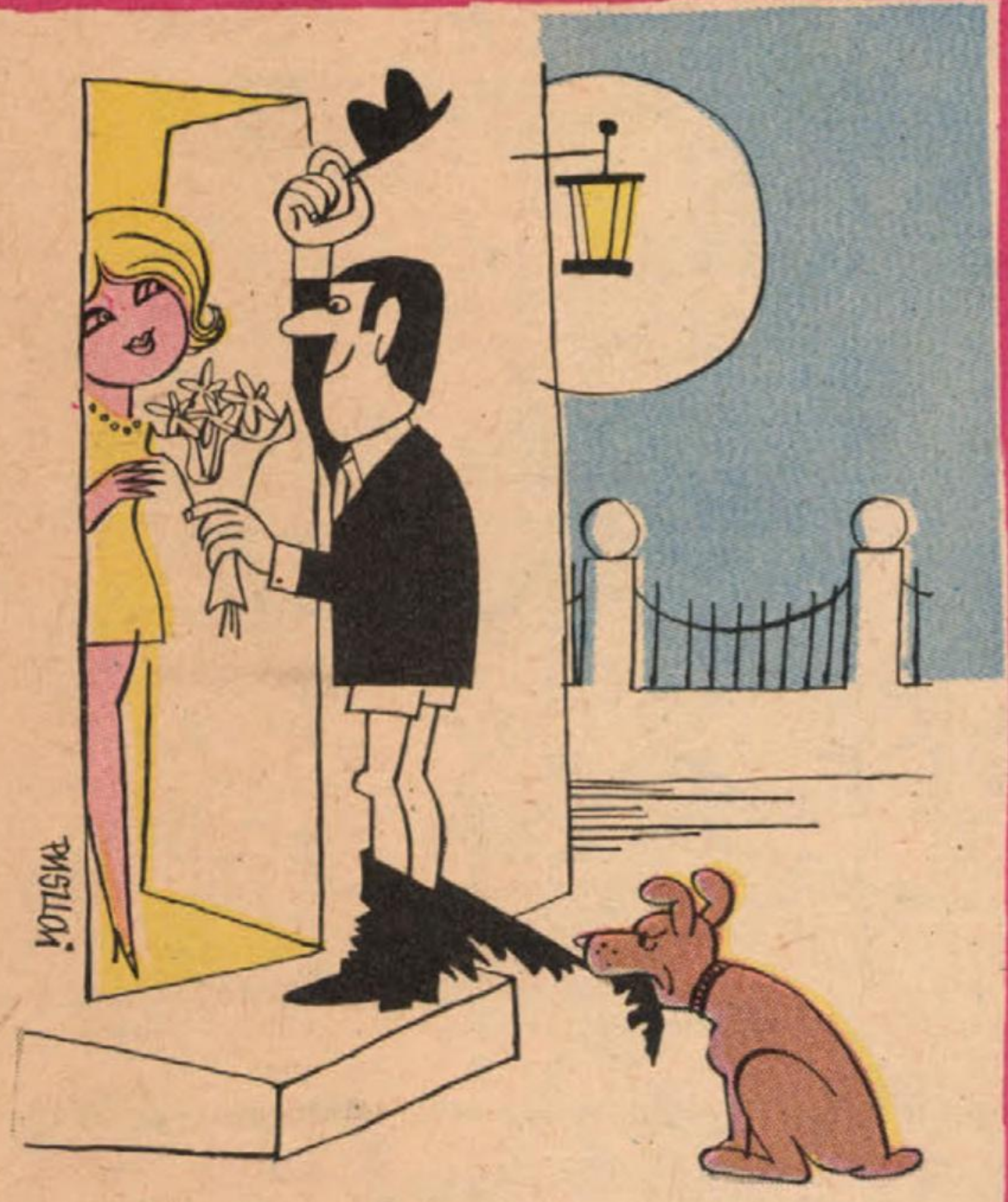

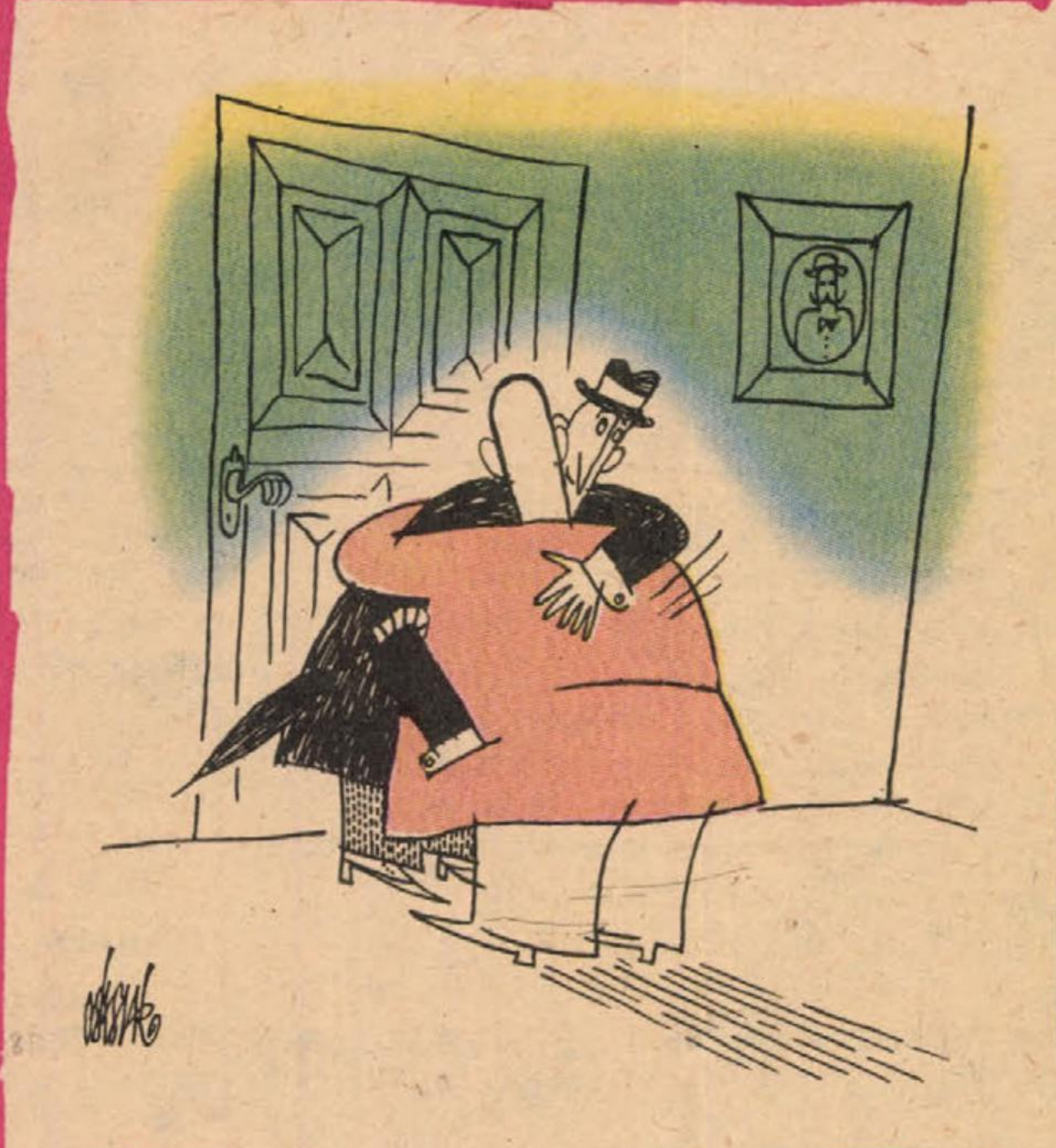

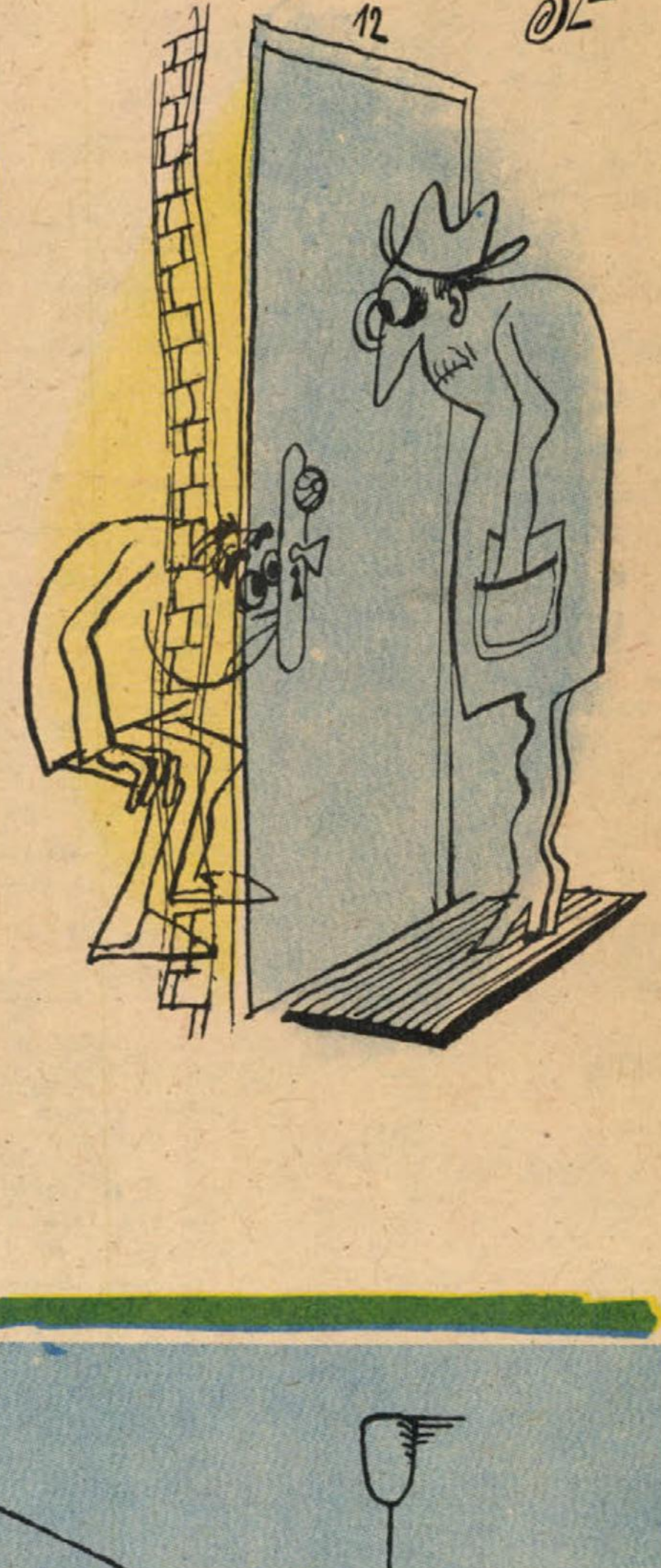

HEGEDŰS, PUSZTAI, CSÁSZÁR, SAJDIK, VÁRNAI, SZŰR-SZABÓ, BALÁZS-PIRI

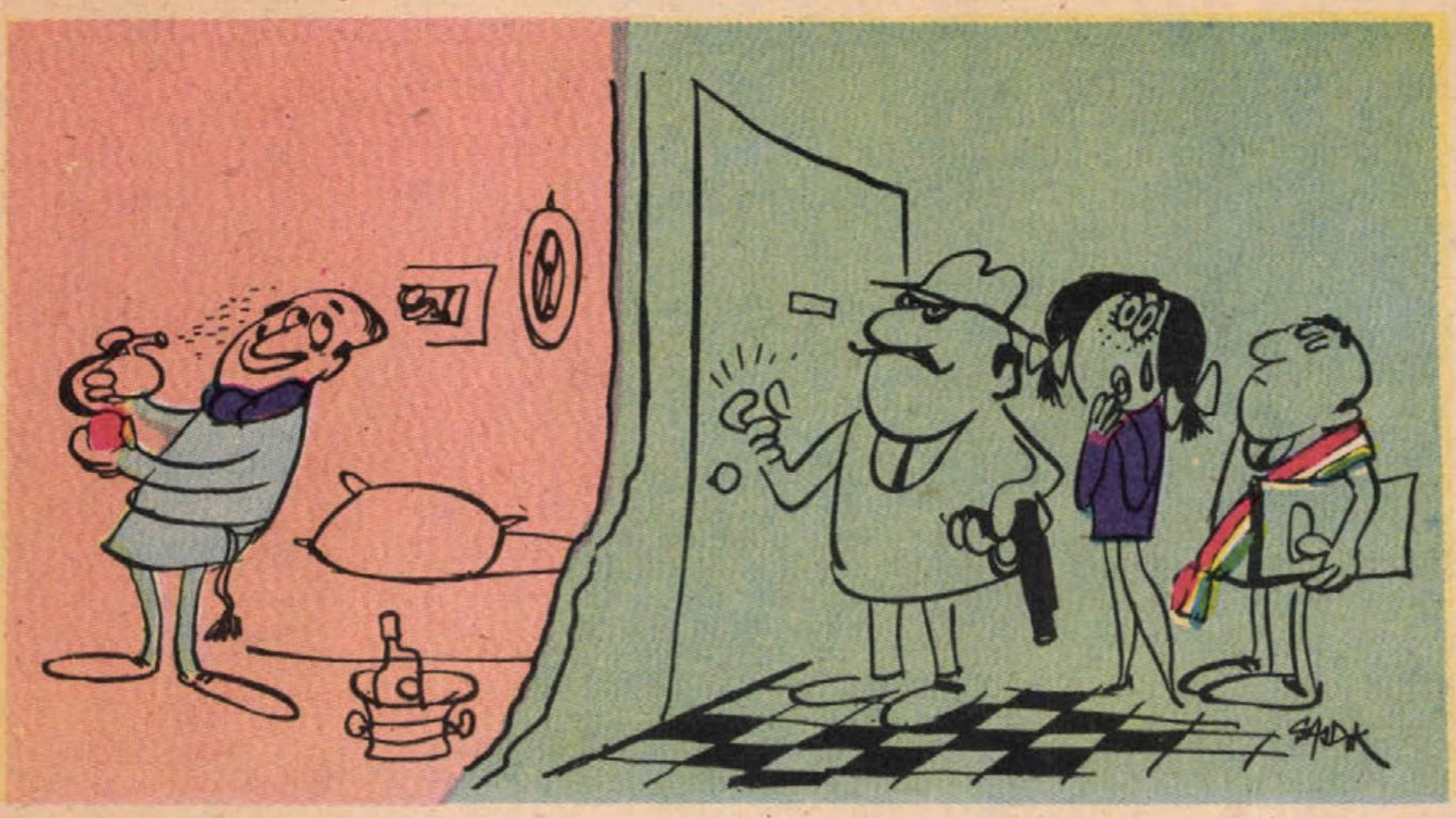

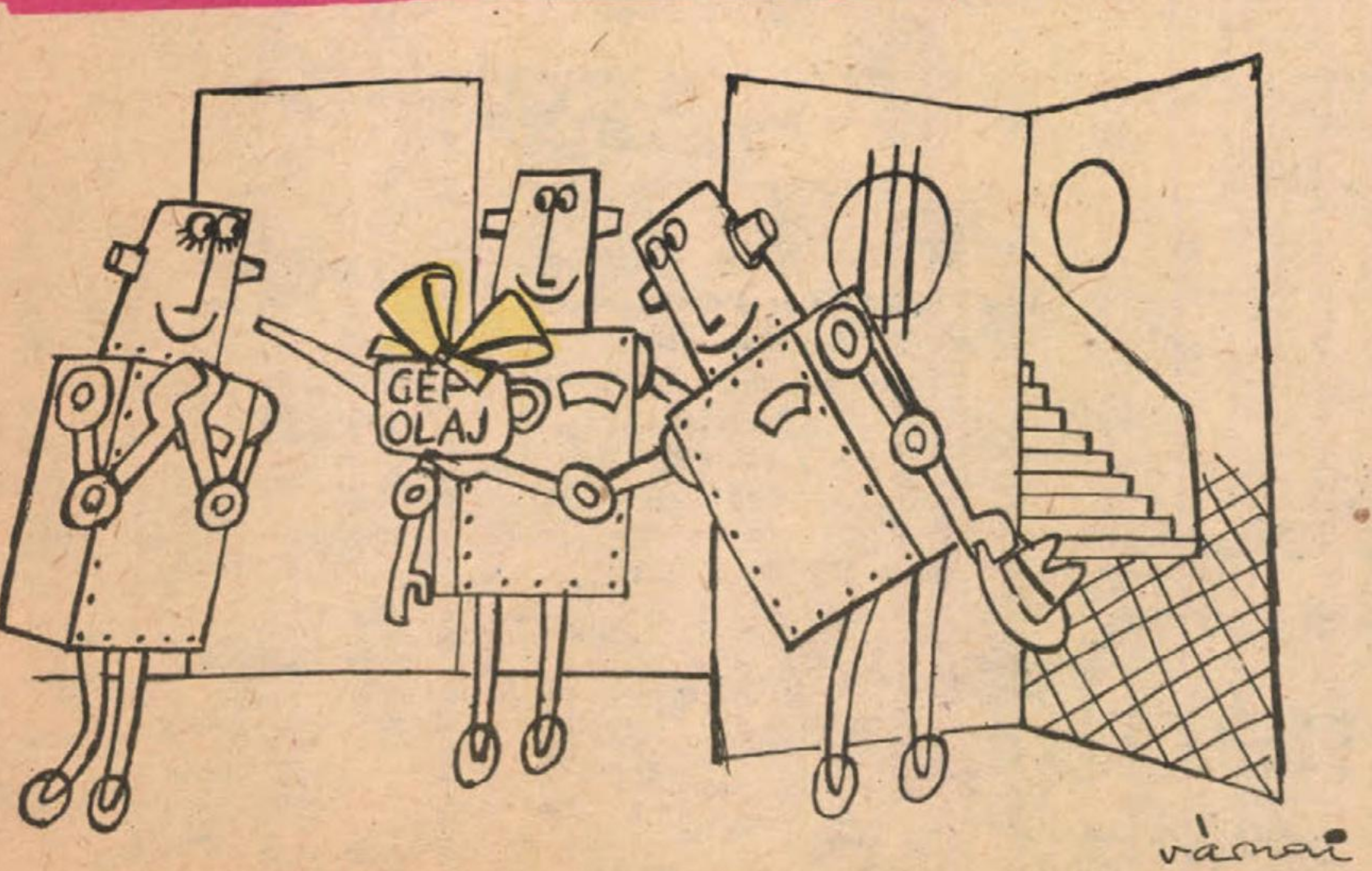

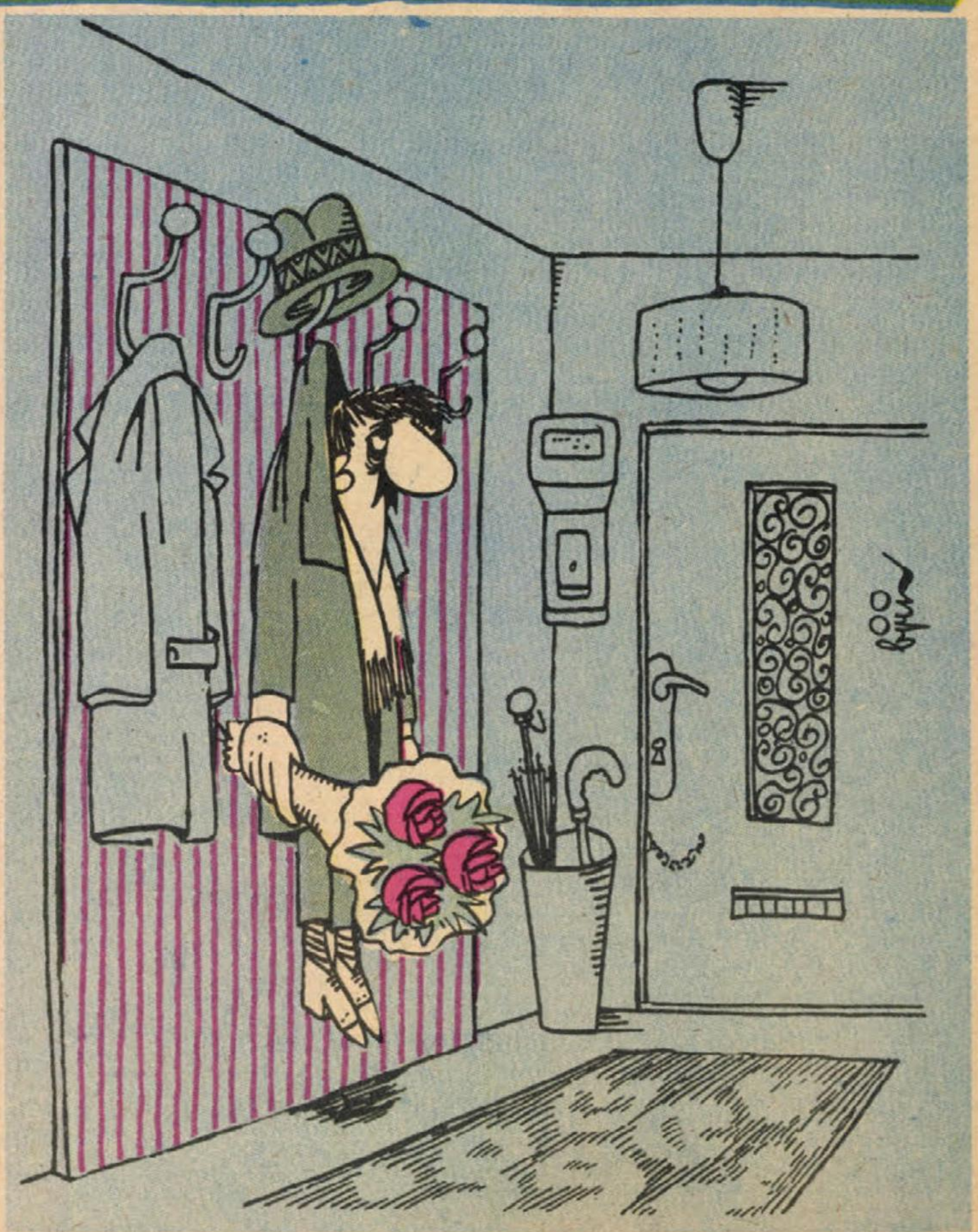

ÚJSÁG

Úgy gondolom, minden családnál másképpen kezdődik a délután. Nálunk például azzal kezdődik, hogy megtér otthonunkba a család feje, előhúzkodja kabátja zsebéből a délutáni újságot, óvatosan ledobja magát a legépebb fotelunkba, azzal a titkolt célzattal, hogy az olvasás gyönyöreinek szentelje magát. Én szerény és illedelmes feleségéhez illően csupán ekkor szólalok meg, és dorombolom neki:

— Légy szíves, az újság egyik felét add ide nekem.

Ilyenkor ő mindig felnéz a plafonra, pedig nincs is a plafonon egyáltalán semmi, utána percekig vívódik, hogy a nyékládtördemici háromszoros anyagyilkost, vagy inkább a sportoldalt válassza, s ha sikerült döntenie, akkor nyomdafestéket nem tűrő arckifejezéssel átalnyújtja nekem az érdektelenebbnek vélt újságfelet.

Ekkor én elégedetten melléje kuporodom, és megkezdjük az olvasást édes kettesben, és folytatjuk három pillanaton keresztül. Mert addigra megjelenik a színen a jelenet harmadik szereplője, a nagymama, hogy élénken és e szavakkal érdeklődjön:

— Kiolvastátok már?

Kérdése persze szónoki, mert bármennyire is rózsaszín és okos csecsemő volt a fia egykoron, mégsem sejlett olyan képesség belőle, hogy majd valamikor képes lesz negyedperc alatt hat újságoldalt elolvasni, méghozzá úgy, hogy a felét a felesége már az induláskor elmarja tőle. Ezzel lelke mélyén a nagymama is tisztában van, és megkezdi szerény álldogálását fájós lábain az ajtóban, miáltal már egyáltalán nem is értjük, amit olvasunk, hanem csak arra tudunk gondolni helyette, hogy semmiben nem különbözünk azon gyermekektől, akik szeretetotthonba adják, vagy agyoncsapkodják elaggott szüleiket.

Mondom, így indul a délután minálunk, de tegnap rendhagyó esetnek voltunk felháborodott tanúi. A férjem ugyan a megszokott módon vonta elő zsebéből az újságot, én is haladéktalanul kinyilvánítottam, hogy a felére igényt tartok, és a végszóra a nagymama is becsoszogott, hogy „gyerekek, kiolvastátok-e már?". Ám ekkor Gyula nem hagyta abba az olvasást, és nem nézett a plafonra és a többi dolog sem volt, hanem helyette előhúzott egy második újságot és a felét átalnyújtotta nekem, a másik felét pedig odaadta a nagymamának. És volt képe nyugodtan hátradőlni a fotelban és boldogan az újságba mélyedni annak ellenére, hogy a jogos megrökönyödést szinte vágni lehetett a szobában.

Olvasni, persze nem hagytuk, hanem az édesmamával versenyre kelve magyarázgattuk neki, hogy mire vezet és mire utal az ilyen könnyelmű cselekedet, melynek megismétlődése esetén nem mulaszthatnánk el gondnokság alá helyeztetni. Szerencséjére már a harmincadik mondat után belátta, hogy mennyire igazunk van, és eképpen válaszolt:

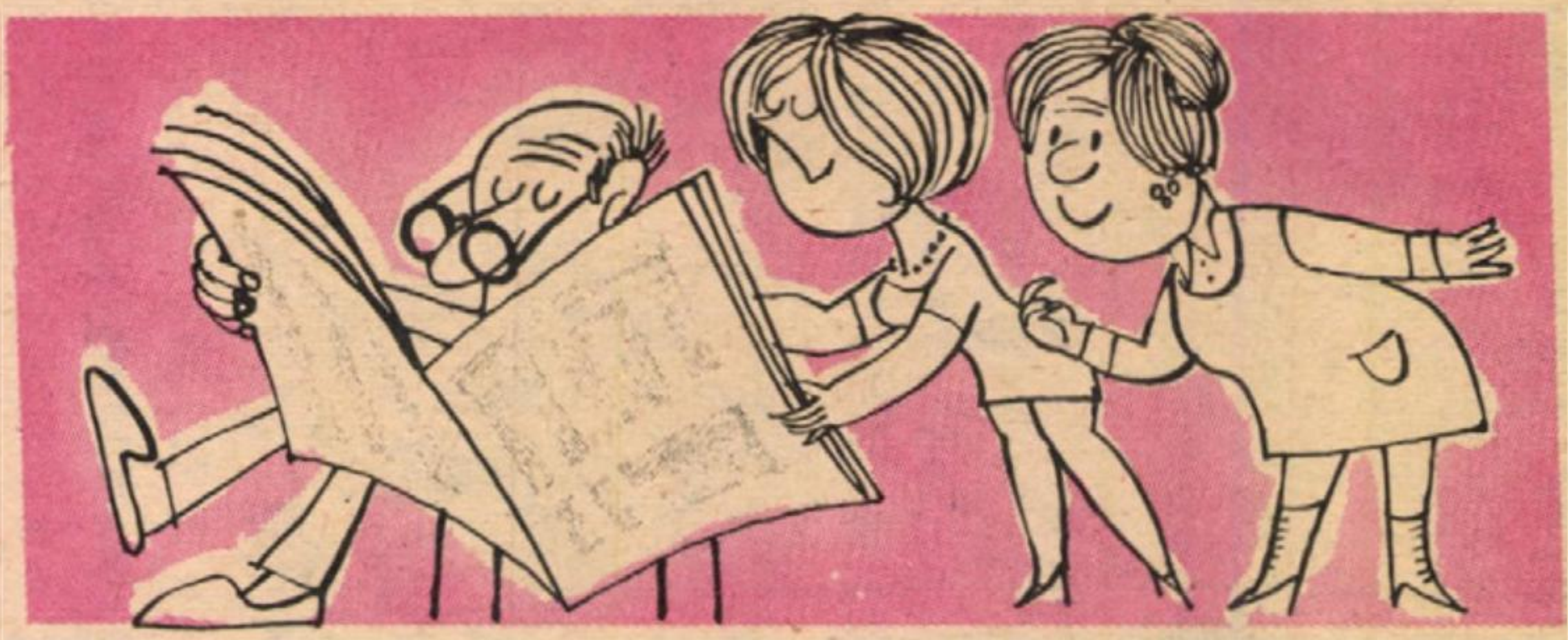

— Helyes. Ezentúl legfeljebb barátnőket tartok és lóversenyre hordom a teljes keresetemet, és bánatomat amellett még italba is fojtom, de soha többé többletújságot nyolcvan fillérért nem veszek.

Úgy örültünk neki, hogy megígérte!

G. Szabó Judit

LELEMÉNYES FŐBÉRLŐ

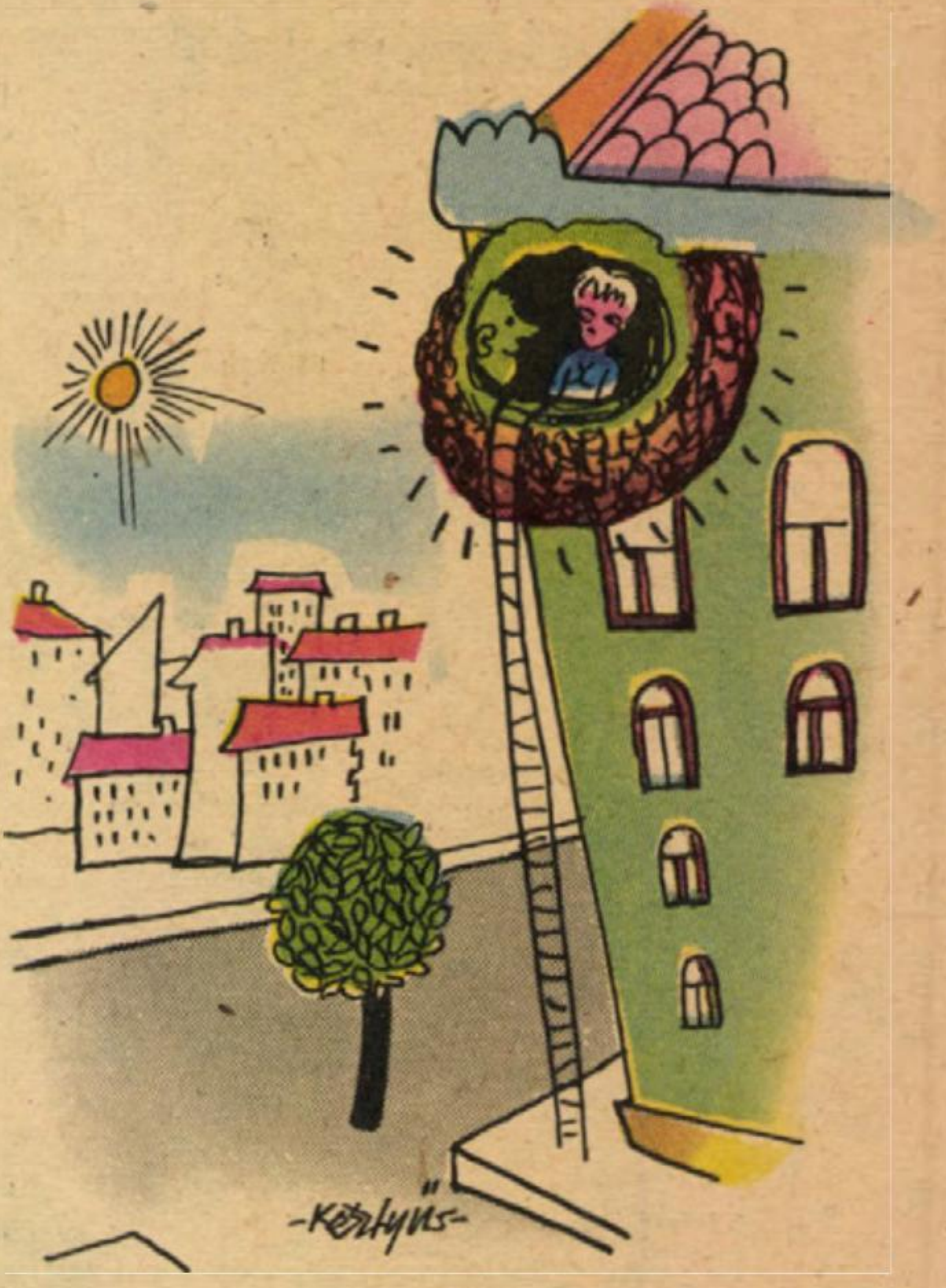

TERVEZGETÉS

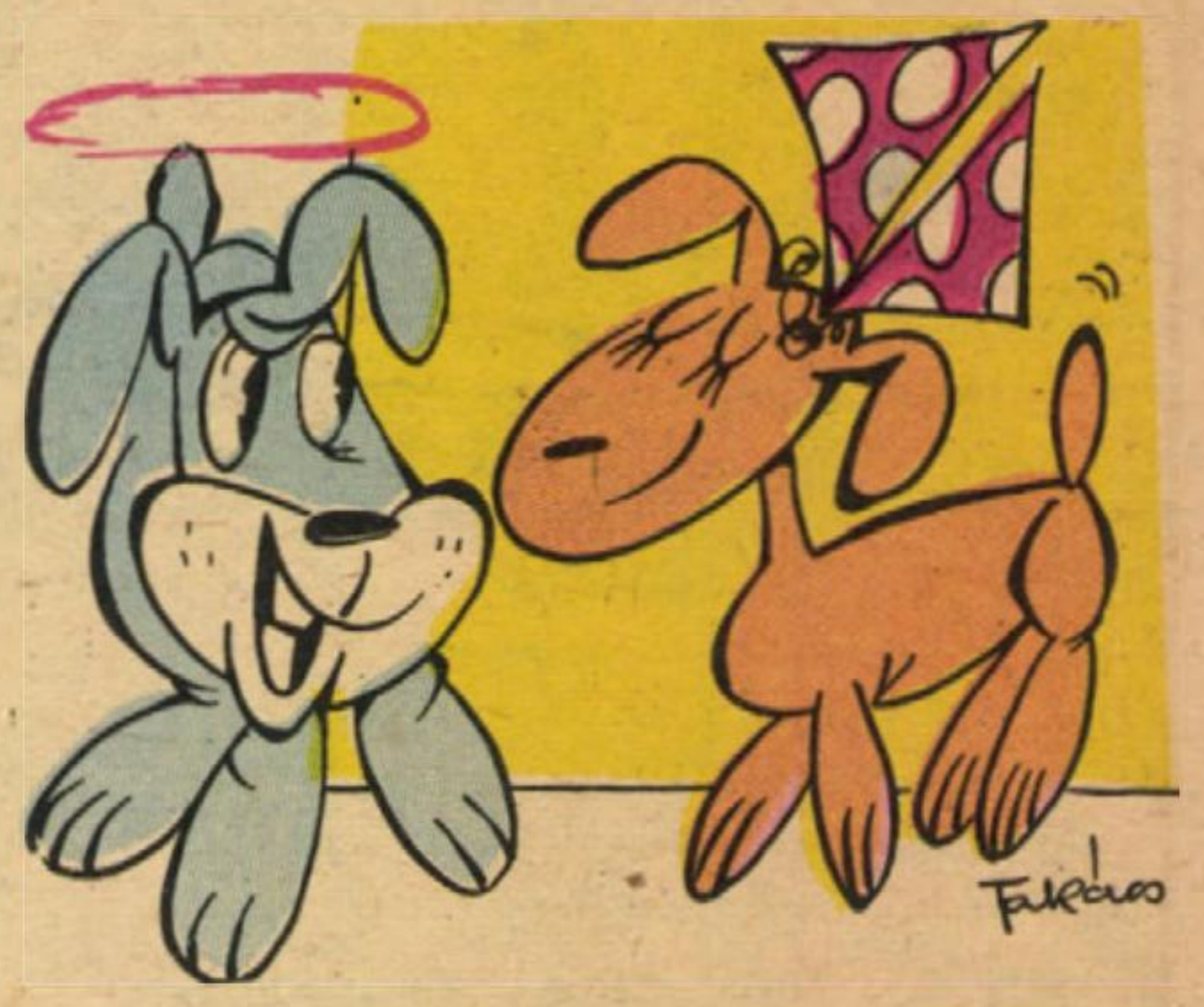

– Veszünk OTP-re egy helyes kis kutyaházat.

● E HETI HIRDETÉSEINK ● E HETI HIRDETÉSEINK ●

JÓKÍVÁNSÁGUNK
AZ ÚJ ESZTENDŐRE:
LEGYEN
EGÉSZSÉGES
ÉS KARCSÚ!
főzzön étolajjal,
süssön liga
MARGARINNAL

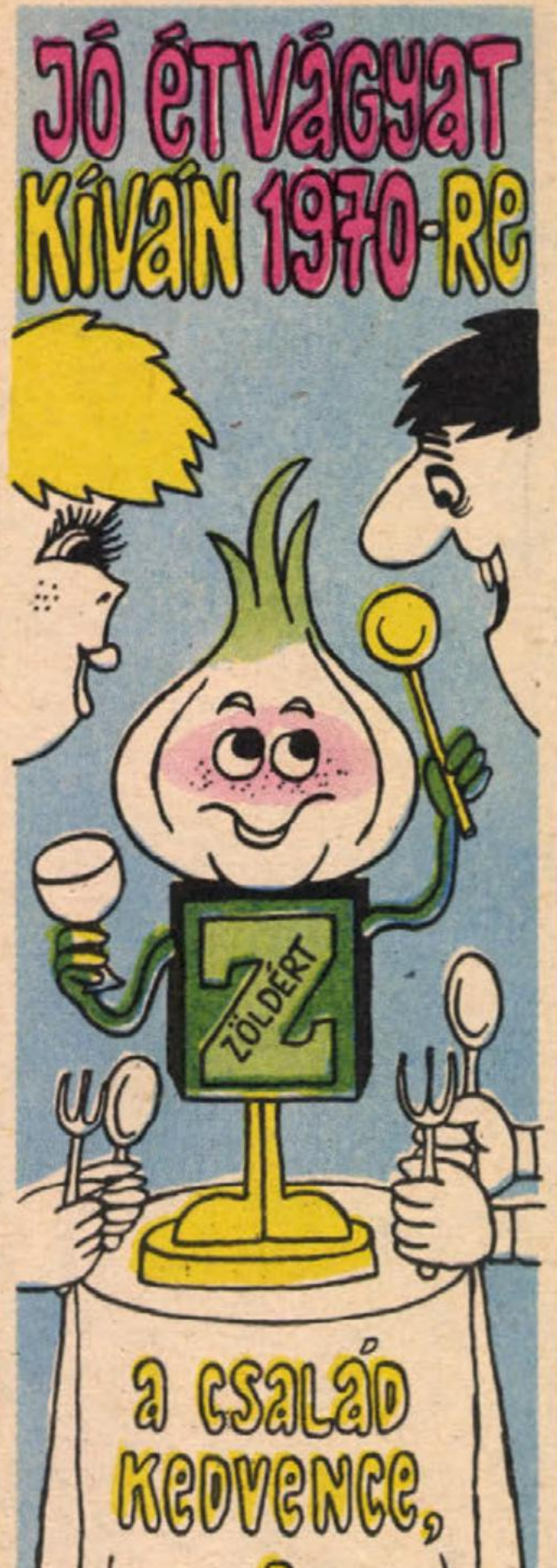

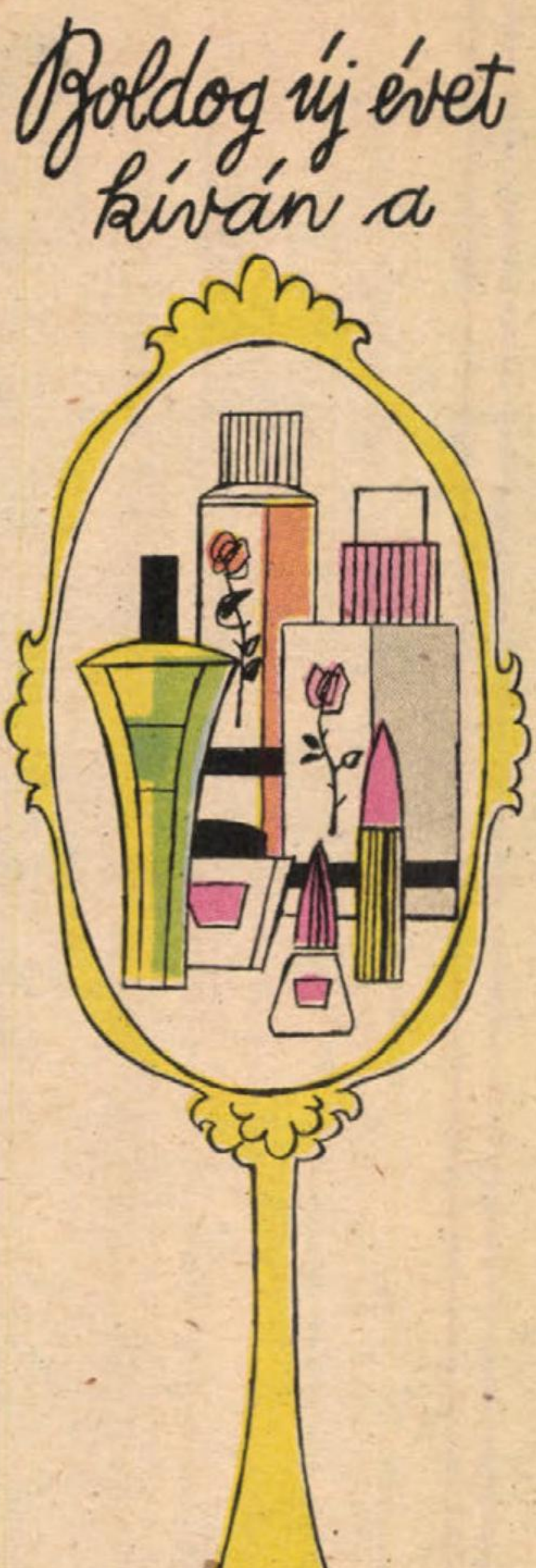

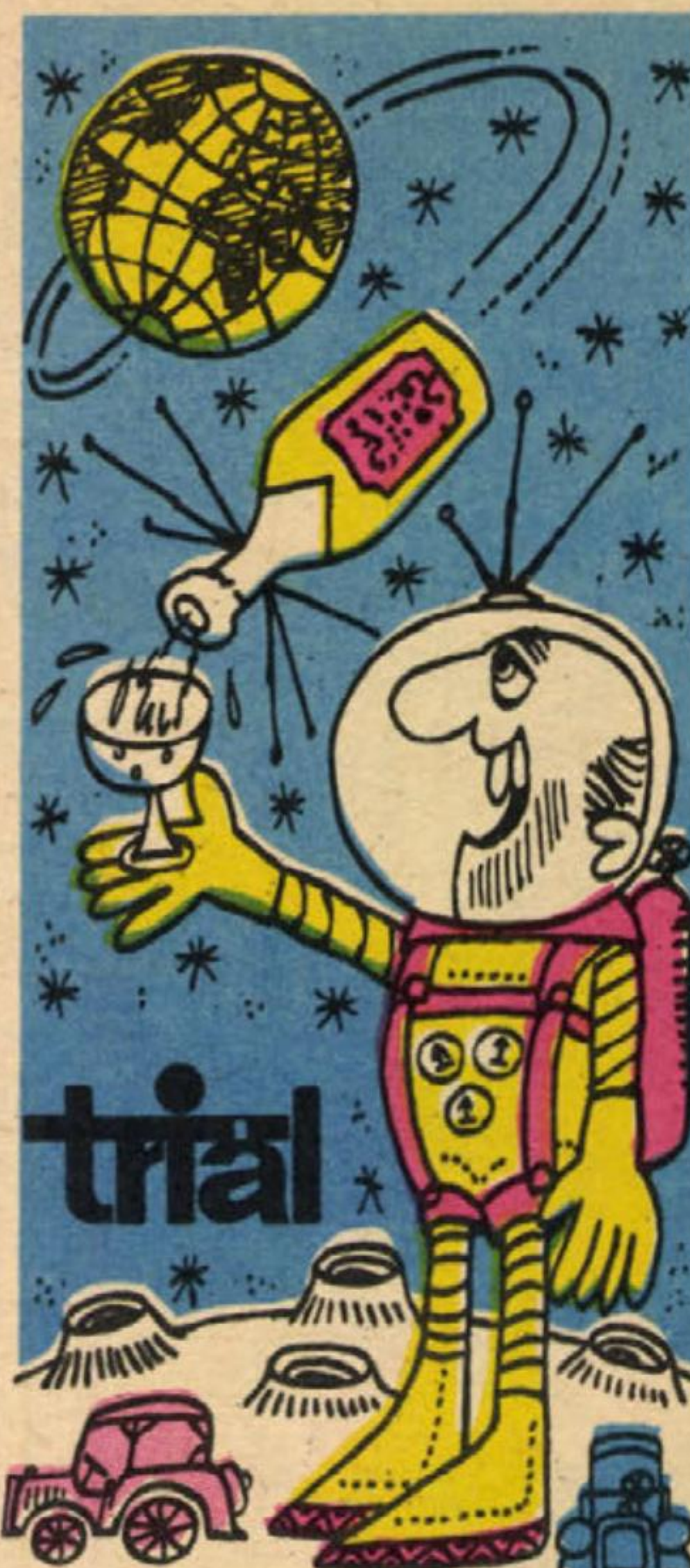

Szilveszter előtt is várjuk
a Hobby boltba
Bohókás mäky figurák,
kabalababák
nagy választékban
Bp. VI., Deák Ferenc tér 6.

Hobby hobby hobby
BOLT

Jó egészséget
az új évre!
a TEJ
élet, erő, egészség!

HIDEG A KŐ

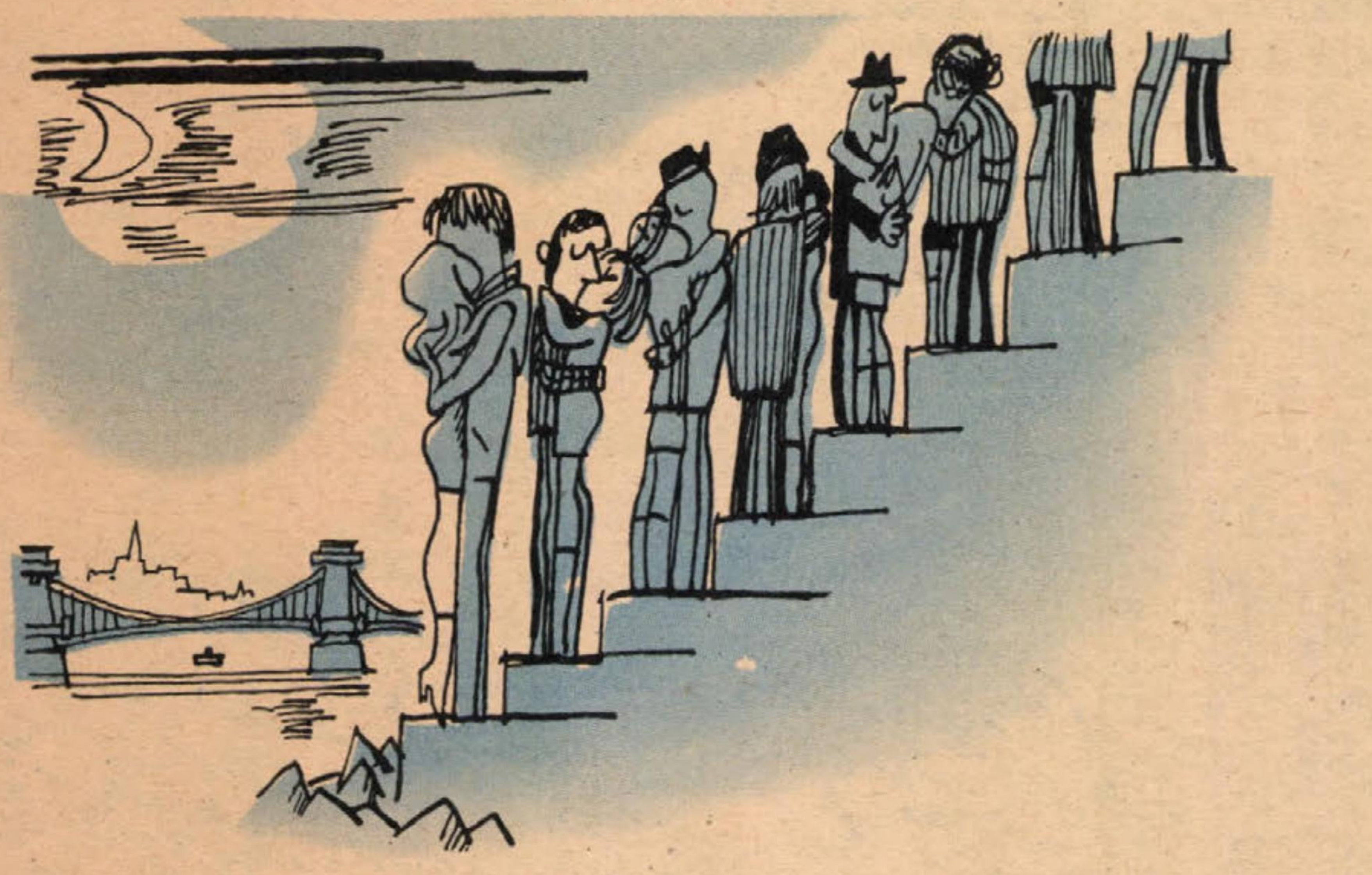

NEM KÖNNYŰ HIVATÁS

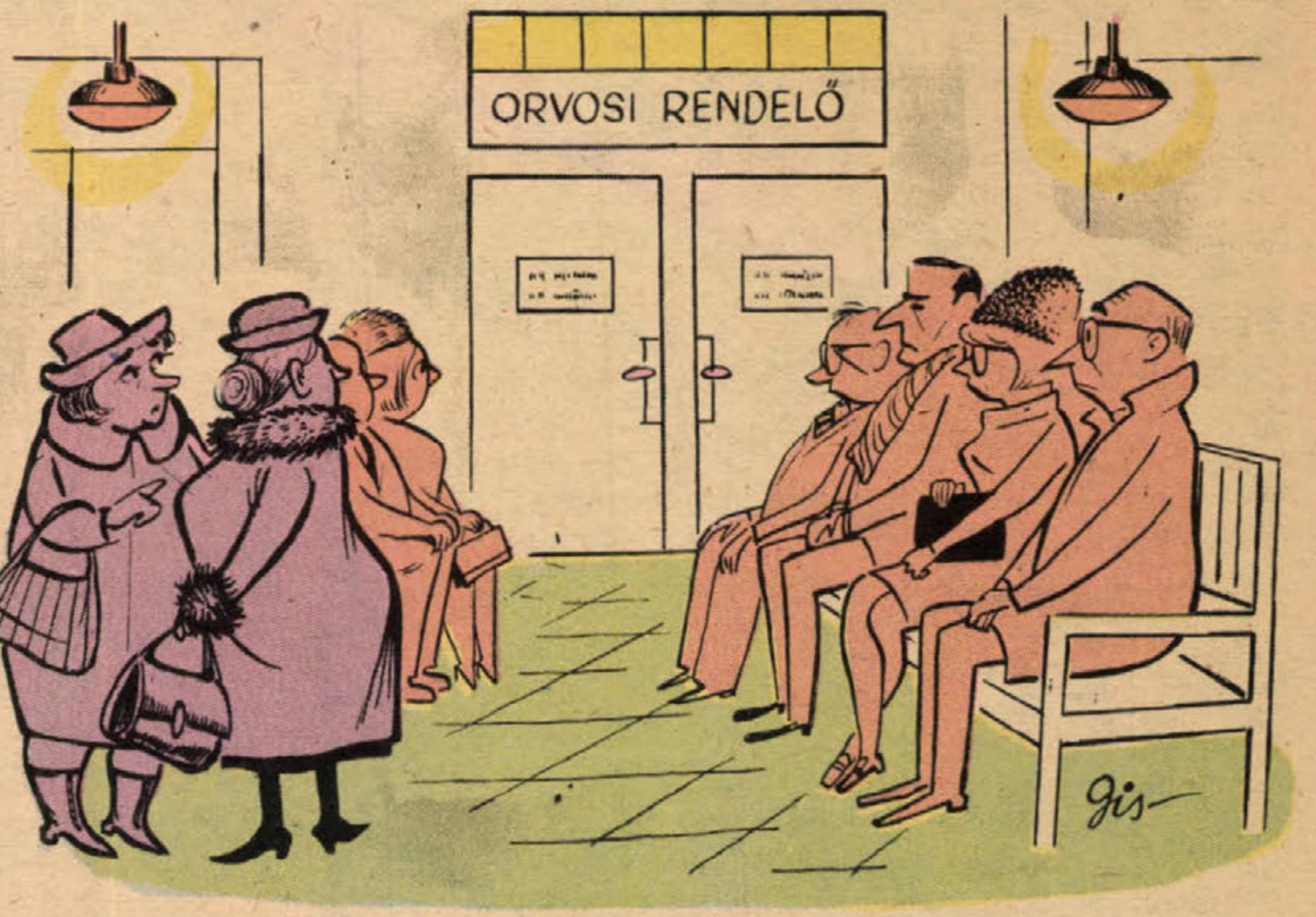

– Látja, az a sok beteg mind körzeti orvos . . .

LEVÉL LEPKEPUSZTÁRA

Kedves Terike!

Szívesen teszek eleget kérésednek, hogy időnkint beszámoljak nektek egy-egy pesti kulturális eseményről. Azt írod, hogy bennfentes vagyok, meg kritikus, meg efféle . . . hát a bennfentességet még csak-csak vállalom, de a kritikusi rangot nem. A kritikusban van valami nagy adag öntudat, amelynek birtokában nem véleményt mond, hanem ítéletet. Kritikusnak lenni nem annyira képesség, mint inkább közérzet dolga. Én, ha itt-ott valamiről fecsegek neked, azzal a hittel teszem, hogy nem bírája, csak lelkes tanúja szoktam lenni színházi eseményeknek. (Hogy el ne felejtsem: köszönöm Paula néninek a remek disznótorost, amit Józsi bácsi útján juttatott el hozzám.)

Láttam a Stuart Máriát a néhai Belvárosi Színházban, most Katona Józsefnek hívják. Nem volt rossz ötlet kamaraszínpadon előadni ezt a darabot, amelyet, mint általában Schiller romantikus drámáit, pompázatos kivitelben szoktak tálalni. Nekem most is folyton az jár az eszemben, hogyan hagyhatták ki a zeneszerzők a Stuart-témát. Soha ilyen operaszüzsét! Micsoda áriák, duettek, tercettek! Ha én Verdi lehetnék, vagy legalább Szokolay Sándor . . .!

A puritán díszletekben különösen jól hatottak a jelmezek. Szebb színházi ruhákat régen láttam. Ez különösen a női ruhákra vonatkozik, amelyeknél szabadon csaponghat a tervezői fantázia. Erzsébetnek van egy barnás-zöldes árnyalatú vadászruhája . . . no, majd te is meglátod, ha Pestre jössz. A férfiruhák tükrözik a kor divatját, kicsit komikus volt mai szemmel nézni a férfiak mininadrágját, a feszes trikó-kiemelte lábszárgörbületeket; de ti nők más szemmel nézitek az ilyesmit gondolom, a férfi szekszepil nem a vádlinál kezdődik. Egyébként külön meg kell dicsérnem a színház fodrászát, aki remekbe szabott parókákat rakott a hölgyekre, s a nagy holland festők ecsetjére méltó szakállas-bajszos maszkokat készített a férfiaknak. A színészekről bizonyára sok vita esik majd. A címszerepet Váradi Hédi kapta. Arckikészítésétől nem voltam elragadtatva, Máriát szebbnek képzeltem, őt nem tette tönkre a börtön, hisz különben Mortimer nem őrjöngött volna érte. Amit Váradi színészileg csinál, az mestermunka, koreográfiai remeklés, a szerepfelfogás magasiskolája. Kár viszont, hogy a crescendóknál meg-megbicsakló hangocskája nem klasszikus hősnő orgánum, mint ahogyan beszédtechnikájának apró hiányossága (rossz sz-betű) is zavar egy kicsit. Erzsébetet ketten játsszák felváltva; a budakeszi magányából előcsalogatott Mezei Mária, valamint Pápay Erzsi. Egyik jobb, mint a másik. De a másik is kitűnő. Erzsébet egyébként akkor kezdett igazán nagy királynő lenni, amikor a schilleri dráma befejeződik. (Ezt a figurát játssza Ruttkai Éva a Vígszínház Angliai Erzsébet című színjátékában.) Schillernél Leicester, Brucknernél Essex árulja el. Szegény-szegény, Erzsike királynő! Nem volt szerencséje a férfiakkal . . .

Schiller körülbelül kétszáz évvel Erzsébet kora után írta király-krimijét, a mostani előadás pedig körülbelül kétszáz évvel követi a Schiller-szomorújáték bemutatóját. A zsenik, akár uralkodók, akár költők, túlélik korukat.

Apropó! Ha megint Pestre jön Józsi bácsi, hozhatna nekem egy demizsonra való sillert.

Sokszor csókol

Dini Pátyád

SZERELEM, HÁZASSÁG...

LELTÁROZÁS

Volt Erzsi – kettő. Mária?
Egy. (De az nagyon szép volt . . .!)
Nusi, Beáta, Erika
(A szeme: mint az égbolt . . .),
Irénke, Jutka és Kati,
Piroska, Margit, Eszti –
S *majdnem* volt Zsuzsa is, de hát
Sajnos, ő nem hagyta magát
Leltárba venni.

ÖNGÓL

Mert gyáva volt, ivott előtte;
Talán segít a mámor . . .
A bátorsága meg is jött,
De közben elszállt – Ámor.

MÁNIA

A minap vált csak el régi jó barátom,
S lám, *harmadszor* is házasodni készül –
Ez a mániája.
Képtelen meglenni (legalább fél évig)
Örök hűség nélkül.

NŐI KÉRDÉS

A decemberi nap megkésett sugára
Az ágyra néhány langy csókot dobott
Ott feküdt egy szál vékony karkötőben,
És azt kérdezte: mire gondolok . . .

Pápai Lajos

ABSZOLÚT KRÍMI

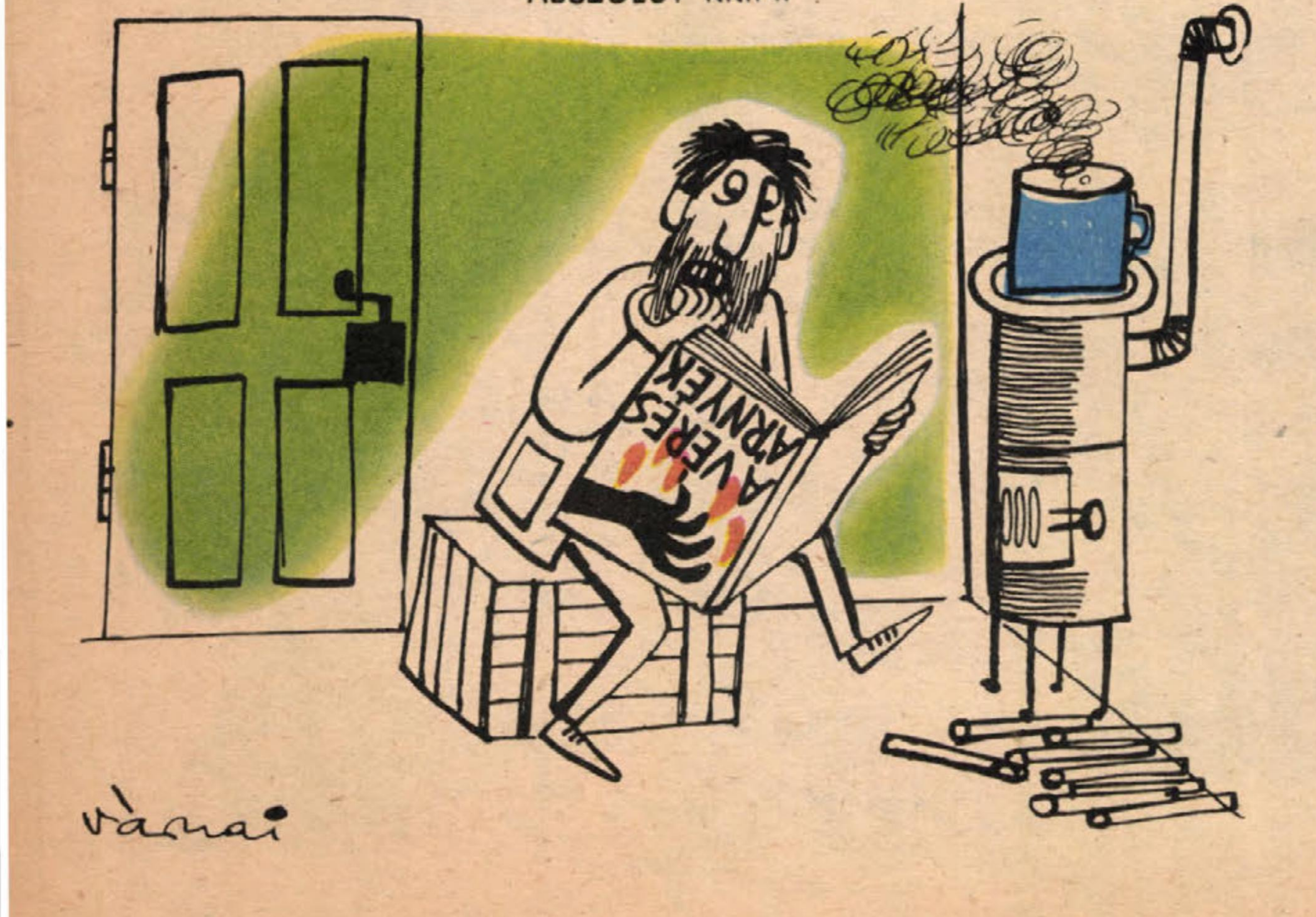

MAKACS NÉZŐ

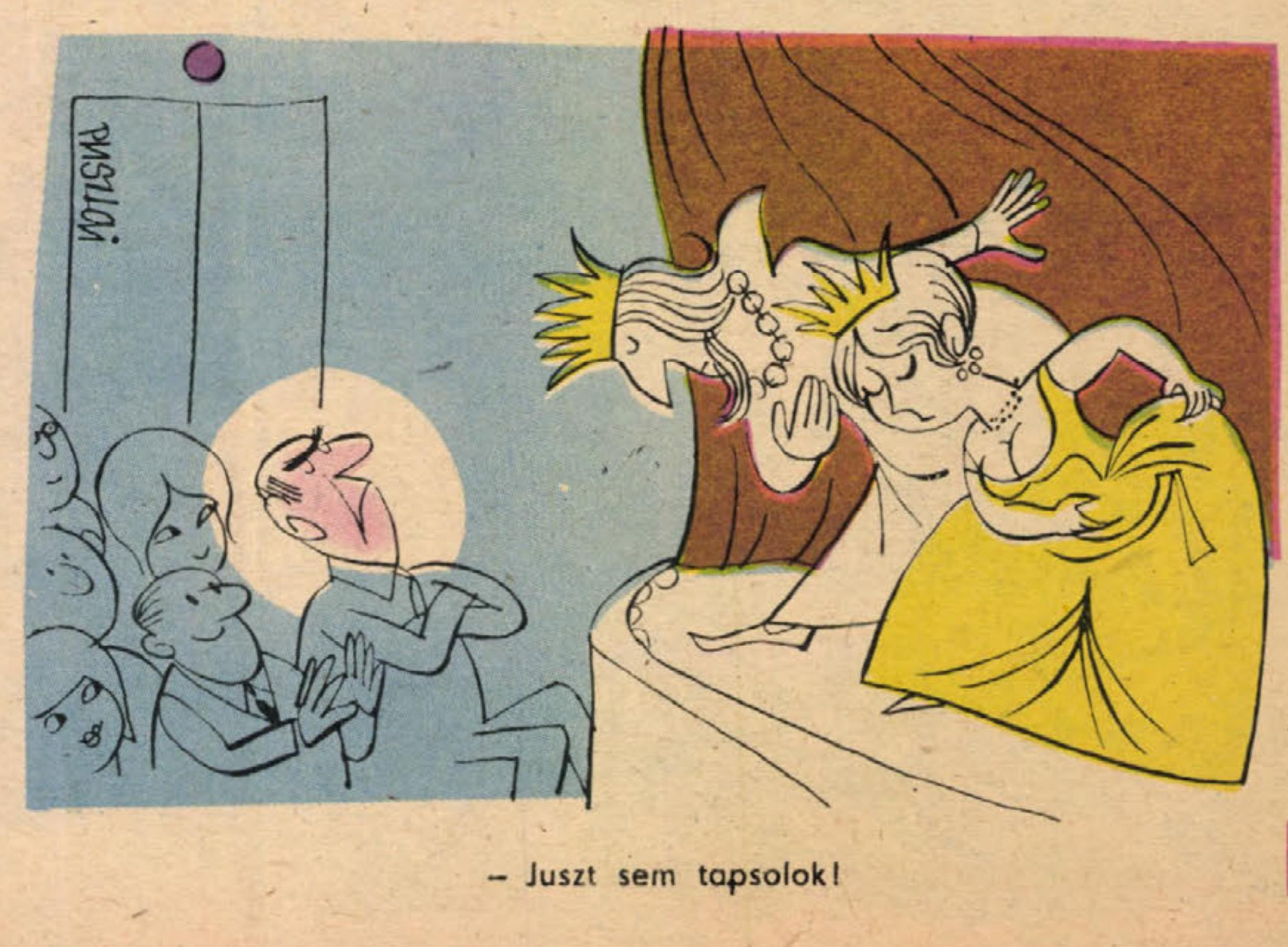

– Juszt sem tapsolok!

IMPORT HUMOR

JÓSNÁL

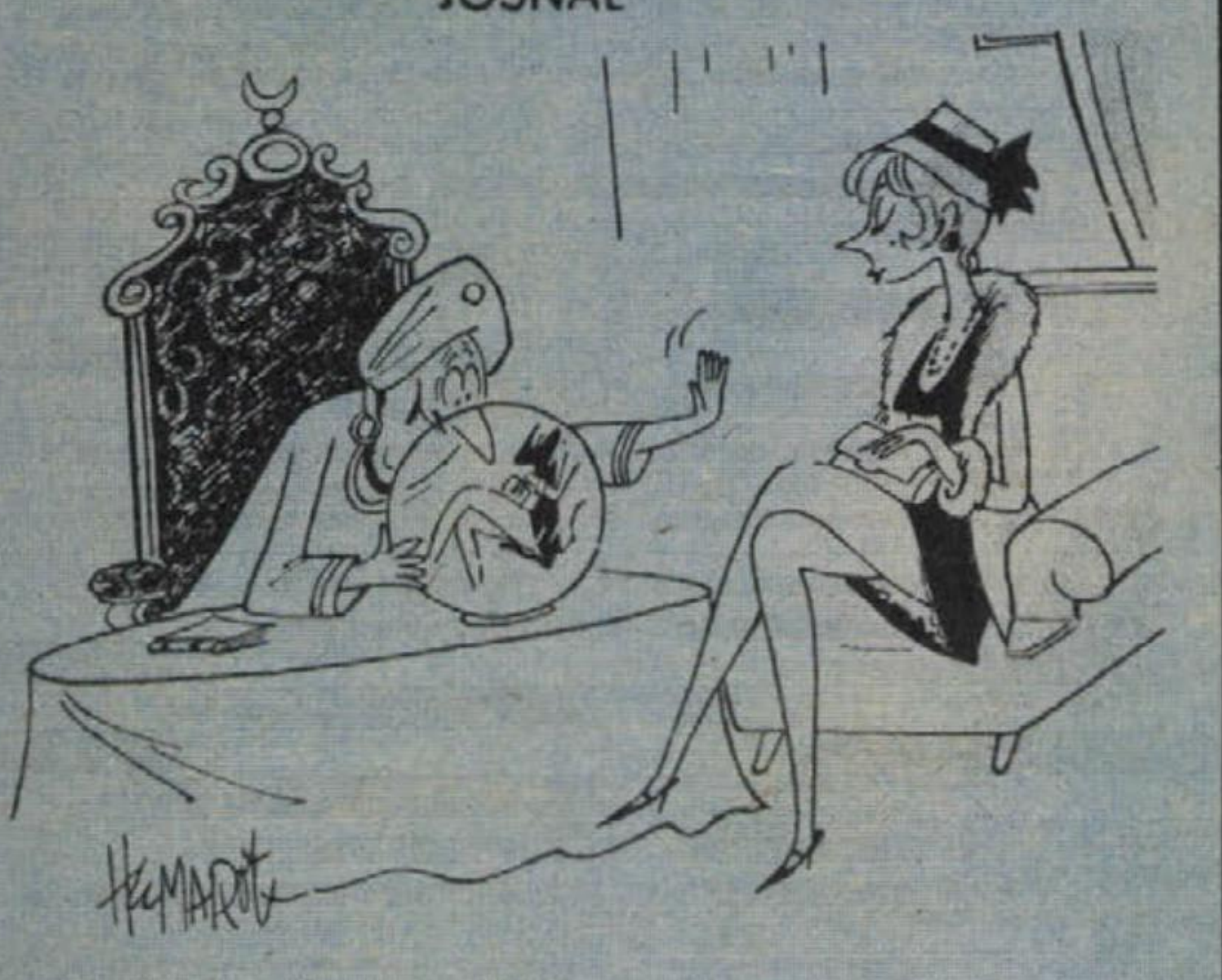

A jövőjét még nem látom, de a jelenét már igen

(„Le Rire", Párizs)

TÖRTÉNELMI DRÁMA

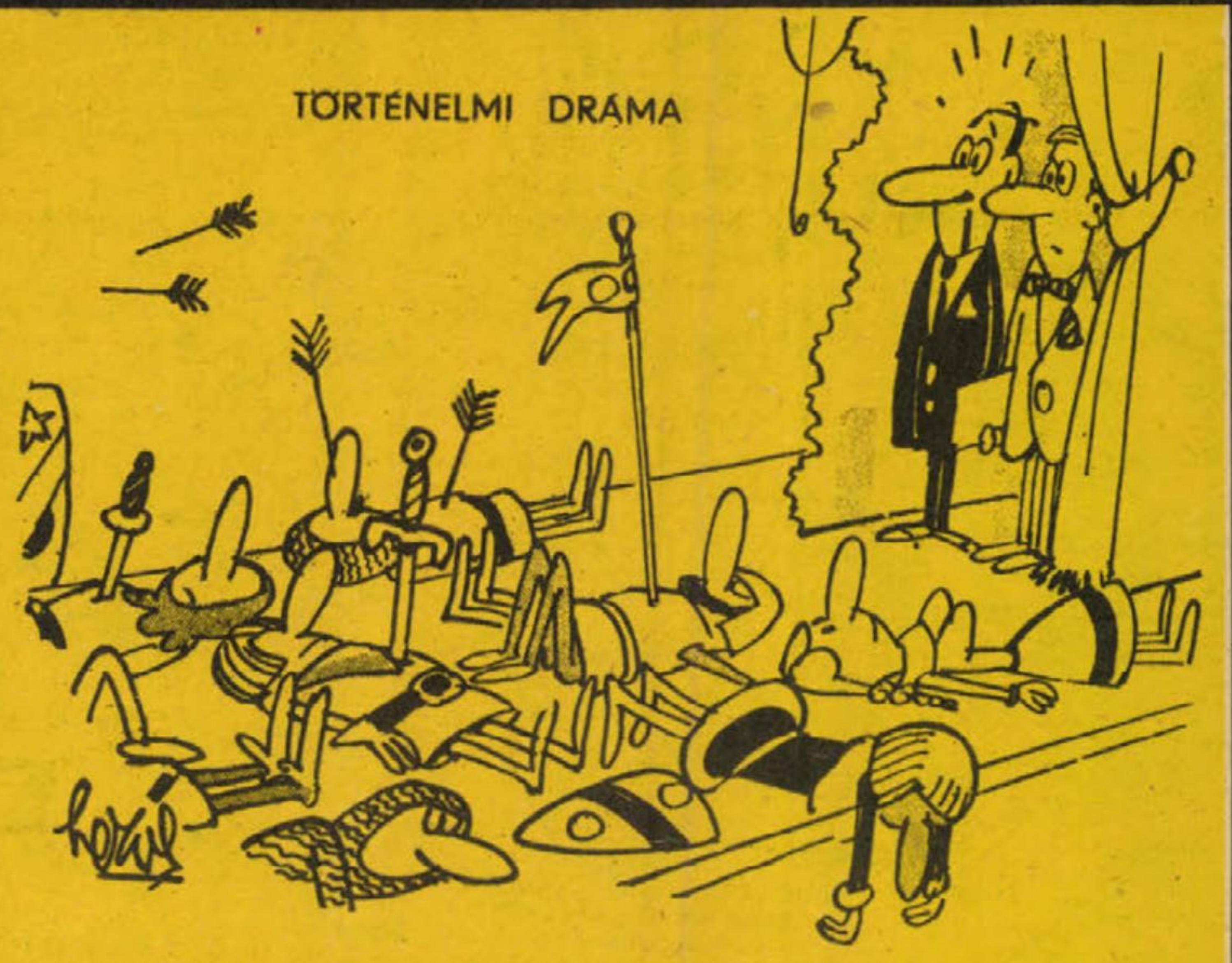

– Itt valami rendezői tévedés van. A harmadik felvonásra nem maradt szereplő.

(„Ici Paris")

CSÖKKENŐ AMBICIO

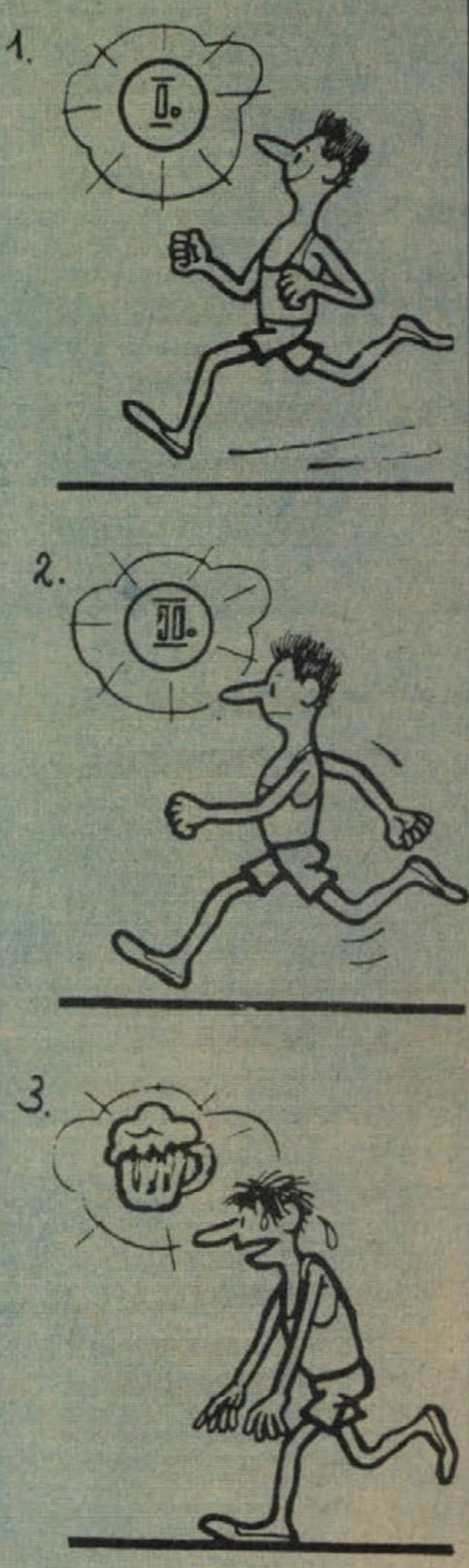

ELŐKELŐ HOTELVENDÉG

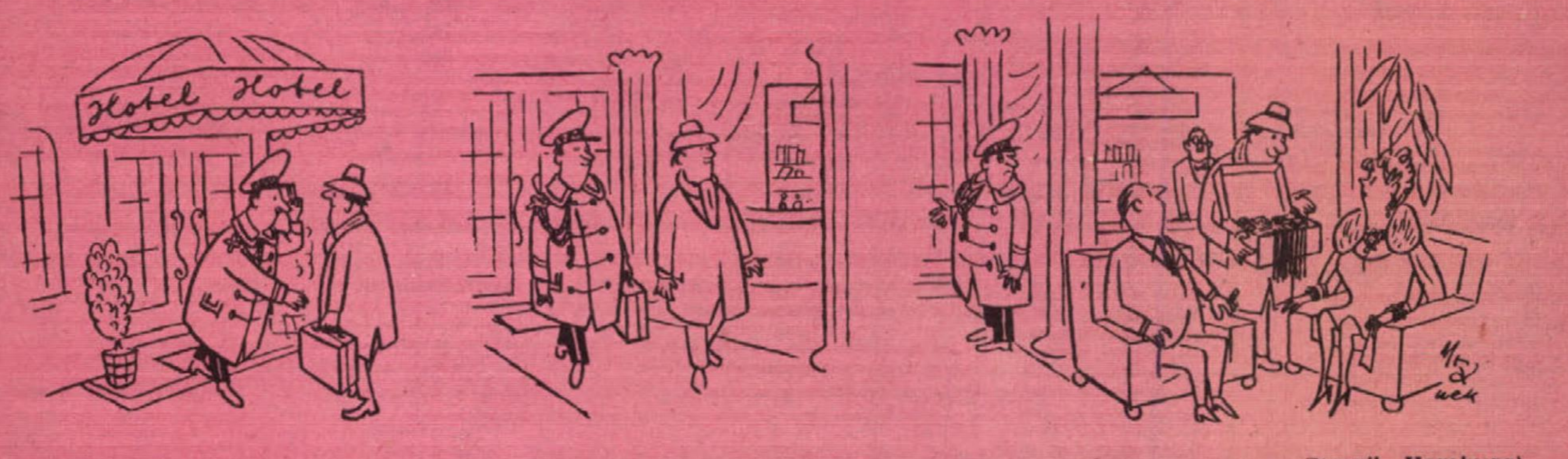
Hotel Hotel

(„Stern", Hamburg)

E HETI HIRDETÉSEINK • E HETI HIRDETÉSEINK

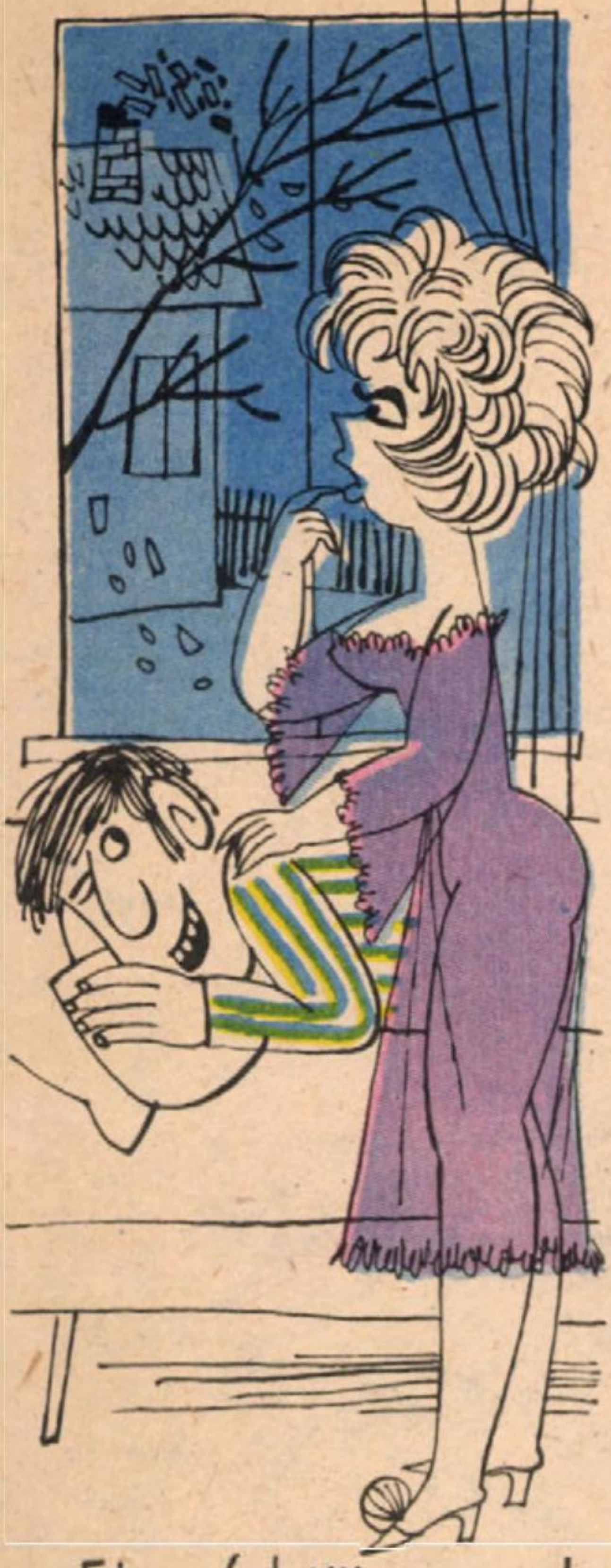

-Elemér! Vihar van!
Mi lehet a nyaralónkkal?
-Ugyan már, ÉPÜLET-és
HÁZTARTÁSI BIZTOSITÁS
mellett
nyugodtan aludhatunk

ÁB

B.ú.é.k.!
Divatcsarnok
B.ú.é.k.!
OTTHON ÁRUHÁZ
OTTHON ÁRUHÁZ
DIVATCSARNOK

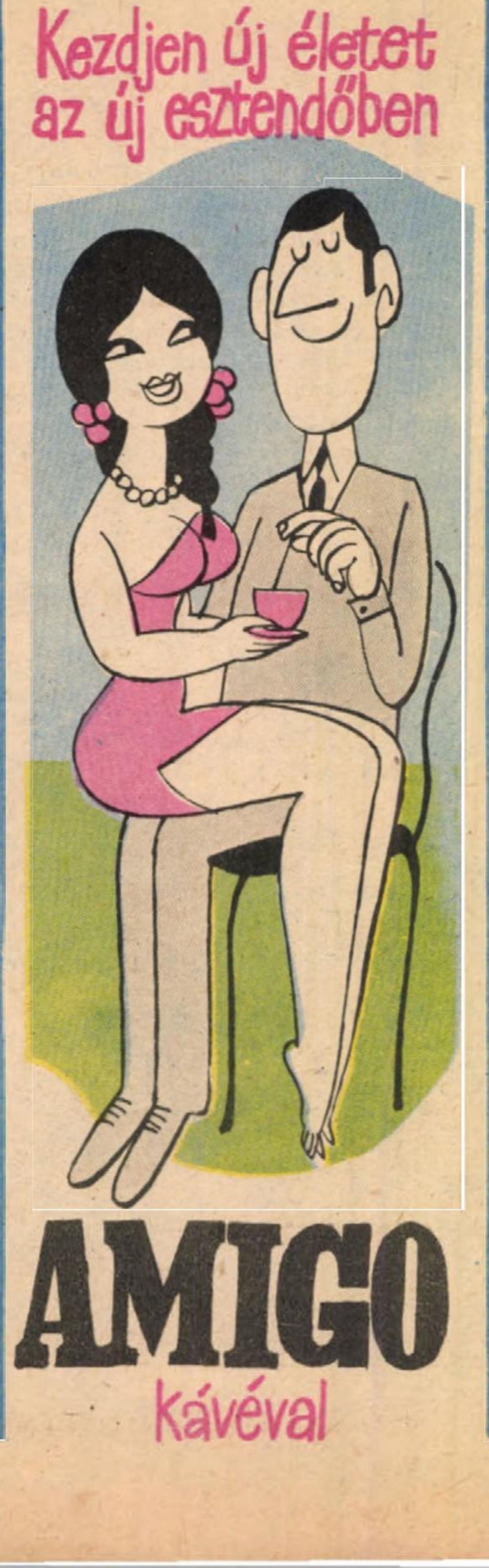
Kezdjen új életet
az új esztendőben
AMIGO
kávéval

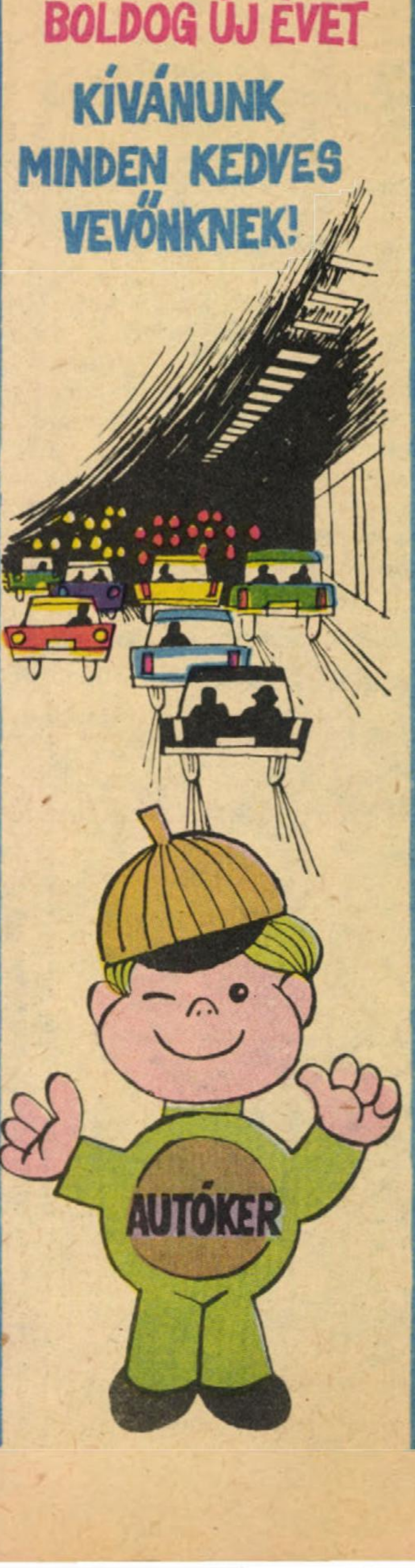
BOLDOG ÚJ ÉVET
KÍVÁNUNK
MINDEN KEDVES
VEVŐNKNEK!
AUTÓKER

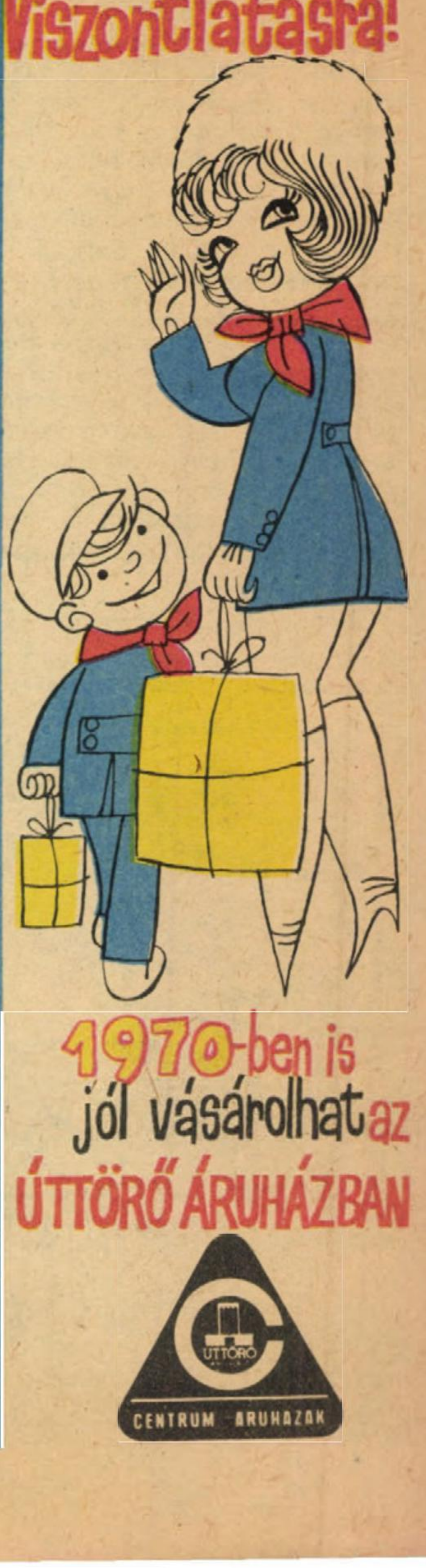
Viszontlátásra!
1970-ben is
jól vásárolhat az
ÚTTÖRŐ ÁRUHÁZBAN
ÚTTÖRŐ
CENTRUM ÁRUHÁZAK

KARRIER

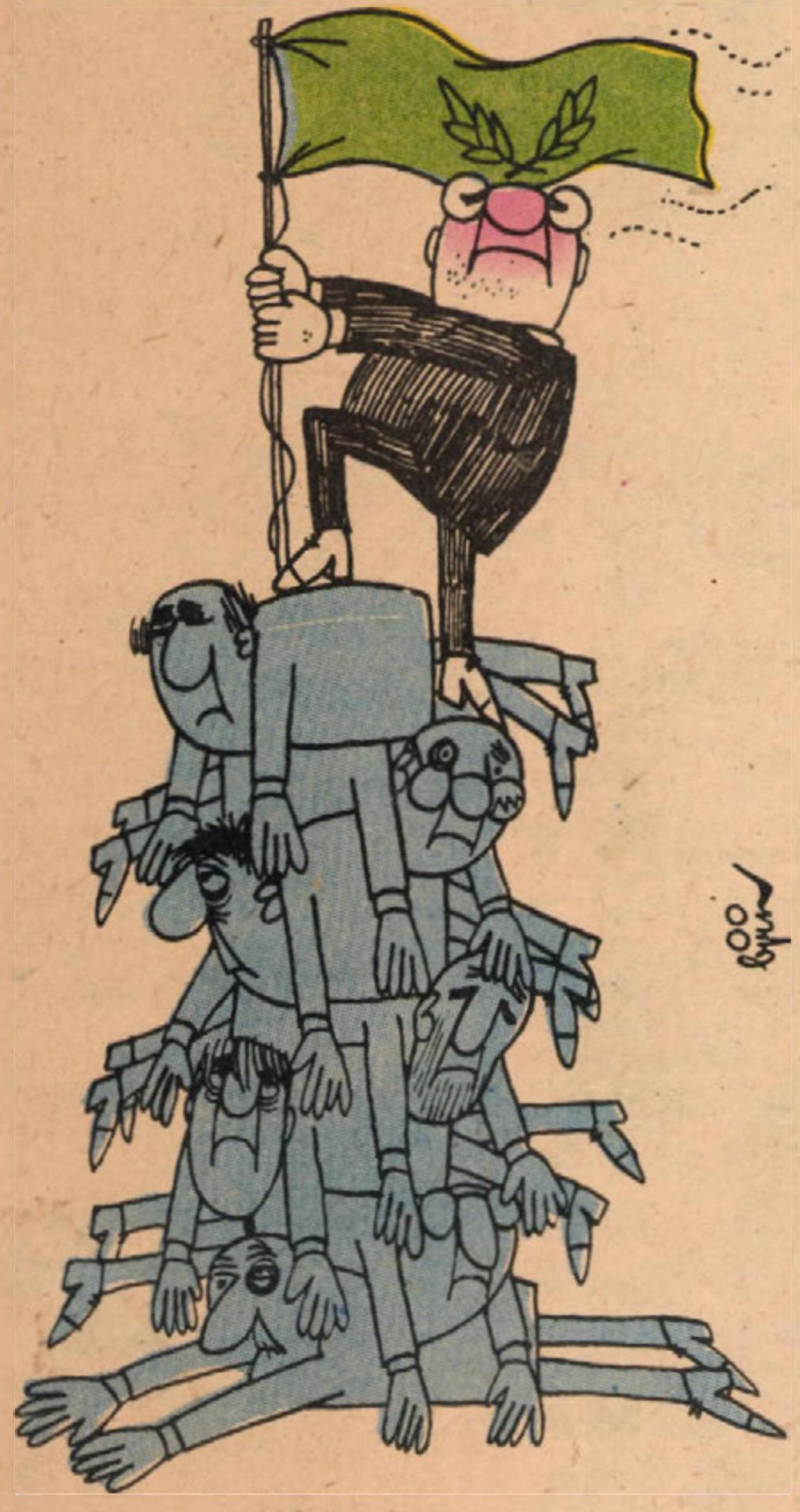

SZILÁNKOK

ÚJÍTÁS

A posta új telefonkészülékeket helyezett el az utcán, a házak falán. A telefonokat semmi sem védi az időjárás viszontagságaitól. Íme, egy párbeszéd a telefonban:

— Halló! Egy kicsit hangosabban beszélj!

— Kis türelem. Csak kirázom ezt a fél kiló havat a telefonkagylóból.

BARÁTI KÉZ

— Hidd el, mindkettőnknek jobb lesz, ha most baráti kezet adunk egymásnak, és ígéretet teszünk, hogy soha többet nem békülünk ki.

TÖRZSVENDÉG

Rendelet tiltja éttermeinkben, mégis egyre gyakrabban látható az asztalokon a „Foglalt!"-tábla. Az egyik körúti vendéglátóipari kombinátban napok óta látok az egyik asztalon egy „Foglalt!"-táblát.

— Kié ez az asztal? — érdeklődöm a pincértől.

— Egy törzsvendégünknek foglaltuk le. Jó magaviseletéért kedvezménnyel szabadul februárban.

SORS

A sors ritkán osztogatja halmozva a kegyeit. Az egyik nő szép, a másiknak főbérleti lakása van.

ÜZENET

A József nádor téren egy autón figyelmeztető feliratot olvastam.

Tisztelt Tolvaj úr! Kocsim riasztóberendezéssel van ellátva, mely idegen kéz érintésére vijjogó szirénahangot ad. Legalább éjszaka ne próbálja feltörni a kocsimat. Gondoljon a csendrendeletre!

REKLÁM

Műsoros rendezvényeken néha olyan művészeket hirdetnek, akiket aztán hiába vár a közönség. Egy vidéki étterem plakátján olvastam:

MAGYARNÓTA-EST.
VEZETŐ PRÍMÁS
YEHUDI MENUHIN!

BÉKÍTÉS

Brahovácz meséli:

— A napokban egy kocsma előtt két kötekedő, garázda alak megkért, hogy tegyek igazságot köztük.

— És?

— Szépen gyógyulok. A gipszkötést már a jövő héten levehetem...

Galambos Szilveszter

FELEDÉKENYSÉG

– Ejnye! Miért is fogtam rá a pisztolyomat?

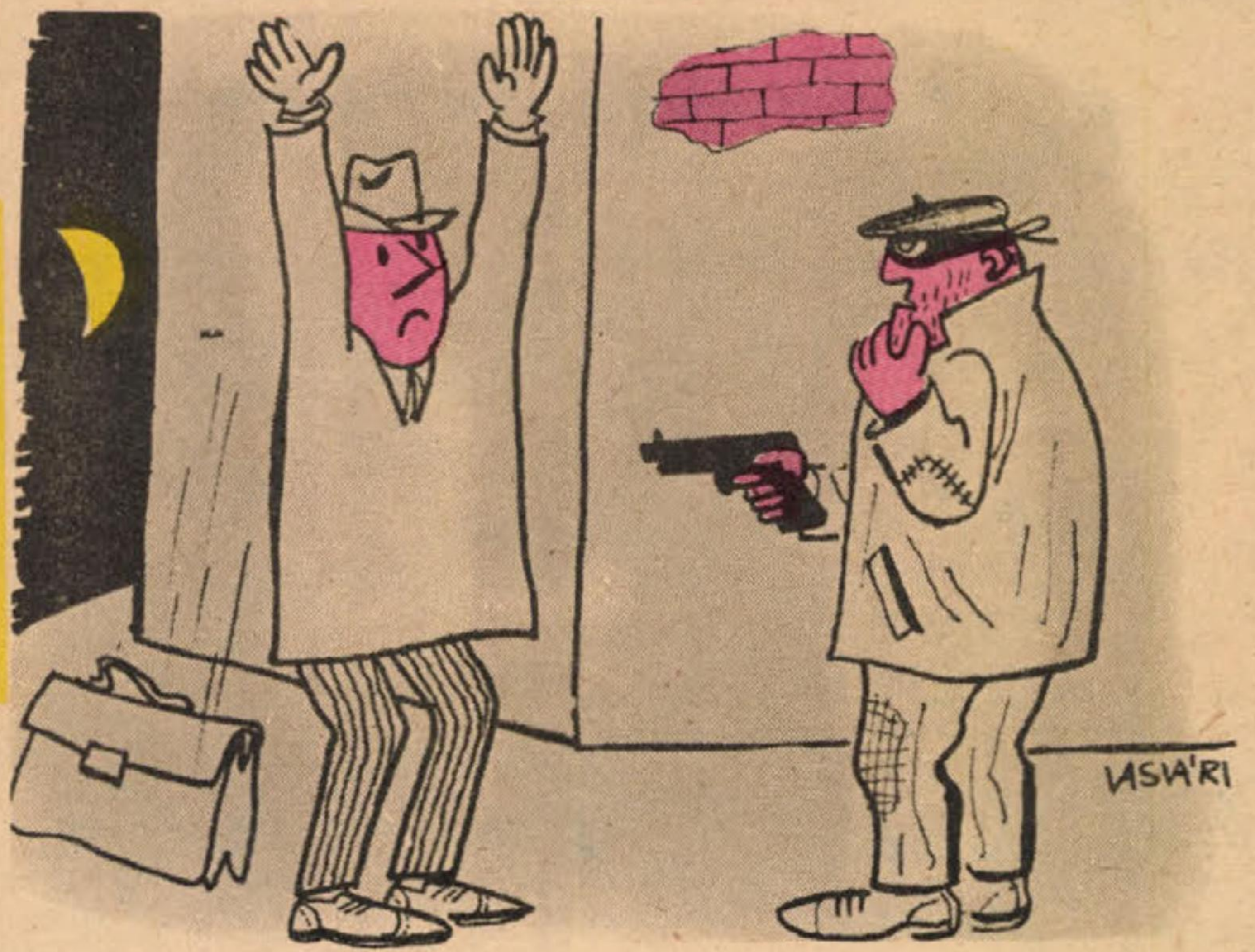

ŐSZINTE HIRDETÉSEK

Vásároljon nálunk télikabátot! Ha nem hordja esőben, hóban, viharban, szélben, két hétig is eltart.

A héten kerül bemutatásra a „Reumás huszárok" című szuperprodukció. Párizsban hetvenen, Londonban ötvenkilencen látták. Most Budapesten folytatja diadalútját.

Igyon naponta egy csésze Rex kávét. Majd megemlegeti.

Látogassa zöldség- és gyümölcsüzletünket! Mi nem csapjuk be a vevőt. Nálunk a kirakatban éppen olyan ronda az áru, mint bent az üzletben.

Szerezze be nálunk kenyérszükségletét! A kenyér és a pékmester állandóan másnapos.

Gyermekholmiban óriási választék nálunk nincs. Érje be azzal, ami van...

Keresse fel éttermünket! Közepes konyha, goromba felszolgáló. Tegyen egy próbát és soha többé...

Figyelem! Egyetlen napig szerepel Budapesten az Every Boys együttes. Még az is sok belőle!

g. sz.

RÉBUSZ

102. sz. rejtvényünk megfejtése:

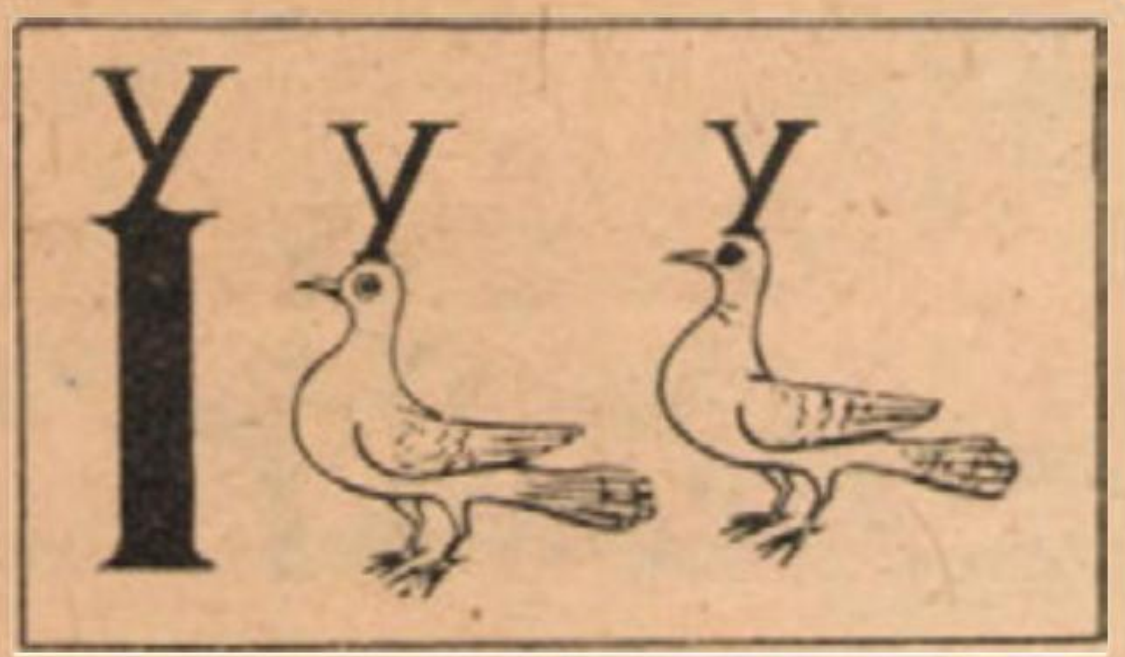

Ingerlékeny

A 100 forintos díjak nyertesei a következők:

Lovász Erzsébet, Bp. IV., Kossuth u. 70.

Kávai Ottó, Vác, Petőfi u. 24.

Thuróczy Emőke, Nyíregyháza, Vasvári Pál u. 16.

104. REJTVÉNYÜNK

$$SZ\frac{\text{Ö}}{\text{M}}$$

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

A megfejtéseket legkésőbb december 29-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14.

SZELÍD MACKÓ

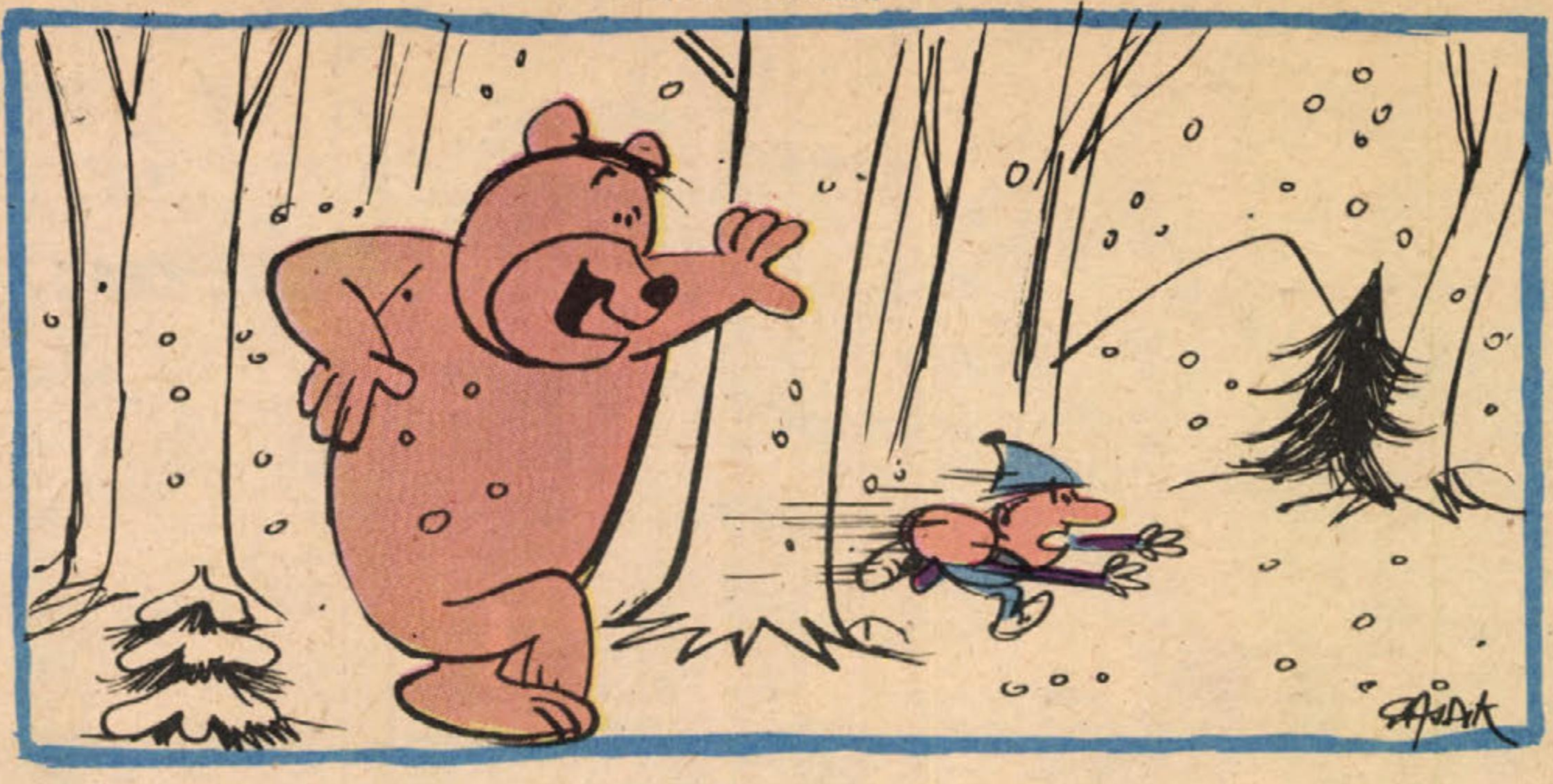

– Ne ijedezzen, papa, én csak idegenforgalmi látványosságnak vagyok itt...

BUKSI VÁRJA AZ ANGYALKÁT

Sajdik Ferenc rajza

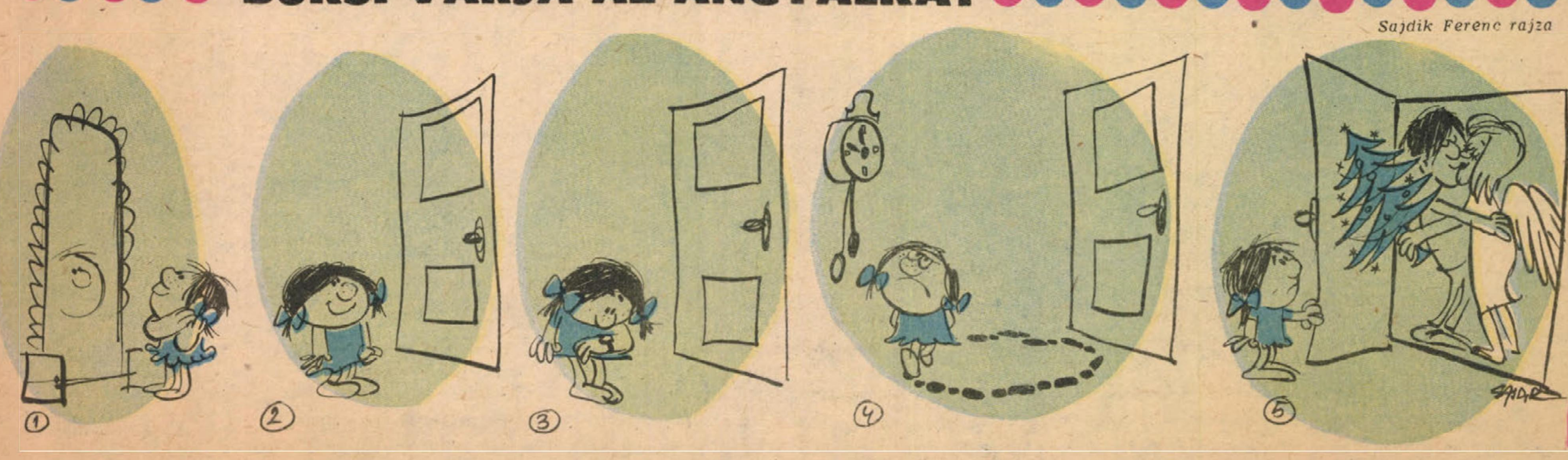

Pusztai Pál rajza

SZÉP KIS BÜNTETÉS

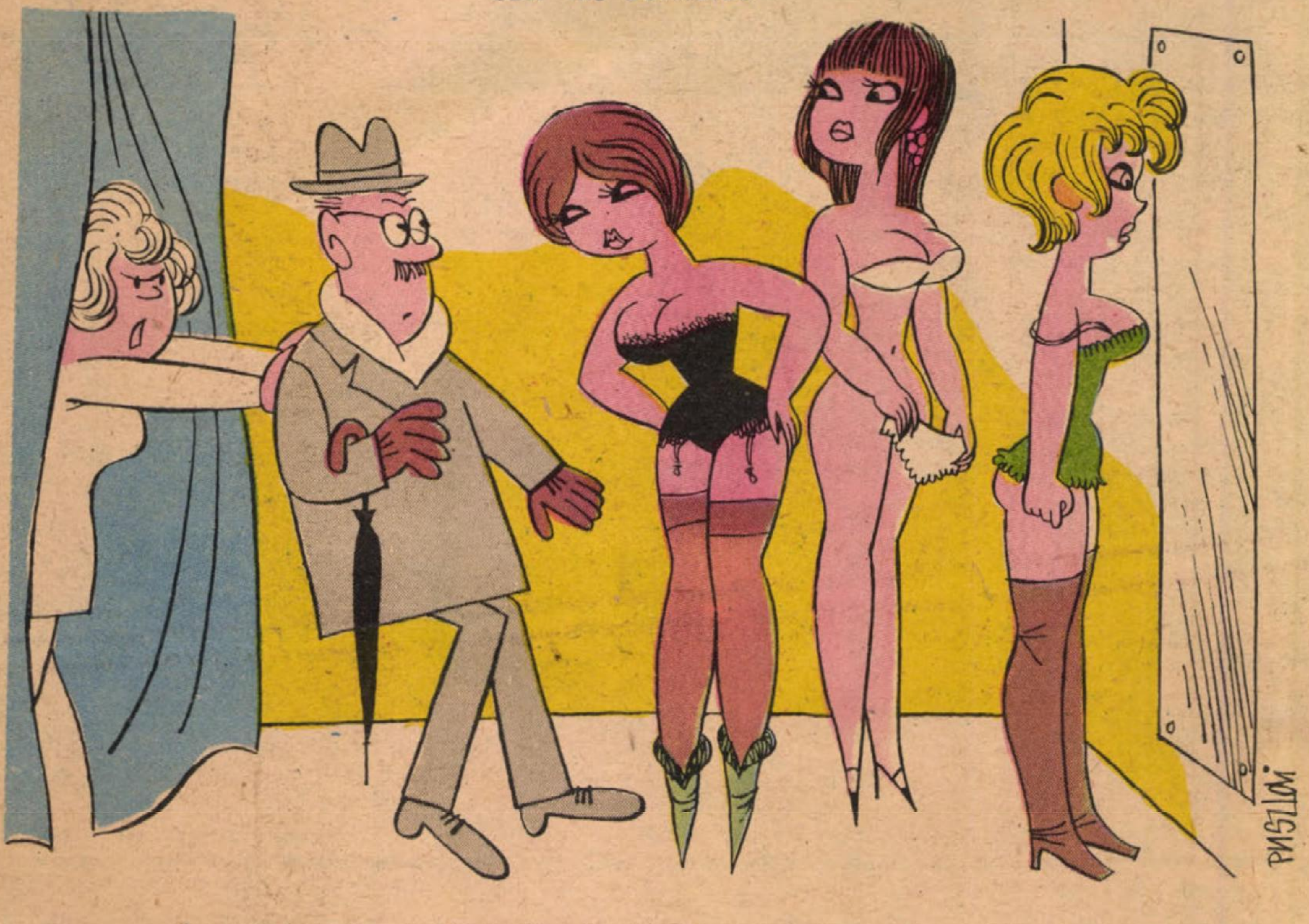

– Ő a fehérneműgyár főmérnöke. Hadd szégyenkezzék a reklamációk miatt!

NYUGDIJBAN

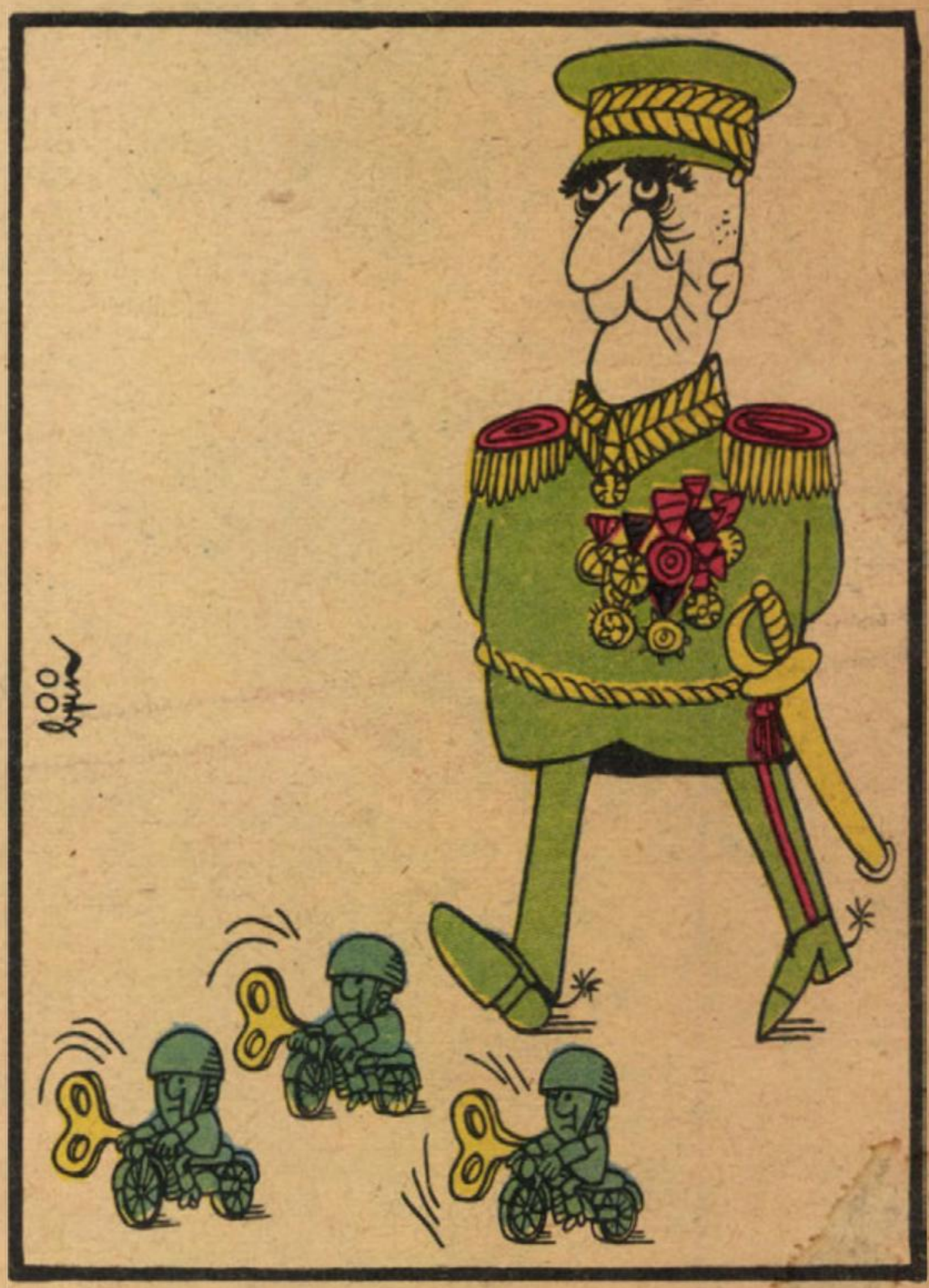

TÉLI ÜGETŐ

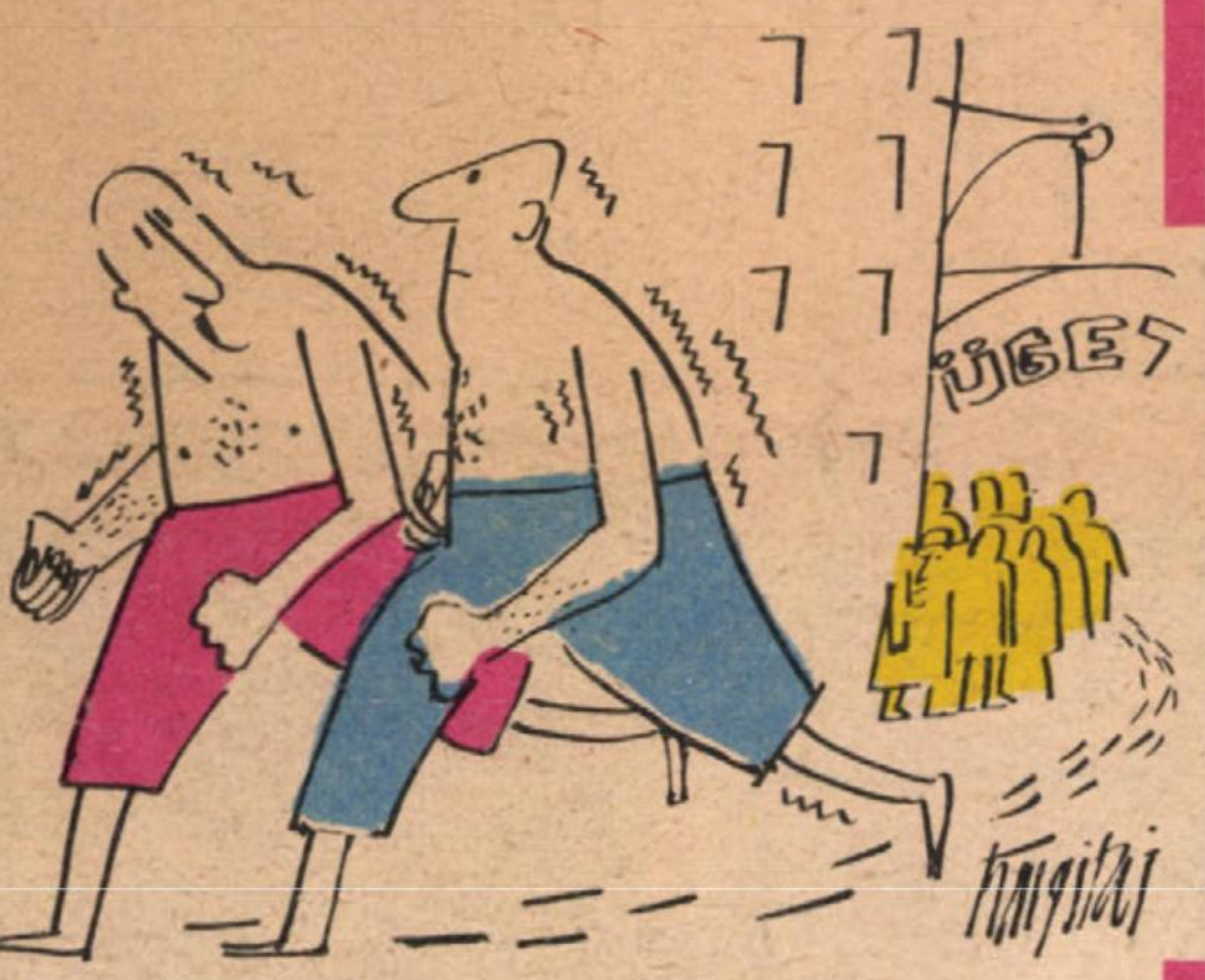

– Mondtam ugye, hogy ide csak nyáron érdemes jönni . . .

Karácsonyi álom

Karácsony táján, aki győzi
Ideggel, pénzzel, no és szusszal,
Társasutazást beszélhet meg
Bármelyik percben az IBUSZ-szal.

Egy férjbarátom így merengett
Suttogó hangon, fénylő szemmel:
Szép társasutazásra mennék
Karácsonykor, de nem nejemmel.

Nej nélkül társasutazásra?
Felhorkantam e merészségre,
Ezt felelte: „Így lenne egyszer
Nekem is karácsonyom végre."

S nem unatkoznék, barátocskám –
Mondta – hát mért ne mennék, mér' ne?
Van egy kis karácsonyi angyal,
Aki szívesen elkísérne.

h. f.

ŐSZINTESÉG

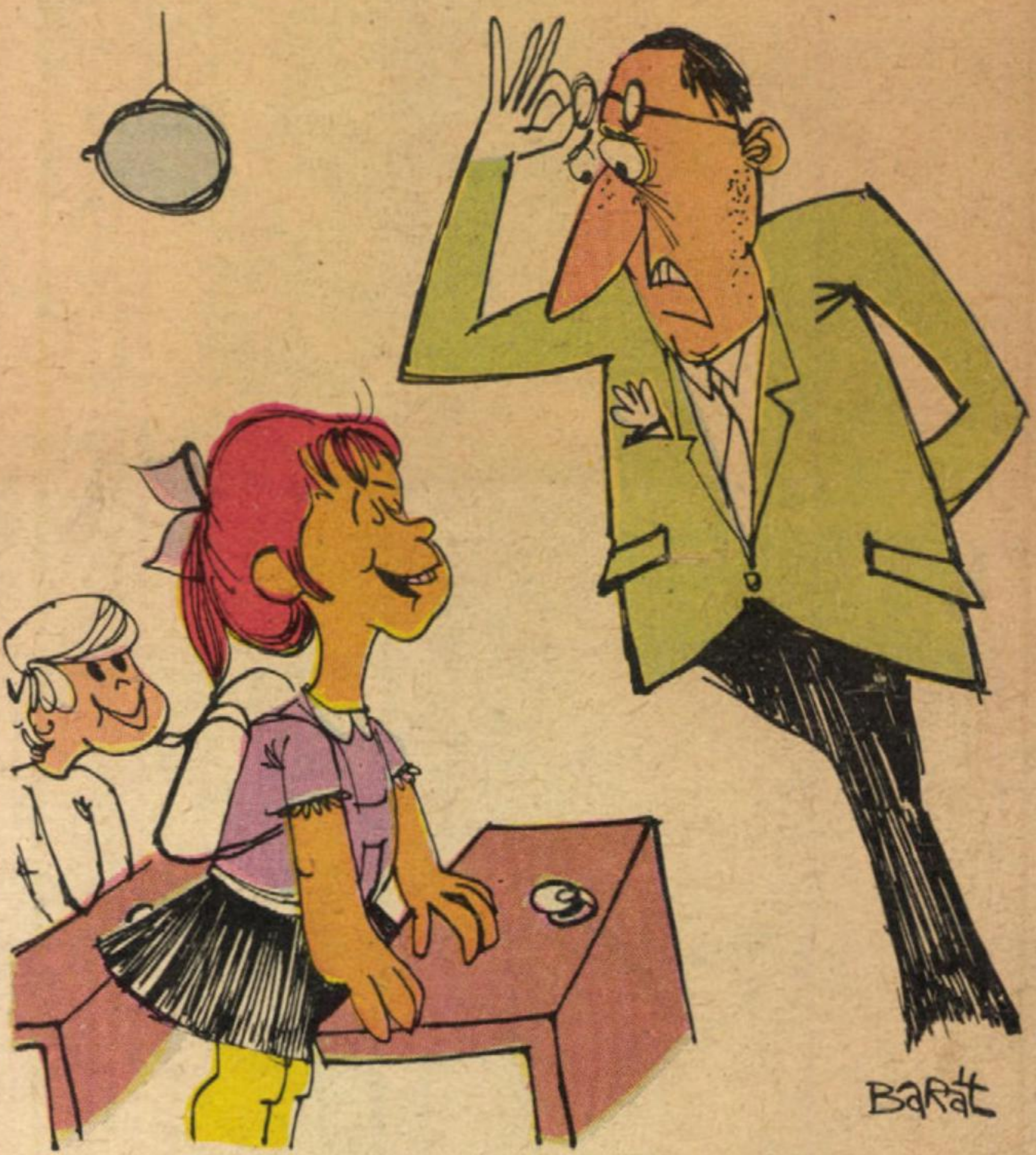

– Mondd. kislányom, mit csináltok a téli szünetben?
– Várjuk a nyárit . . .

IGAZI FÉRJ

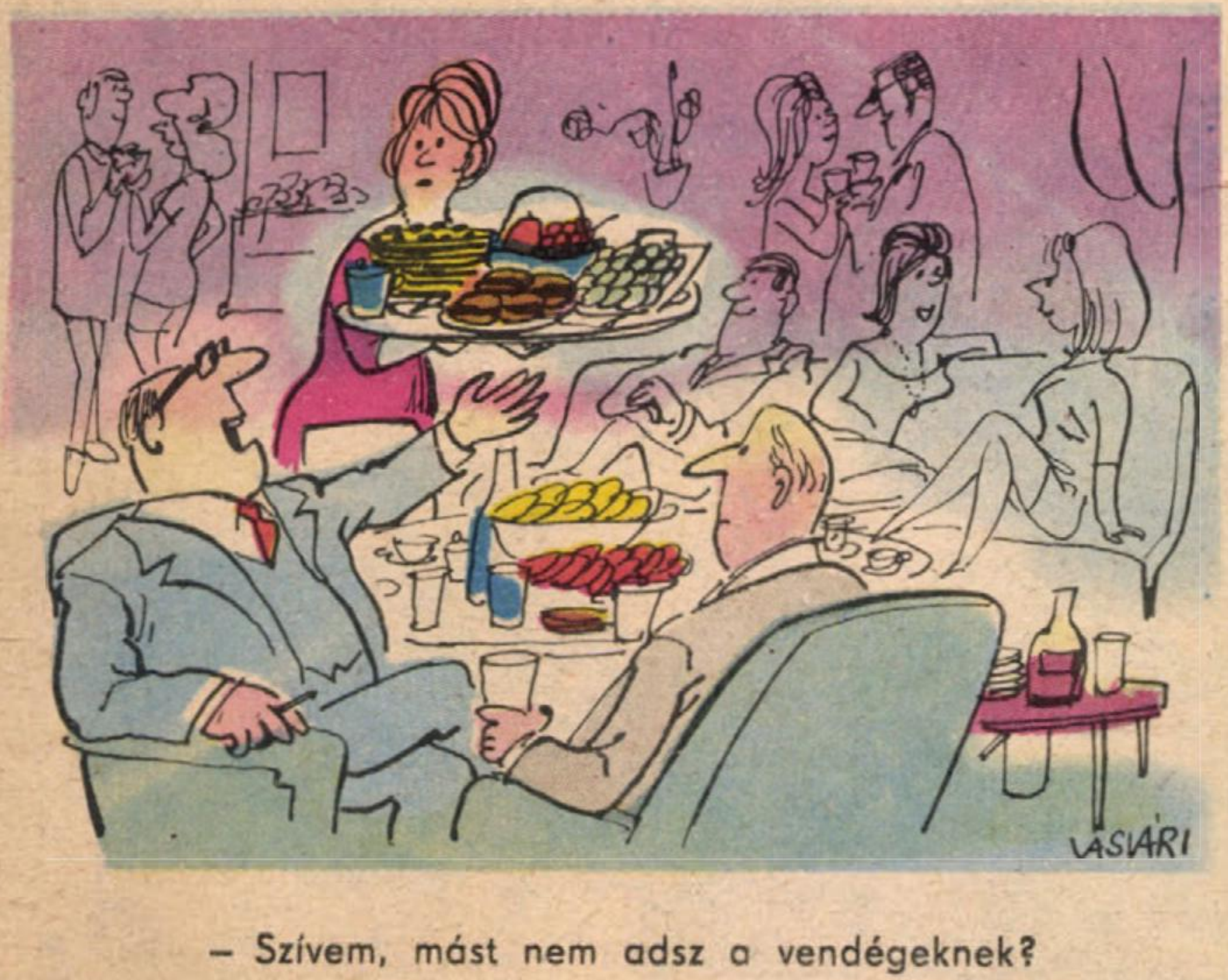

– Szívem, mást nem adsz a vendégeknek?

AZ ELSŐ MUNKAERŐ-VÁNDORLAS

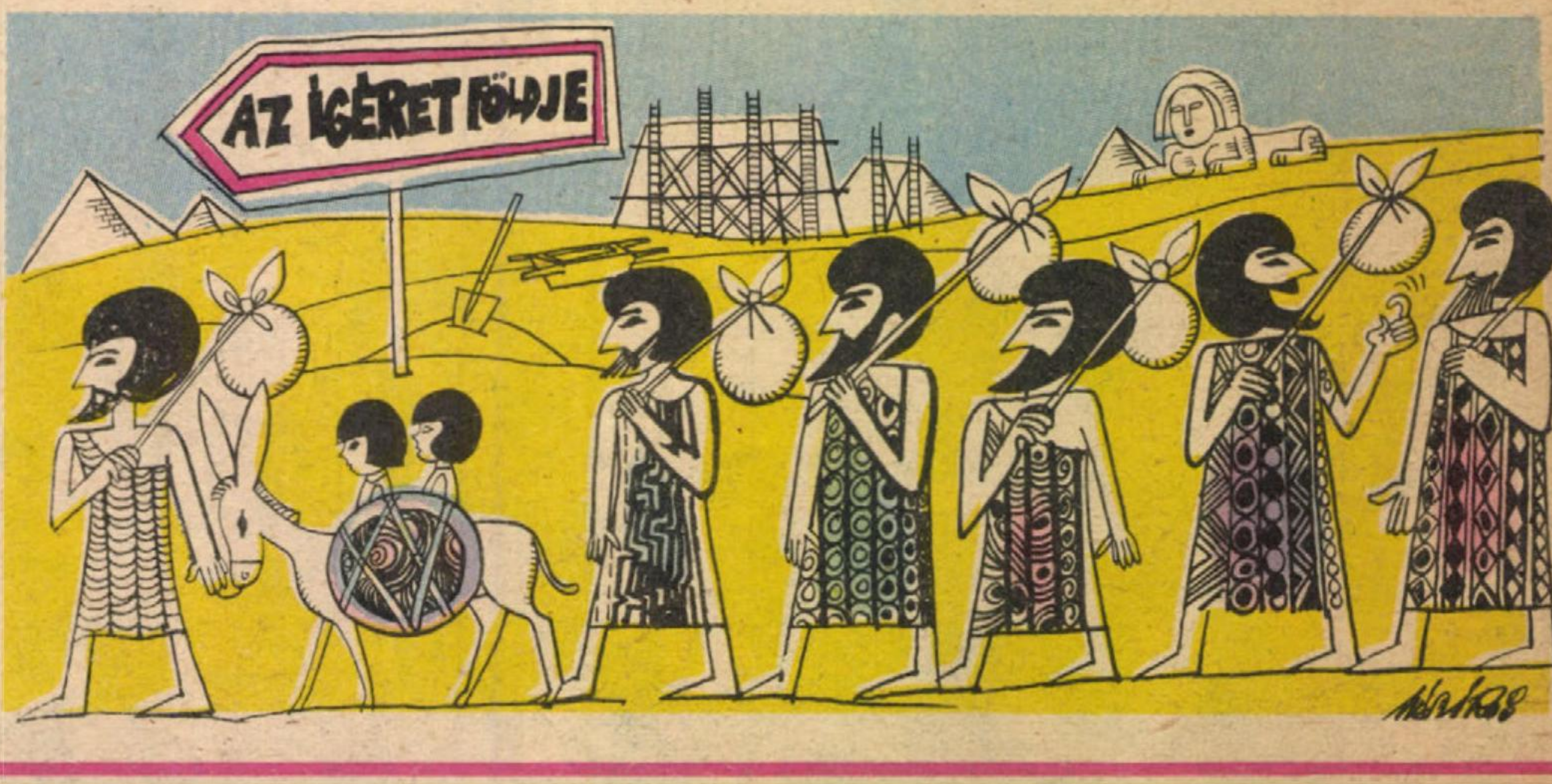

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII.. Gyulai Pál utca 14. — Telefon: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343—100, *142—220. — Árusítja a Magyar Posta
INDEX: 25.504
Készült ofszet eljárással, Ultraset 72-es rotációs gépen, a Zrínyi Nyomdában — 69.4331/2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Felelős vezető: Bolgár Imre